

Euroopan unionin virallinen lehti

L 122

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

24. huhtikuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 375/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite") 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 376/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY, komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta ⁽¹⁾ 18
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 377/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, Copernicus-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 911/2010 kumoamisesta ⁽¹⁾ 44
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 378/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 1166/2008 muuttamisesta kauden 2014–2018 rahoituskehityksen osalta ⁽¹⁾ 67

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 375/2014,

annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,

Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite")

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 214 artiklan 5 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Solidaarisuus on yksi unionin perusarvoista, ja on mahdollista kehittää keinoja, joilla unionin kansalaiset voivat ilmaista solidaarisuuttaan sellaisia kolmansien maiden ihmisiä kohtaan, jotka ovat alttiina ihmisten aiheuttamille kriiseille tai luonnonkatastrofeille tai ovat joutuneet kärsimään niistä. Lisäksi unioni kokonaisuudessaan on suurin humanitaarisen avun antaja, sillä se antaa lähes 50 prosenttia koko maailman humanitaarisesta avusta.
- (2) Vapaaehtoistoiminta on konkreettinen ja näkyvä tapa ilmaista solidaarisuutta; sen kautta yksittäiset ihmiset voivat antaa tietoaan, taitojaan ja aikaansa muiden ihmisten käyttöön ilman rahallisia vaikuttimia.
- (3) On tarpeen edelleen kehittää solidaarisuutta kolmansien maiden kriisien ja katastrofien uhreja kohtaan sekä lisätä unionin kansalaisten tietoisuutta humanitaarisesta avusta ja yleensä vapaaehtoistoiminnasta ja antaa tällaiselle toiminnalle lisää näkyvyyttä.
- (4) Unionin humanitaarista apua koskeva visio, joka käsittää unionin humanitaarisen avun yhteiset tavoitteet, periaatteet, hyvät toimintatavat sekä sen antamisen yhteiset puitteet, esitetään neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteisessä julkilausumassa "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus" ⁽²⁾. Humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa korostetaan, että unioni on vahvasti sitoutunut tarveperusteiseen lähestymistapaan sekä vaalimaan ja edistämään humanitaarisia perusperiaatteita eli humanisuutta, puolueettomuutta, tasapuolisuutta ja riippumattomuutta. Humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen tulisi ohjata Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen, jäljempänä 'EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite', toimia.
- (5) Unioni antaa humanitaarista apua tilanteissa, joissa voidaan käyttää muita kehitysyhteistyön, kriisinhallinnan ja pelastuspalvelun välineitä. Jotta voidaan sovittaa yhteen unionin toimia humanitaarisissa kriiseissä kolmansissa maissa, EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisen toiminnan olisi oltava johdonmukaista asiaan liittyvien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa ja täydennettävä niitä sekä vältettävä päällekkäisyyksiä niiden

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 18. maaliskuuta 2014.

⁽²⁾ EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.

kanssa, mikä koskee erityisesti unionin humanitaarisen avun politiikkaa, kehitysyhteistyöpolitiikkaa, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1313/2013/EU⁽¹⁾ perustettua unionin pelastuspalvelumekanismia ja mainitulla päätöksellä perustettua hätäavun koordinoitikeskusta sekä Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja unionin edustustoja.

- (6) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen olisi osaltaan edistettävä pyrkimyksiä vahvistaa unionin valmiutta antaa tarveperusteista humanitaarista apua sekä vahvistaa haavoittuvassa asemassa olevien tai katastrofista kärsimään joutuneiden yhteisöjen valmiuksia ja selviytymiskykyä kolmansissa maissa. Lisäksi on tärkeää edistää yhteistyötä alan kansainvälisten järjestöjen ja muiden humanitaarisen alan yhteistyökumppaneiden sekä paikallisten ja alueellisten toimijoiden kanssa. Tätä yhteistyötä olisi tehtävä Yhdistyneiden kansakuntien toteuttamien toimien mukaisesti Yhdistyneiden kansakuntien humanitaaristen asioiden koordinoit toimiston (OCHA) keskeisen ja yleisen koordinoititehtävän tukemiseksi.
- (7) Luonnonkatastrofien ja ihmisten aiheuttamien humanitaaristen kriisien määrä, laajuus ja monitahoisuus eri puolilla maailmaa on kasvanut merkittävästi vuosien kuluessa, ja on todennäköistä, että sama kehitys jatkuu, mikä lisää tarvetta humanitaarisen alan toimijoista, jotka toimivat viipymättä, tuloksellisesti, tehokkaasti ja johdonmukaisesti ja auttavat kolmansien maiden paikallisyhteisöjä vähentämään kriisialtiuttaan ja parantamaan selviytymiskykyään.
- (8) Vapaaehtoiset voivat osaltaan vahvistaa unionin valmiutta antaa tarveperusteista humanitaarista apua tiettyjen periaatteiden mukaisesti ja osaltaan tehostaa humanitaarisen alan toimintaa, kun heidät valitaan, koulutetaan ja valmennetaan kenttätöihin asianmukaisesti siten, että heillä on varmasti tarvittavat taidot ja pätevyys avun tarpeessa olevien ihmisten auttamiseen mahdollisimman tuloksellisesti, edellyttäen, että he saavat asianmukaista tukea ja ohjausta paikan päällä.
- (9) Euroopassa ja eri puolilla maailmaa on vapaaehtoistoiminnan järjestelmiä, jotka keskittyvät vapaaehtoisten lähettämiseen kolmansiin maihin. Kyse on usein kansallisista järjestelmistä, jotka keskittyvät pääasiassa tai yksinomaan kehitysyhteistyöhankkeisiin. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen olisi tämän vuoksi tarjottava lisäarvoa antamalla vapaaehtoisille tilaisuus edistää yhteisesti humanitaarisen avun operaatioita; näin vahvistetaan aktiivista Euroopan kansalaisuutta. EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite voi myös tuoda lisäarvoa edistämällä sen mukaisen toiminnan toteutumiseen osallistuvien järjestöjen yhteistyötä valtioiden välillä, jolloin samalla parannetaan kansainvälisiä suhteita, annetaan unionista myönteinen kuva maailmalla ja lisätään kiinnostusta yleiseurooppalaisiin humanitaarisiin hankkeisiin.
- (10) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen olisi oltava kustannustehokas, sen olisi täydennettävä olemassa olevia kansallisia ja kansainvälisiä vapaaehtoistoiminnan järjestelmiä toimimatta päällekkäin niiden kanssa ja sen olisi keskityttävä vastaamaan humanitaarisen alan konkreettisiin tarpeisiin ja puutteisiin.
- (11) Kuten komission 23 päivänä marraskuuta 2010 antamassa tiedonannossa ”EU:n kansalaisten solidaarisuuden ilmaiseminen vapaaehtoistyön avulla — Alustavia pohdintoja Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukoista” todetaan, nykyisessä humanitaarisen avun vapaaehtoistoiminnassa on puutteita, joita EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite voi korjata lähettämällä profiililtaan sopivia vapaaehtoisia oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Tähän päästäisiin erityisesti vahvistamalla vapaaehtoisten määrittämistä ja valintaa koskevat eurooppalaiset säännöt ja menettelyt sekä yhteisesti sovitut vapaaehtoisten kouluttamista ja valmentamista kenttätöihin koskevat vertailevat, luomalla tietokanta mahdollisista vapaaehtoisista, jotka on määritetty kenttätason tarpeiden perusteella, ja tarjoamalla vapaaehtoisille mahdollisuuksia osallistua humanitaarisen avun operaatioihin kenttätöihin lisäksi myös tukitoimintojen ja verkkovapaaehtoistoiminnan kautta.
- (12) Vapaaehtoisten asianmukaisen koulutuksen, suojelun ja turvallisuuden pitäisi olla ensisijaisessa asemassa, ja niiden osalta olisi vaihdettava tietoja säännöllisesti muun muassa jäsenvaltioiden kanssa. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia ei pitäisi käyttää kansainvälisten ja muiden aseellisten konfliktien alueella suoritettavissa operaatioissa.
- (13) Unioni toteuttaa humanitaarisen avun operaationsa tarpeiden perusteella ja yhteistyössä toteutuksesta vastaavien järjestöjen kanssa. Näillä järjestöillä olisi oltava merkittävä rooli EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen toteuttamisessa, jotta varmistetaan kenttätason toimijoiden sitoutuminen ja kyseisen aloitteen mukaisten toimien mahdollisimman tehokas käyttö. Unionin olisi annettava toteutuksesta vastaavien järjestöjen tehtäväksi erityisesti EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten määrittäminen, valinta, valmentaminen, kenttätöihin lähettäminen ja näiden seuranta tehtävien aikana ja niiden jälkeen komission vahvistamien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti. Komission olisi voitava tarvittaessa hyödyntää asianmukaisesti koulutettuja ja valmennettuja vapaaehtoisia lähettämällä heitä tukitehtäviin paikallistoimistoihinsa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (14) Komission 25 päivänä lokakuuta 2011 päivätyssä tiedonannossa ”Yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva uudistettu EU:n strategia vuosiksi 2011–2014” todetaan, että yksityisillä yrityksillä voi olla merkittävä rooli, ja ne voivat edistää unionin humanitaarisen avun operaatioita erityisesti työntekijöidensä vapaaehtoistoiminnan kautta.
- (15) EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella olisi autettava kaikenikäisiä eurooppalaisia osoittamaan aktiivista Euroopan kansalaisuutta. Aloitteen olisi siten osaltaan edistettävä vapaaehtoistointaa koko unionissa ja tuettava siihen osallistuvien vapaaehtoisten henkilökohtaista kehitystä ja muiden kulttuurien tuntemusta parantaen näin heidän osaamistaan ja työllistettävyyttään maailmantaloudessa.
- (16) Tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä koskevien unionin periaatteiden mukaisesti kaikkia eri elämänaloja ja ikäryhmiä edustavien unionin kansalaisten ja unionissa pitkään asuneiden olisi voitava osallistua aktiivisina kansalaisina. Koska humanitaariseen toimintaan liittyy erityisiä haasteita, EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten olisi oltava vähintään 18-vuotiaita ja he voisivat poiketa paljonkin toisistaan profiililtaan ja edustaa eri sukupolvia eli olla esimerkiksi asiantuntijoita tai eläkkeellä olevia ammatti-ihmisiä.
- (17) Selkeä oikeudellinen asema on keskeinen edellytys, jotta vapaaehtoisia voidaan lähettää unionin ulkopuolisiin maihin. Vapaaehtoisten lähettämisen edellytykset olisi määritettävä sopimuksella, joka kattaa vapaaehtoisten suojelua ja turvallisuutta koskevat säännöt, lähtävien ja vastaanottavien järjestöjen velvollisuudet, vakuutus- turvan, oleskelu- ja asumiskulut sekä muut aiheutuvat kulut. Vapaaehtoisten lähettämiseen kolmansiin maihin olisi sovellettava asianmukaisia suojelu- ja turvallisuusjärjestelyjä.
- (18) Euroopan vapaaehtoistoiminnan toimenpideohjelmaan sisältyvät suositukset ja eurooppalaisten ja kansainvälisten vapaaehtoisjärjestöjen työ sekä Yhdistyneiden kansakuntien vapaaehtoishjelma olisi tarvittaessa otettava huomioon EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisten toimien yhteydessä.
- (19) EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella olisi tuettava tarveperusteisia toimia, joilla pyritään vahvistamaan kolmansien maiden vastaanottavien järjestöjen valmiuksia antaa humanitaarista apua, jotta tehostetaan paikallisia humanitaarisiin kriiseihin ja niihin vastaamiseen liittyviä valmiuksia ja toimia sekä varmistetaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten työn tosiasiallinen ja kestävä vaikutus paikan päällä katastrofiriskien hallinnan, katastrofi- ja toimintavalmiuden, työhohjauksen, vapaaehtoisten johtamista koskevan koulutuksen ja muiden merkityksellisten alojen toimien avulla.
- (20) EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella olisi tarvittaessa pyrittävä vaikuttamaan siihen, että sukupuolinäkökohdat otetaan tehokkaammin huomioon unionin humanitaarisen avun politiikassa, ja edistämään kaikenikäisten naisten ja miesten erityistarpeisiin vastaamiseen tarkoitettuja riittäviä humanitaarisia toimia. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä naisryhmien ja -verkostojen kanssa tehtävään yhteistyöhön, jotta edistettäisiin naisten osallistumista ja johtajuutta humanitaarisen avun alalla ja hyödynnettäisiin heidän valmiuksiaan ja asiantuntemustaan kriisistä toipumisessa, rauhan rakentamisessa, katastrofiriskien vähentämisessä ja kärsimään joutuneiden yhteisöjen selviytymiskyvyn parantamisessa.
- (21) Tässä asetuksessa vahvistetaan koko rahoituskaudeksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (22) Rahoitustukea olisi jaettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽²⁾ mukaisesti. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisen toiminnan erityisen luonteen vuoksi olisi säädettävä, että rahoitustukea voidaan myöntää luonnollisille henkilöille sekä julkis- että yksityisoikeudellisille oikeushenkilöille. On myös tärkeää varmistaa, että varainhoitoasetuksen sääntöjä noudatetaan, erityisesti taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteiden osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Täytäntöönpanon ja varainkäytön laadun parantamisen olisi oltava ohjaavana periaatteena pyrittäessä saavuttamaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen tavoitteet, samalla kun varmistetaan varojen optimaalinen käyttö.
- (24) Unionin taloudelliset edut olisi suojattava oikeasuhtaisin toimenpitein koko menosyklin ajan; näihin toimenpiteisiin sisältyvät väärinkäytösten torjunta, havaitseminen ja tutkiminen, menetettyjen, virheellisesti maksettujen tai väärin käytettyjen varojen takaisinperintä ja tarpeen mukaan seuraamukset. Väärinkäytösten estämiseksi olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, ja hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisin perimiseksi on toteutettava tarvittavat toimet neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013⁽³⁾ mukaisesti.
- (25) Kolmansien maiden, erityisesti unioniin liittyvien maiden, ehdokasmaiden, mahdollisten ehdokkaiden, Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaiden ja Euroopan vapaakauppaliiton maiden, olisi voitava osallistua aloitteeseen yhteistyösopimusten perusteella.
- (26) Myös niiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen toteutuksesta vastaavien järjestöjen ja toimintaan osallistuvien vapaaehtoisten, jotka tulevat yhteistyöhön osallistuvista maista, olisi noudatettava humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa vahvistettuja periaatteita ja edistettävä niitä ja erityisesti suojeltava ”humanitaarista tilaa”.
- (27) Jotta mahdollistetaan jatkuva palautteen saaminen ja toiminnan kehittäminen ja lisätään säädösten hyväksymisen joustavuutta ja tehokkuutta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten valintaan, johtamiseen ja kenttätööhön lähettämiseen sovellettavia sääntöjä, suoritusindikaattoreiden ja temaattisten painopisteiden muuttamista sekä tämän asetuksen täytäntöönpanon rahoituspuitteista osoitettavien määrärahojen prosenttiosuuksien mukauttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (28) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä noudattaen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011⁽⁴⁾. Tarkastelumenettelyä olisi käytettävä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten valintaan, johtamiseen ja kenttätööhön lähettämiseen sovellettavien menettelyjen sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen sertifiointijärjestelmän, koulutusohjelman ja vuotuisen työohjelman määrittämisessä.
- (29) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (30) Tämän asetuksen mukaisesti suoritettava henkilötietojen käsittely ei ylitä sitä, mikä on tarpeen ja oikeasuhteista EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen joustavan toiminnan varmistamiseksi. Komission suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽⁵⁾. Unioniin lailisesti sijoittautuneiden, EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen toteutuksesta vastaavien järjestöjen suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (31) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja Euroopan tietosuojavaltuutettu antoi lausunnon 23 päivänä marraskuuta 2012 ⁽¹⁾.
- (32) On asianmukaista yhdenmukaistaa tämän asetuksen ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ soveltamisaika. Tätä asetusta olisi sen vuoksi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot, jäljempänä 'EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite', jotta Euroopan vapaaehtoiset voisivat osallistua yhteisesti humanitaarisen avun antamisen tukemiseen ja täydentämiseen kolmansissa maissa.

Tässä asetuksessa säädetään EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen toteuttamista koskevat säännöt ja menettelyt sekä rahoitustuen myöntämistä koskevat säännöt.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan:

- 1) EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten valintaan, koulutukseen ja lähettämiseen siten, että he voivat tukea ja täydentää humanitaarisen avun antamista kolmansissa maissa;
- 2) toimiin, joilla tuetaan, edistetään ja valmistellaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettämistä tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista kolmansissa maissa;
- 3) unionin sisäisiin ja ulkopuolisiin toimiin, joilla pyritään lisäämään kolmansien maiden vastaanottavien järjestöjen valmiuksia antaa humanitaarista apua.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'vapaaehtoisella' henkilöä, joka vapaaehtoisesti ja muista kuin rahallisista vaikuttimista osallistuu toimiin, jotka hyödyttävät yhteisöä ja koko yhteiskuntaa;
- b) 'vapaaehtoishdokkaalla' henkilöä, joka täyttää 11 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset, joiden täytyessä voi hakea EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisiin toimiin;
- c) 'EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisella' vapaaehtoishdokasta, joka on valittu ja koulutettu erityisten sääntöjen, menettelyjen ja viitekriteerien mukaisesti, jonka on arvioitu täyttävän hakuedellytykset ja joka on kirjattu rekisteriin henkilönä, joka on lähetettävissä tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista kolmansissa maissa;

⁽¹⁾ EUVL C 100, 6.4.2013, p. 14.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

- d) 'humanitaarisella avulla' kolmansissa maissa toteutettavia toimia ja operaatioita, joiden tarkoituksena on antaa tarveperusteista hätäapua, jolla pyritään pelastamaan ja suojelemaan ihmishenkiä, ehkäisemään ja lieventämään inhimillistä kärsimystä ja säilyttämään ihmisarvo ihmisten aiheuttamissa kriiseissä tai luonnonkatastrofeissa. Se käsittää avustus- ja suojelutoimet humanitaarisissa kriiseissä tai niiden jälkitilanteissa, tukitoimenpiteet, joilla varmistetaan apua tarvitsevien luokse pääseminen ja helpotetaan avun esteetöntä toimittamista, sekä toimet, joiden tarkoituksena on parantaa katastrofivalmiutta ja vähentää katastrofiriskiä ja joilla edistetään selviytymiskykyä ja valmiutta toimia kriisitilanteissa ja toipua niistä;
- e) 'kolmannella maalla' unionin ulkopuolista maata, jossa d alakohdassa tarkoitettuja humanitaarisen avun toimia ja operaatioita toteutetaan.

4 artikla

Tavoite

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen tavoitteena on osaltaan vahvistaa unionin valmiuksia antaa tarveperusteista humanitaarista apua, jolla pyritään pelastamaan ja suojelemaan ihmishenkiä, ehkäisemään ja lieventämään inhimillistä kärsimystä ja säilyttämään ihmisarvo sekä vahvistamaan haavoittuvassa asemassa olevien tai katastrofista kärsimään joutuneiden yhteisöjen valmiuksia ja selviytymiskykyä kolmansissa maissa erityisesti parantamalla katastrofivalmiutta ja vähentämällä katastrofiriskiä sekä vahvistamalla hätäavun sekä kunnostus- ja kehitysyhteistyötoimien välistä yhteyttä. Tämä tavoite saavutetaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten yhteisen toiminnan tuoman lisäarvon avulla, jolloin myös tuodaan esiin unionin arvoja ja ilmaistaan solidaarisuutta avun tarpeessa olevia kohtaan sekä edistetään näkyvästi tunnetta Euroopan kansalaisuudesta.

5 artikla

Yleiset periaatteet

1. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisissa toimita noudatetaan humanitaarisen avun periaatteita eli humanisuutta, puolueettomuutta, tasapuolisuutta ja riippumattomuutta sekä humanitaarista apua koskevaa eurooppalaista konsensusta.
2. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisilla toimilla vastataan paikallisyhteisöjen humanitaarisiin tarpeisiin ja vastaanottavien järjestöjen tarpeisiin, ja niillä pyritään osaltaan lisäämään humanitaarisen toiminnan vaikuttavuutta.
3. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoishenkilöiden suojeleminen ja turvallisuus on ensiarvoisen tärkeää.
4. EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite edistää tarveperusteisia yhteisiä hankkeita ja valtioiden rajat ylittäviä yhteistyökumppanuuksia eri maista lähtöisin olevien toimintaan osallistuvien vapaaehtoisten ja 10 artiklassa tarkoitettujen kyseisen aloitteen toteuttamisesta vastaavien järjestöjen välillä.

6 artikla

Unionin toiminnan johdonmukaisuus ja täydentävyys

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa on varmistettava johdonmukaisuus ja täydentävyys unionin muiden ulkoisen toiminnan välineiden ja alojen ja muiden asiaan liittyvien unionin politiikkojen ja erityisesti humanitaarista apua koskevan politiikan, kehitysyhteistyöpolitiikan ja unionin pelastuspalvelumekanismien kanssa, samalla kun vältetään kaksinkertaista työtä ja päällekkäisyyksiä sekä tunnustetaan, että tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen humanitaarisen avun periaatteet ohjaavat humanitaarista apua. Erityistä huomiota on kiinnitettävä hätäavun sekä kunnostus- ja kehitysyhteistyötoimien joustavaan niveltämiseen.
2. Komissio ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä pyrkien tehokkuuteen ja vaikuttavuuteen varmistamalla kansallisten vapaaehtoistoiminnan järjestelmien ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisten toimien välisen johdonmukaisuuden ja yhtenäisyyden. Näiden toimien on perustuttava asiaankuuluviin hyviin käytäntöihin ja olemassa oleviin ohjelmiin, ja niissä on tarvittaessa hyödynnettävä vakiintuneita eurooppalaisia verkostoja.
3. Unioni edistää yhteistyötä alan kansainvälisten järjestöjen ja muiden humanitaarisen alan yhteistyökumppaneiden sekä paikallisten ja alueellisten toimijoiden kanssa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisten toimien toteuttamisessa.

Edistettäessä johdonmukaista kansainvälistä toimintaa humanitaarisiin kriiseihin vastaamiseksi EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisten toimien on oltava sopusoinnussa Yhdistyneiden kansakuntien toteuttamien toimien kanssa YK:n humanitaaristen asioiden koordinoitumistalon (OCHA) keskeisen ja yleisen koordinoitumistalon tukemiseksi.

7 artikla

Toiminnan tavoitteet

1. EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella on seuraavat tavoitteet:

a) Lisätä ja parantaa osaltaan unionin valmiutta antaa humanitaarista apua.

Edistymistä tämän tavoitteen saavuttamisessa arvioidaan seuraavankaltaisten indikaattorien avulla:

- lähetettyjen tai lähetyksvalmiiden ja vaaditun pätevyuden omaavien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lukumäärä ja niiden EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lukumäärä, joiden lähettämistä koskeva sopimus on päättynyt;
- unionin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen avulla antaman humanitaarisen avun saajien lukumäärä ja keskimääräiset kustannukset apua saanutta henkilöä kohti;
- lähetettyjen EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten sekä lähetettävien ja vastaanottavien järjestöjen tyytyväisyys EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten paikalla tekemään humanitaarisen työn tosiasialliseen vaikutukseen.

b) Kehittää vapaaehtoisten taitoja, tietoja ja osaamista humanitaarisen avun alalla ja parantaa heidän osallistumisensa ehtoja ja edellytyksiä.

Edistymistä tämän toimintatavoitteen saavuttamisessa arvioidaan seuraavankaltaisten indikaattorien avulla:

- koulutettujen vapaaehtoishdokkaiden ja koulutuksen jälkeisen arvioinnin menestyksekkäästi läpäisseiden vapaaehtoisten lukumäärä;
- niiden sertifioitujen lähetettävien järjestöjen lukumäärä, jotka noudattavat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoishdokkaiden lähettämistä ja johtamista koskevia sääntöjä ja menettelyjä;
- koulutettujen ja lähetettyjen vapaaehtoisten ja lähetettävien ja vastaanottavien järjestöjen tyytyväisyys vapaaehtoisten koulutuksen laatuun, tietoihin ja osaamiseen sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoishdokkaiden lähettämistä ja johtamista koskevien sääntöjen ja menettelyjen noudattamiseen ja niiden asianmukaisuuteen.

c) Kehittää vastaanottavien järjestöjen valmiuksia ja edistää vapaaehtoistoimintaa kolmansissa maissa.

Edistymistä tämän toimintatavoitteen saavuttamisessa arvioidaan seuraavankaltaisten indikaattorien avulla:

- valmiuksien kehittämiseen tähtävien toimien lukumäärä ja luonne kolmansissa maissa;
- valmiuksien kehittämiseen tähtäviin toimiin osallistuvien kolmansien maiden henkilöstön jäsenten ja vapaaehtoisten lukumäärä;
- valmiuksien kehittämiseen tähtäviin toimiin osallistuvien kolmansien maiden vastaanottavien järjestöjen henkilöstön jäsenten sekä vapaaehtoisten tyytyväisyys toteutettujen toimien laatuun ja vaikuttavuuteen.

d) Tiedottaa unionin humanitaarisen avun periaatteista, joista on sovittu humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa.

Edistymistä tämän toimintatavoitteen saavuttamisessa arvioidaan seuraavankaltaisten indikaattorien avulla:

- tiedotus-, viestintä- ja valistustoimien lukumäärä, luonne ja kustannukset.

e) Lisätä vapaaehtoistoiminnan johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä eri jäsenvaltioissa, jotta voidaan parantaa unionin kansalaisten mahdollisuuksia osallistua humanitaarisen avun toimiin ja operaatioihin:

Edistymistä tämän toimintatavoitteen saavuttamisessa arvioidaan seuraavankaltaisten indikaattorien avulla:

- sertifioitujen lähetettävien järjestöjen lukumäärä;
- lähetettävien järjestöjen teknisen avun toimien lukumäärä ja tyyppi;
- EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten ja vapaaehtoishdokkaiden johtamista koskevien sääntöjen ja menettelyjen leviäminen ja jäljittely muissa vapaaehtoistoiminnan ohjelmissa.

2. Edellä 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja indikaattoreita on käytettävä tarpeen mukaan toiminnan seurantaan, arviointiin ja tarkistamiseen. Ne ovat suuntaa-antavia, ja niitä voidaan muuttaa delegoiduilla säädöksillä 24 artiklan mukaisesti edistymisen mittaamisesta saatujen kokemusten perusteella.

II LUKU

EU:N VAPAAEHTOISAPUA KOSKEVAN ALOITTEEN MUKAISET TOIMET

8 artikla

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaiset toimet

EU:n vapaaehtoisapua koskevalla aloitteella pyritään 4 ja 7 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin seuraavankaltaisten toimien avulla:

- vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevien sääntöjen ja menettelyjen kehittäminen ja ylläpito;
- lähetettäviä ja vastaanottavia järjestöjä koskevien sertifiointijärjestelmien kehittäminen ja ylläpito;
- vapaaehtoisehdokkaiden määrittäminen ja valinta;
- koulutusohjelman laatiminen sekä koulutuksen ja harjoittelupaikkojen tukeminen;
- EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisehdokkaita koskevan tietokannan perustaminen, ylläpito ja päivitys;
- EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettäminen tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista kolmansissa maissa;
- vastaanottavien järjestöjen valmiuksien kehittäminen;
- EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkoston perustaminen ja hallinnointi;
- viestintä ja valistus;
- oheistoimet, joilla edistetään EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen liittyvää vastuuvollisuutta, avoimuutta ja tuloksellisuutta.

9 artikla

Vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevat säännöt ja menettelyt

1. Nykyisten asiaankuuluvien käytäntöjen pohjalta komissio vahvistaa säännöt ja menettelyt, jotka kattavat ne tarvittavat edellytykset, järjestelyt ja vaatimukset, joita lähetettävien ja vastaanottavien järjestöjen on sovellettava vapaaehtoisehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia määrittäessään, valitessaan, valmentamissaan, johtaessaan ja kenttätöyöhön lähettäessään humanitaarisen avun operaatioiden tukemiseksi kolmansissa maissa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat

- osaamiskehystä, jota käytetään vapaaehtoisten määrittämisessä, valitsemisessä ja valmentamisessa toimimaan alemman tai ylemmän osaamistason ammattilaisina;
- säännöksiä, joilla varmistetaan yhtäläiset mahdollisuudet ja syrjimättömyys määrittämis- ja valitsemisprosessissa;
- säännöksiä, joilla varmistetaan, että lähetettävät ja vastaanottavat järjestöt noudattavat asiaankuuluvaa kansallista ja unionin oikeutta sekä vastaanottavan maan oikeutta;

- sääntöjä lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen välisistä kumppanuuksista;
 - säännöksiä, jotka koskevat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten hankkimien taitojen ja osaamisen tunnustamista olemassa olevien asiaan liittyvien unionin aloitteiden mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
- menettelyt, joita on noudatettava vapaaehtoisehdokkaiden määrittämisessä, valinnassa ja ennen kenttätööhön lähettämistä tarvittavassa valmentamisessa, mukaan lukien tarvittaessa harjoittelun suorittamisessa;
 - säännökset EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettämisestä ja heidän johtamisestaan kolmansissa maissa, mukaan lukien muun muassa ohjaus kenttätöössä, jatkuva tukeminen työhönsuunnitelman avulla, mentoiminti, lisäkoulutus, tarvittavat työskentelyedellytykset, kenttätöön jälkeinen tuki;
 - vakuutusturvan tarjoaminen vapaaehtoisille ja heidän elinolosuhteistaan huolehtimista, mukaan lukien oleskelu-, asumis- ja matkakulujen sekä muiden kustannusten kattaminen;
 - menettelyt, joita on noudatettava ennen kenttätööhön lähettämistä, kenttätöön aikana ja sen jälkeen huolellisuusvelvollisuuden ja asianmukaisten suoje- ja turvallisuustoimien varmistamiseksi, mukaan luettuina lääketieteellisistä syistä tapahtuvan evakuoinnin käytännöt ja turvallisuussuunnitelmat, jotka kattavat hätäevakuoinnin kolmansista maista, mukaan luettuina yhteydenpitoon kansallisten viranomaisten kanssa tarvittavat menettelyt;
 - menettelyt, joilla seurataan ja arvioidaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten henkilökohtaista suoriutumista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Sertifiointijärjestelmä lähettävälle ja vastaanottaville järjestöille

1. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksiin sertifiointijärjestelmän tarvittaessa yhdessä humanitaarisen alan yhteistyökumppaneiden kanssa sen varmistamiseksi, että lähettävät järjestöt noudattavat 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä, sekä erillinen sertifiointijärjestelmä vastaanottaville järjestöille.

Komissio laatii sertifiointijärjestelmien toimintaan liittyvän menettelyn, joka perustuu nykyisiin asiaankuuluviin sertifiointijärjestelmiin ja -menettelyihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Sertifiointijärjestelmää laatiessaan komissio pyrkii hallinnon yksinkertaistamiseksi luomaan synergioita komission humanitaarisen alan kumppanuusvälineiden ja voimassa olevien humanitaaristen vaatimusten välillä. Sertifiointijärjestelmän on oltava osallistava, ja se ei saa syrjiä minkäänlaisia kelpoisuusvaatimukset täyttäviä järjestöjä.

3. Lähettävät järjestöt ovat sertifiointikelpoisia, jos:

- a) ne noudattavat 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä;
- b) ne toimivat 3 artiklan d alakohdassa määritellyllä humanitaarisen avun alalla; ja
- c) ne kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:
 - i) valtiosta riippumattomat voittoja tavoittelemattomat järjestöt, jotka on perustettu jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja joiden päätoimipaikka sijaitsee unionissa;
 - ii) julkisoikeudelliset siviililaitokset, joita säännellään jäsenvaltion lainsäädännöllä;
 - iii) valtiosta riippumattomat voittoja tavoittelemattomat järjestöt, jotka on perustettu 23 artiklassa tarkoitetuissa maissa, kyseisessä artiklassa asetetuilla edellytyksillä ja siinä mainittujen sopimusten nojalla;
 - iv) julkisoikeudelliset laitokset, jotka on perustettu 23 artiklassa tarkoitetuissa maissa, ovat myös sertifiointikelpoisia kyseisessä artiklassa asetetuilla edellytyksillä ja siinä mainittujen sopimusten nojalla;
 - v) Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainvälinen liitto.

4. Kolmansien maiden järjestöt ovat sertifiointikelpoisia vastaanottavia järjestöjä, jos
 - a) ne noudattavat 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä;
 - b) ne toimivat 3 artiklan d alakohdassa määritellyllä humanitaarisen avun alalla; ja
 - c) ne kuuluvat johonkin seuraavista ryhmistä:
 - i) valtiosta riippumaton voittoa tavoittelematon järjestö, joka toimii tai joka on perustettu kolmannessa maassa kyseisen maan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;
 - ii) julkisoikeudelliset siviililaitokset, joita säännellään kolmannen maan lainsäädännöllä;
 - iii) kansainväliset järjestöt ja organisaatiot.
5. Lähettävät ja vastaanottavat järjestöt voivat toteuttaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisia toimia yhteistyössä voittoa tavoittelevien yksityisten yhteisöjen kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten soveltamista.
6. Sertifioitavat lähettävät järjestöt voivat hyödyntää ennakolta tehtyjen tarvearviointien perusteella teknistä apua, jolla pyritään parantamaan niiden valmiuksia osallistua EU:n vapaaehtoisapua koskevaan aloitteeseen ja varmistamaan 9 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja menettelyjen noudattaminen.

Myös sertifioitavat vastaanottavat järjestöt voivat hyödyntää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua apua 15 artiklassa tarkoitettujen toimien yhteydessä.

7. Komissio julkaisee sertifioitujen lähettävien ja vastaanottavien järjestöjen luettelon asianmukaisessa ajassa sertifiointin jälkeen.

11 artikla

Vapaaehtoisehdokkaiden määrittäminen ja valinta

1. Sertifioitujen lähettävien järjestöjen on määritettävä ja valittava vapaaehtoisehdokkaat koulutusta varten lähettävien tai vastaanottavien järjestöjen tai muiden asianomaisten toimijoiden ennakolta kolmansissa maissa tekemien tarvearviointien perusteella.
2. Vapaaehtoisehdokkaiden määrittämisessä ja valinnassa on noudatettava 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä sekä kunnioitettava syrjimättömyyden ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteita.
3. Vapaaehtoisehdokkaaksi voivat hakea seuraavat vähintään 18-vuotiaat henkilöt:
 - a) unionin kansalaiset;
 - b) unionin jäsenvaltiossa pitkään oleskelleet kolmannen maan kansalaiset; ja
 - c) jäljempänä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maiden kansalaiset kyseisessä artiklassa vahvistetuilla edellytyksillä.

12 artikla

Koulutusohjelma, koulutustuki ja harjoittelupaikat

1. Komissio laatii nykyisten ohjelmien ja menettelyjen pohjalta ja tarvittaessa yhteistyössä erityislaitosten kanssa koulutusohjelman, jonka tarkoituksena on valmentaa vapaaehtoisehdokkaat lähetettäväksi tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista.
2. Edellä olevan 11 artiklan mukaisesti määritetyt ja valitut vapaaehtoisehdokkaat voivat osallistua pätevien järjestöjen toteuttamaan koulutusohjelmaan. Asiaankuuluva sertifioitu lähettävä järjestö päättää kultakin vapaaehtoisehdokkaalta edellytetyn koulutuksen laajuuden ja sisällön sertifioitua vastaanottavaa järjestöä kuullen, tarpeiden perusteella ja ottaen huomioon ehdokkaan aiemman kokemuksen sekä suunnitellun kettätyön.
3. Vapaaehtoisehdokkailta voidaan osana heidän koulutustaan ja erityisesti kettätyöhön lähettämiseen valmistautumiseksi edellyttää harjoittelua sertifioituissa lähettävissä järjestöissä, jos mahdollista muualla kuin heidän kotimaassaan.

4. Vapaaehtoisehdokkailla, jotka eivät ole suorittaneet harjoittelua, voidaan tarvittaessa antaa ennen kenttätöihin lähettämistä lisävalmennusta, joka toteutetaan nimenomaisesti kyseisen kenttätöiden tarpeiden ja erityisolosuhteiden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Tässä valmennuksessa ja harjoittelussa on noudatettava 9 artiklassa tarkoitettuja valmentamista koskevia sääntöjä ja menettelyjä.

5. Koulutusohjelman on sisällettävä arviointi, jossa tarkastellaan vapaaehtoisohdokkaiden valmiuksia lähteä kenttätöihin tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista kolmansissa maissa ja täyttää paikalliset tarpeet. Arviointi on toteutettava yhteistyössä lähetettävien järjestöjen kanssa.

6. Komissio vahvistaa koulutusohjelman ja vapaaehtoisohdokkaiden valmiutta tulla lähetetyksi koskevan arviointimenettelyä koskevat järjestelyt täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskeva tietokanta

1. Vapaaehtoisohdokkaista, jotka ovat läpäisseet 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun arvioinnin menestyksekkäästi, pidetään EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisina ja heidät katsotaan kelpoisiksi kenttätöihin. Heidät kirjataan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevaan tietokantaan.

2. Komissio perustaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten tietokannan, joka sisältää tietoja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten käytettävissä olemisesta ja kelpoisuudesta kenttätöihin, ja ylläpitää ja päivittää sitä sekä sääntelee tietokannan käyttöoikeuksia ja käyttöä. Tähän tietokantaan tai sitä varten kerättyjen henkilötietojen käsittely suoritetaan soveltuvin osin direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

14 artikla

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettäminen kolmansiin maihin

1. Tietokantaan kirjattuja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia voidaan lähettää tukemaan ja täydentämään 3 artiklan d kohdassa määritellyn humanitaarisen avun antamista seuraavasti:

- a) sertifioidut lähettävät järjestöt voivat lähettää heitä vastaanottaviin järjestöihin kolmansissa maissa; tai
- b) tarvittaessa komissio voi lähettää heitä tukitehtäviin humanitaarisen avun paikallistoimistoihinsa.

2. Vapaaehtoisten lähettämisellä vastataan vastaanottavien järjestöjen ilmaisemiin todellisiin paikallisiin tarpeisiin.

3. Kun kyseessä on 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu lähettäminen, sertifioidut lähettävät järjestöt varmistavat, että 9 artiklassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä noudatetaan. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia ei käytetä kansainvälisten ja muiden aseellisten konfliktien alueella suoritettavissa operaatioissa.

4. Sertifioidut lähettävät järjestöt tiedottavat unionin jäsenvaltioiden ja muiden osallistuvien maiden asiaankuuluville kansallisille viranomaisille 23 artiklan mukaisesti, ennen kuin niiden kansalainen lähetetään EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisena vapaaehtoistoimintaan 9 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

5. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettämistä koskevat erityisehdot ja vapaaehtoisten rooli vahvistetaan läheisessä yhteistyössä vastaanottavien järjestöjen kanssa lähetettävien järjestöjen ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten välisessä sopimuksessa, jossa mainitaan myös EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisen oikeudet ja velvollisuudet, kenttätöiden kesto ja paikka sekä tehtävät.

6. Kun kyseessä on 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lähettäminen, komissio allekirjoittaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten kanssa 'vapaaehtoistoimintasopimuksen', jossa määritetään lähettämisen erityisehdot. Vapaaehtoistoimintasopimukset eivät anna vapaaehtoisille oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka johtuvat Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavista henkilöstösäännöistä ja unionin muuta henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehtoista, joista on säädetty neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

7. Jokaiselle EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiselle nimetään vastaanottavasta järjestöstä ohjaaja, jonka tehtävänä on ohjata ja tukea vapaaehtoista vapaaehtoistoiminnan aikana.

15 artikla

Vastaanottavien järjestöjen humanitaarisen avun valmiuksien kehittäminen

Lähetävien tai vastaanottavien järjestöjen tai muiden asiaankuuluvien toimijoiden ennakolta kolmansissa maissa tekemän tarvearvioinnin perusteella komissio tukee muun muassa seuraavia vastaanottavien järjestöjen humanitaarisen avun antamista koskevien valmiuksien parantamiseen tähtäviä toimia, jotta tehostetaan paikallisia humanitaarisiin kriiseihin ja niihin vastaamiseen liittyviä valmiuksia ja toimia sekä varmistetaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten työn tosiasiallinen ja kestävä vaikutus paikan päällä:

- a) katastrofiriskien hallinta, katastrofi- ja toimintavalmius, työnohjaus, vapaaehtoisten johtamista koskeva koulutus ja muut vastaanottavien järjestöjen henkilöstön ja vapaaehtoisten kannalta merkityksellisten alojen toimet;
- b) parhaiden käytäntöjen vaihto, tekninen apu, kumppanuusohjelmat ja henkilöstön ja vapaaehtoisten vaihto-ohjelmat, verkostojen perustaminen ja muut asiaankuuluvat toimet.

16 artikla

EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkosto

1. Komissio perustaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkoston ja hallinnoi sitä, jolloin verkosto koostuu:
 - a) vapaaehtoisehdokkaista ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisista, jotka osallistuvat tai ovat osallistuneet aloitteeseen;
 - b) lähetävistä ja vastaanottavista järjestöistä;
 - c) jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin edustajista.
2. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen verkosto erityisesti
 - a) helpottaa yhteydenpitoa ja toimii tietojenvaihdon, kuulemisen ja tiedonvälityksen, hyvien käytäntöjen vaihdon sekä 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarvearvioinnin tarkoituksia palvelevana foorumina;
 - b) helpottaa kumppanuuksien luomista sekä sellaisten kenttätöihin lähettämistä ja valmiuksien kehittämistä koskeviin toimiin liittyvien yhteisten hankkeiden perustamista, joihin osallistuu lähettäviä järjestöjä kaikkialta unionista ja kolmansien maiden vastaanottavia järjestöjä;
 - c) tarjoaa perustan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisten toimien kehittämiseksi siten, että varmistetaan toiminnan jatkuva kehittäminen sekä tehokas seuranta ja arviointi;
 - d) tarjoaa mahdollisuuksia verkkovapaaehtoistoimintaan EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen liittyvissä hankkeissa.

17 artikla

Viestintä ja valistus

1. Komissio tukee yleisölle suunnattuja tiedotus-, viestintä- ja valistustoimia, joilla edistetään EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen näkyvyyttä ja kannustetaan vapaaehtoistoimintaan humanitaarisen avun alalla unionissa ja sen jäsenvaltioissa sekä kolmansissa maissa, jotka hyötyvät kyseisen aloitteen mukaisista toimista.
2. Komissio laatii EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen tavoitteita, toimia ja näkyviä tuloksia koskevan viestintäohjelman, jossa määritellään viestintä- ja tiedotustehtävät, jotka on suunnattu yleisölle, erityisesti mahdollisille tuleville vapaaehtoisehdokkaille ja mainitun aloitteen mukaisten toimien edunsaajille. Komissio ja edunsaajat, etenkin lähettävät ja vastaanottavat järjestöt, sekä EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoiset panevat viestintäohjelman täytäntöön.

III LUKU

OHJELMASUUNNITTELU JA VAROJEN KOHDENTAMINEN*18 artikla***Tukikelpoiset toimet**

1. Edellä 8 artiklassa tarkoitetut toimet ovat rahoitustukikelpoisia, mukaan lukien niiden täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä tarvittavat toimenpiteet, joiden tavoitteena on vahvistaa EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen ja muiden kansallisten ja kansainvälisten alan järjestelmien välistä koordinoitua nykyisten hyvien käytäntöjen pohjalta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rahoitustuki voi kattaa myös menoja, jotka koskevat EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen johtamiseksi ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisia valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimia.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut menot voivat erityisesti koskea tutkimuksia ja asiantuntijatapauksia sekä 17 artiklassa tarkoitettuja tiedotus- ja viestintätoimia, unionin toimintapoliittisia painopisteitä koskeva ulkoinen tiedotustoiminta mukaan lukien, sikäli kuin toimet liittyvät EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen tavoitteisiin, sekä tietojen käsittelyyn ja vaihtamiseen tarkoitettuihin tietotekniikkaverkostoihin (myös niiden yhteenliittäminen alojenvälisen tietojenvaihdon edistämiseen tähtäviin nykyisiin tai tuleviin järjestelmiin sekä niihin liittyvät laitteet) liittyviä menoja ja muita mahdollisia teknisen ja hallinnollisen avun menoja, joita komissiolle aiheutuu.

*19 artikla***Rahoitustuen edunsaajat**

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea voidaan myöntää luonnollisille henkilöille ja yksityis- tai julkisoikeudellisille oikeushenkilöille, jotka katsotaan sen perusteella asetuksessa (EU, Euratom) N:o 966/2012 tarkoitetuiksi rahoitustuen edunsaajiksi.

*20 artikla***Rahoitusohje**

1. Rahoituspuitteet tämän asetuksen täytäntöönpanoon 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana ovat 147 936 000 euroa käyppinä hintoina. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntävät vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehysten mukaisissa rajoissa. Maksumäärärahoja voidaan samankaltaisten menojen kattamiseksi sisällyttää talousarvioon tarvittaessa vielä vuoden 2020 jälkeen, jotta sellaisten toimien maksujen hallinnointi olisi mahdollista, joita ei ole saatettu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut rahoituspuitteet jaetaan kaudella 2014–2020 liitteessä esitettyjen toiminnan tavoitteiden, temaattisten painopisteiden ja prosenttiosuuksien mukaisesti.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 24 artiklan mukaisesti painopisteiden muuttamiseksi ja kunkin liitteessä esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 10:llä ja enintään 20 prosenttiyksiköllä. Tällaisia muutoksia tehdään vasta, kun on saatu 27 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetun väliarvioinnin tulosten perusteella tehdyn, liitteessä esitettyjä temaattisia painopisteitä ja prosenttiosuuksia koskevan komission uudelleentarkastelun tulokset, jolloin delegoidut säädökset annetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018.
4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä silloin, kun hätäaputoimien tukemiseen käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen tarkistus on erittäin kiireellisissä tapauksissa välttämätöntä, kunkin liitteessä esitetyn luvun mukauttamiseksi yli 10:llä ja enintään 20 prosenttiyksiköllä käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen puitteissa ja 25 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

*21 artikla***Rahoitustuen muodot ja täytäntöönpanomenettelyt**

1. Komissio myöntää unionin rahoitustukea asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti.
2. Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea voidaan myöntää kaikissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisissa muodoissa.

3. Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksin EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vuotuisen työohjelman. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Vuotuisessa työohjelmassa määritetään tavoitteet, odotetut tulokset, toteutusmenetelmä ja asiaan liittyvien kokonaismenojen määrä. Vuotuisen työohjelmaan sisältyy myös kuvaus rahoitettavista toimista, kullekin toimelle osoitettava ohjeellinen määrä tarvittaessa arvioitujen tarpeiden mukaisesti ja alustava toteutusaikataulu. Avustusten osalta vuotuisessa työohjelmassa mainitaan painopisteet, olennaiset arviointiperusteet ja yhteisrahoituksen enimmäismäärä. Vuotuisessa työohjelmassa on vahvistettava myös kolmansien maiden osallistuminen 23 artiklassa säädetyn edellytyksin.

22 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja ennalta ehkäiseviä seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisesti rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto, jäljempänä 'OLAF', saa asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ja asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty asianomaista rahoitusta, selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteesta rahoitettuun sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta johtuvissa kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävissä yhteistyösopimuksissa, avustussopimuksissa, avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on erikseen valtuutettava komissio, tilintarkastustuomioistuin ja OLAF tekemään tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia kaikkia asiaankuuluvia menettelyllisiä takeita asianmukaisesti kunnioittaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista.

IV LUKU

YHTEISTYÖ MUIDEN MAIDEN KANSSA

23 artikla

Yhteistyö muiden maiden kanssa

1. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteeseen voivat osallistua

- a) kansalaiset ja lähettävät järjestöt unioniin liittymässä olevista maista, ehdokasmaista, mahdollisista ehdokkaista ja Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaista kunkin maan osalta puitesopimuksissa ja assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen unionin ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden sekä yleisten ehtojen tai vastaavien järjestelyjen mukaisesti;
- b) kansalaiset ja lähettävät järjestöt Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvista Euroopan vapaakauppaliiton maista ETA-sopimuksen ehtojen mukaisesti;
- c) kansalaiset ja lähettävät järjestöt muista Euroopan maista, jos kyseisten maiden kanssa on tehty kahdenvälinen sopimus.

2. Osallistuvien vapaaehtoisten ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen toteutuksesta vastaavien järjestöjen on myös noudatettava 4 artiklassa säädettyjä yleisiä periaatteita.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteistyö osallistuvien maiden kanssa perustuu tarvittaessa osallistuvilta mailta saatiin lisämäärärahoihin, jotka asetetaan käyttöön näiden maiden kanssa sovittavin menettelyin.

V LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANOMÄÄRÄYKSET

24 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 25 päivästä huhtikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 7 artiklan 2 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

25 artikla

Kiireellinen menettely

1. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan, niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat 24 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

26 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96⁽¹⁾ 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VI LUKU

SEURANTA JA ARVIOINTI

27 artikla

Seuranta ja arviointi

1. EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen rahoitustukea saavia toimia seurataan säännöllisesti niiden toteuttamisen valvomiseksi, ja niitä arvioidaan säännöllisesti riippumattomassa ulkopuolisessa arvioinnissa, jossa arvioidaan niiden tehokkuutta, vaikuttavuutta ja tuloksellisuutta EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen tavoitteisiin nähden. Seuranta ja arviointi sisältää 4 kohdassa tarkoitettua kertomukset ja tämän asetuksen erityisiä näkökohtia koskevat muut toimet, jotka saatetaan käynnistää sen täytäntöönpanon aikana.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Lähettävät järjestöt, jotka lähettävät EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia unionin ulkopuolelle, ovat vastuussa toimintansa seurannasta, ja niiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti seurantakertomuksia, joissa kaikki yksittäisille vapaaehtoisille kuuluvat henkilötietojen suojelua koskevat oikeudet on otettu huomioon.
3. Arvioinneissa hyödynnetään olemassa olevia arviointistandardeja, muun muassa Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean kehittämiä standardeja, ja tavoitteena on mitata EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen pitkän aikavälin vaikutuksia humanitaariseen apuun. Arviointivaiheessa komissio varmistaa kaikkien asianomaisten sidosryhmien säännöllisen kuulemisen, mukaan lukien vapaaehtoiset, lähettävät ja vastaanottavat järjestöt, avustettu paikallisyhteisöt ja yhteisöt, humanitaariset järjestöt ja kenttätöyön tekijät. Arvioinnin tulokset otetaan huomioon ohjelman suunnittelussa ja resurssien kohdentamisessa.
4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle
 - a) vuosikertomuksia, joissa tarkastellaan tämän asetuksen täytäntöönpanon edistymistä, mukaan lukien tulokset sekä mahdollisuuksien mukaan merkittävimmät vaikutukset;
 - b) väliarviointikertomuksen tämän asetuksen nojalla rahoitettujen toimien tuloksista ja niiden täytäntöönpanon laadullisista ja määrällisistä tekijöistä, mukaan lukien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vaikutus humanitaariseen alaan sekä selvitys ohjelman kustannustehokkuudesta, kolmen ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017;
 - c) tiedonannon tämän asetuksen täytäntöönpanon jatkamisesta tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetun väliarviointikertomuksen pohjalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018;
 - d) jälkiarviointikertomuksen täytäntöönpanon seitsemän vuoden rahoituskaudesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021.
5. Komissio tarkastelee tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä uudelleen 1 päivään syyskuuta 2019 mennessä ja tämän artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetun väliarviointikertomuksen perusteella liittää tarvittaessa uudelleentarkasteluun säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.
6. Komissio myös tiedottaa EUH:lle säännöllisesti EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen mukaisesta toiminnasta asiaa koskevien järjestelyjen mukaisesti.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

28 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE

TOIMINNAN TAVOITTEET, TEMAATTISET PAINOPISTEET JA TÄMÄN ASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANON RAHOITUSPUITTEISTA OSOITETTAVIEN MÄÄRÄRAHOJEN PROSENTTIOSUUDET*Temaattinen painopiste 1***EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten lähettäminen tukemaan ja täydentämään humanitaarisen avun antamista**

Tämä temaattinen painopiste koskee 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tavoitetta (Lisätä ja parantaa osaltaan unionin valmiutta antaa humanitaarista apua):

- selviytymiskyvyn parantaminen ja katastrofiriskien hallinta haavoittuvassa asemassa olevissa, epävakaissa tai katastrofista tai unohdetuista kriiseistä kärsivissä maissa, mukaan lukien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten toteuttama valmiuksien kehittäminen ja toimet, jotka liittyvät seuraaviin katastrofihallinnan vaiheisiin: katastrofien ennaltaehkäisy, katastrofivalmius, katastrofiriskin vähentäminen ja toipuminen luonnonkatastrofeista ja ihmisten aiheuttamista katastrofeista: 31 prosenttia +/- 10 prosenttiyksikköä;
- tuki hätäapuoperaatioille, mukaan lukien EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten toteuttama valmiuksien kehittäminen sekä logistiikka- ja kuljetustoiminnot, koordinointi, projektinhallinta, talous ja hallinto, viestintä ja edistämistoimet: 10 prosenttia +/- 8 prosenttiyksikköä.

*Temaattinen painopiste 2***EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisten ja toteutuksesta vastaavien järjestöjen valmiuksien kehittäminen: 55 prosenttia +/- 10 prosenttiyksikköä**

Tämä temaattinen painopiste koskee 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tavoitetta (Kehittää vapaaehtoisten taitoja, tietoja ja osaamista humanitaarisen avun alalla ja parantaa heidän osallistumisensa ehtoja ja edellytyksiä), 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tavoitetta (Kehittää vastaanottavien järjestöjen valmiuksia ja edistää vapaaehtoistoimintaa kolmansissa maissa) ja 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista tavoitetta (Lisätä vapaaehtoistoiminnan johdonmukaisuutta ja yhtenäisyyttä eri jäsenvaltioissa, jotta voidaan parantaa unionin kansalaisten mahdollisuuksia osallistua humanitaarisen avun toimiin ja operaatioihin).

- vapaaehtoisehdokkaiden koulutus ja harjoittelupaikat;
- vastaanottavien järjestöjen humanitaarisen avun valmiuksien kehittäminen, mukaan luettuna tuki sertifiointin saamiseksi;
- lähtävien järjestöjen sertifiointin tukeminen/tekninen apu.

*Temaattinen painopiste 3***Tukitoimet: 4 prosenttia +/- 2 prosenttiyksikköä**

Tämä temaattinen painopiste koskee 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tavoitetta (Tiedottaa unionin humanitaarisen avun periaatteista, joista on sovittu humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 376/2014,**annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,****poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY, komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Olisi varmistettava unionin siviili-ilmailun yleinen korkea turvallisuustaso ja pyrittävä kaikin tavoin vähentämään onnettomuuksien ja vaaratilanteiden määrää, jotta voidaan varmistaa kansalaisten luottamus lentoliikenteeseen.
- (2) Siviili-ilmailussa tapahtuneiden kuolemaan johtaneiden onnettomuuksien määrä on pysynyt melko vakaana viime vuosikymmenen aikana. Ilmaliikenteen ennustettu kasvu sekä ilma-alusten lisääntyvä tekninen monimutkaisuus voivat tulevien vuosikymmenten aikana kuitenkin johtaa onnettomuuksien lukumäärän kasvuun.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 ⁽³⁾ tavoitteena on ennaltaehkäistä onnettomuuksia helpottamalla nopean, tehokkaan ja laadukkaan turvallisuustutkiminnan suorittamista. Tämän asetuksen ei tulisi vaikuttaa onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintamenettelyyn, jota hoitavat asetuksessa (EU) N:o 996/2010 määritellyt kansalliset turvallisuustutkintaviranomaiset. Onnettomuuden tai vakavan vaaratilanteen yhteydessä poikkeamasta ilmoittamiseen sovelletaan myös asetusta (EU) N:o 996/2010.
- (4) Voimassa olevissa unionin lainsäätämisyksityksessä annetuissa säädöksissä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 216/2008 ⁽⁴⁾ ja sen täytäntöönpanoasetuksissa asetetaan tietyille organisaatioille velvollisuus perustaa poikkeamailmoitusjärjestelmiä niiden turvallisuusjohtamisjärjestelmien yhteydessä. Asetuksen (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanoasetusten noudattamisen ei olisi vapautettava organisaatioita tämän asetuksen noudattamisesta. Vastaavasti tämän asetuksen noudattamisen ei olisi vapautettava organisaatioita asetuksen (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanoasetusten noudattamisesta. Tämän ei olisi kuitenkaan johdettava kahden rinnakkaisen ilmoitusjärjestelmän perustamiseen, ja asetusta (EY) N:o 216/2008, sen täytäntöönpanoasetuksia ja tätä asetusta olisi pidettävä toisiaan täydentävinä.
- (5) Kokemus on osoittanut, että vaaratilanteet ja muut puutteet ovat monesti paljastaneet turvallisuusriskien olemassaolon jo ennen onnettomuuden tapahtumista. Turvallisuudesta saatava tieto on sen vuoksi tärkeä resurssi mahdollisten turvallisuusriskien havaitsemiseksi. Lisäksi vaikka onnettomuuksista on ehdottoman tärkeää pystyä oppimaan, puhtaasti reaktiivisten järjestelmien käyttökelpoisuus on osoittautunut rajalliseksi yhä uusien parannusten aikaansaamisessa. Reaktiivisia järjestelmiä olisi sen vuoksi täydennettävä muunlaisia turvallisuustietoja käyttävillä proaktiivisilla järjestelmillä tehokkaiden parannusten aikaansaamiseksi ilmailun turvallisuuteen.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 10.7.2013, s. 73.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 996/2010, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta ja ehkäisemisestä ja direktiivin 94/56/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 12.11.2010, s. 35).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta (EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1).

Unionin, sen jäsenvaltioiden, Euroopan lentoturvallisuusviraston (jäljempänä 'virasto') ja organisaatioiden olisi osaltaan edistettävä ilmailun turvallisuuden parantamista ottamalla käyttöön proaktiivisempia ja näyttöön perustuvia turvallisuusjärjestelmiä, joissa keskitytään ennaltaehkäisemään onnettomuuksia analysoimalla kaikki merkittävät turvallisuustiedot, mukaan lukien siviili-ilmailun poikkeamia koskevat tiedot.

- (6) Ilmailun turvallisuuden parantamiseksi asiaankuuluvia siviili-ilmailun turvallisuustietoja olisi ilmoitettava, kerättävä, tallennettava, suojattava, jaettava, levitettävä ja analysoitava, ja kerättyjen tietojen perusteella olisi toteutettava asianmukaisia turvallisuustoimia. Tämä proaktiivinen ja näyttöön perustuva lähestymistapa olisi pantava täytäntöön jäsenvaltioiden lentoturvallisuusviranomaisissa, organisaatioissa osana niiden turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja virastossa.
- (7) Organisaatioille asetettujen poikkeamista ilmoittamista koskevien vaatimusten olisi oltava oikeassa suhteessa kyseessä olevan organisaation kokoon ja sen toiminnan laajuuteen. Siksi voi olla mahdollista erityisesti pienten organisaatioiden osalta päättää poikkeamien käsittelyyn liittyvien toimintojen yhdistämisestä organisaatioissa, poikkeamien ilmoittamista koskevien tehtävien jakamisesta muiden samantyyppisten organisaatioiden kanssa tai poikkeamia koskevien yksityiskohtaisten tietojen keräämisen, arvioinnin, käsittelyn, analysoinnin ja tallentamisen ulkoistamisesta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymille erikoistuneille yksiköille. Tällaisten yksiköiden olisi noudatettava tässä asetuksessa vahvistettuja suojelun ja luottamuksellisuuden periaatteita. Ulkoistavan organisaation olisi huolehdittava ulkoistettujen tehtävien asianmukaisesta valvonnasta ja oltava viime kädessä tili- ja vastuuvollinen tämän asetuksen mukaisten vaatimusten soveltamisesta.
- (8) On tarpeen varmistaa, että kentällä toimivat ilmailualan ammattilaiset ilmoittavat järjestelmällisesti ilmailun turvallisuudelle huomattavan riskin aiheuttavista poikkeamista. Pakollisia ilmoitusjärjestelmiä olisi täydennettävä vapaaehtoisilla ilmoitusjärjestelmillä, ja yksityishenkilöiden olisi molempien näiden järjestelmien avulla voitava ilmoittaa yksityiskohtaisia tietoja ilmailun turvallisuuteen liittyvistä poikkeamista. Pakollisia ja vapaaehtoisia ilmoitusjärjestelmiä olisi perustettava organisaatioihin, virastoon ja jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin. Kerätyt tiedot olisi välitettävä viranomaiselle, joka on toimivaltainen toteuttamaan asianmukaista valvontaa ilmailun turvallisuuden parantamiseksi. Organisaatioiden olisi analysoitava ne poikkeamat, joilla saattaa olla vaikutusta turvallisuuteen, määritelläkseen niihin liittyvät turvallisuusriskit ja toteuttaakseen tarvittaessa asianmukaisia korjaavia tai ehkäiseviä toimia. Organisaatioiden olisi lähetettävä analyysinsä alustavat tulokset jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai virastolle, ja jos lopullisessa analyysissä ilmenee tosiasiallinen tai mahdollinen riski lentoturvallisuudelle, lähetettävä niille myös analyysin lopulliset tulokset. Toimivaltaisten viranomaisten ja viraston olisi otettava käyttöön samankaltainen menettely niitä poikkeamia varten, joista on ilmoitettu niille suoraan, ja niiden olisi asianmukaisesti valvottava organisaation arviointia sekä mahdollisia korjaavia tai ehkäiseviä toimia.
- (9) Siviili-ilmailun eri henkilöstöryhmiin kuuluvat työntekijät tai siviili-ilmailuun muulla tavoin osallistuvat henkilöt havaitsevat tapahtumia, joilla on merkitystä onnettomuuksien ehkäisemisessä. Heillä olisi sen vuoksi oltava käytettävissään välineet niistä ilmoittamiseen, ja heidän suojelunsa olisi varmistettava. Jotta työntekijöitä voidaan kannustaa ilmoittamaan poikkeamista ja jotta he voisivat täysin arvostaa sitä myönteistä vaikutusta, joka poikkeamasta ilmoittamisella on ilmailun turvallisuuteen, heille olisi tiedotettava säännöllisesti poikkeamasta ilmoittamisjärjestelmien puitteissa toteutetuista toimista.
- (10) Vaativiin moottorikäyttöisiin ilma-aluksiin liittyvät vaarat ja riskit eroavat suuresti muuntotyypisiin ilma-aluksiin liittyvistä vaaroista ja riskeistä. Vaikka tämän asetuksen olisi koskettava koko ilmailualaa, sen veloitteiden olisi oltava oikeasuhteisia toimialaan ja erityyppisten ilma-alusten vaativuuteen nähden. Näin ollen poikkeamille, joissa ovat osallisina muut kuin vaativat moottorikäyttöiset ilma-alukset, olisi asetettava yksinkertaistetut ja tämäntyyppiseen ilmailuun paremmin soveltuvat ilmoitusveloitteet.
- (11) Tässä asetuksessa vaadittujen järjestelmien lisäksi olisi kannustettava kehittämään muita turvallisuustietojen keräämistapoja sellaisten lisätietojen saamiseksi, jotka voisivat edistää ilmailun turvallisuuden parantamista. Jos organisaatioilla on jo käytössään hyvin toimivia turvallisuustietojen keruujärjestelmiä, niiden olisi sallittava jatkaa tällaisten järjestelmien käyttöä tämän asetuksen mukaisesti perustettavien järjestelmien ohella.
- (12) Turvallisuustutkintaviranomaisille ja kaikille yhteisöille, jotka vastaavat siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelystä unionissa, olisi annettava täydellinen pääsy jäsenvaltioissaan kerättyihin poikkeamia koskeviin yksityiskohtaisiin tietoihin ja tallennettuihin poikkeamailmoituksiin, jotta ne voisivat päättää, mitkä vaaratilanteet edellyttävät turvallisuustutkintaa, ja määrittää, miltä osin vaaratilanteista voidaan oppia ilmailun turvallisuuden parantamiseksi, sekä täyttää valvontavelvollisuutensa.
- (13) On olennaista saada hyvälaatuisia ja täydellisiä tietoja, sillä epätarkkoihin tietoihin perustuvat analyysit ja suuntauksat voivat johtaa harhaan ja aiheuttaa resurssien kohdistamisen epätarkoituksenmukaisiin toimiin. Tällaiset epätarkat tiedot voivat lisäksi heikentää luottamusta poikkeamailmoitusjärjestelmistä saatuihin tietoihin. Poikkeamailmoitusten laadun varmistamiseksi ja kattavuuden edistämiseksi niiden olisi sisällettävä vähimmäistiedot, jotka

voivat vaihdella poikkeamaluokasta riippuen. Lisäksi olisi pantava täytäntöön menettelyjä tietojen laadun tarkastamiseksi sekä poikkeamailmoituksen ja poikkeamasta kerättyjen alkuperäisten tietojen välisen epä johdonmukaisuuden välttämiseksi. Tämän lisäksi olisi komission tuella kehitettävä asianmukainen ohjeistus esimerkiksi tietojen laadun varmistamiseksi ja kattavuuden edistämiseksi sekä sen varmistamiseksi, että tiedot tallennetaan tietokantoihin johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla. Esimerkiksi komission olisi myös järjestettävä työpajoja tarvittavan tuen antamiseksi.

- (14) Komission olisi kehitettävä yhteinen eurooppalainen riskiluokitusjärjestelmä, jotta voitaisiin varmistaa tarpeellisten kiireellisten toimien määrittely sellaisten yksittäisten turvallisuuspoikkeamien tapauksessa, joihin liittyy korkea riski. Tämän järjestelmän olisi mahdollistettava myös keskeisten riskialueiden määrittely yhdistettyjä tietoja tarkasteltaessa. Tällaisen järjestelmän olisi autettava asiaankuuluvia tahoja arvioimaan poikkeamia ja päättämään, mihin toimia olisi parasta keskittää. Yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän pitäisi edistää riskinhallintaan koko Euroopan ilmailujärjestelmässä sovellettavaa yhdenmukaista lähestymistapaa, jolloin organisaatiot, jäsenvaltiot, komissio ja virasto voivat keskittyä turvallisuuden parantamistoimiin yhdenmukaisella tavalla.
- (15) Lisäksi yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän olisi sekä mahdollistettava keskeisten riskialueiden määrittely unionin tasolla, perustuen yhdistettyihin tietoihin eurooppalaisesta näkökulmasta, että tuettava Euroopan lentoturvallisuushjelman ja Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman alalla tehtävää työtä. Komission olisi annettava asianmukaista tukea johdonmukaisen ja yhtenäisen riskiluokituksen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa.
- (16) Tiedonvaihdon helpottamiseksi poikkeamailmoitukset olisi tallennettava tietokantoihin, joiden olisi oltava yhteensopivia kaikkien jäsenvaltioiden ja eurooppalaisen keskusrekisterin (European Coordination Centre for Aircraft Incident Reporting Systems, Eccairs) poikkeamailmoitusten tallentamiseen käyttämän ohjelmiston ja ADREP-luokituksen kanssa (Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) luokitus, jota käytetään myös Eccairs-ohjelmistossa). Viraston ja komission olisi annettava teknistä tukea järjestelmien yhteentoimivuudelle.
- (17) Organisaatioiden olisi tallennettava pakollisissa ja tarvittaessa vapaaehtoisissa ilmoitusjärjestelmissä kerättyjen poikkeamatietojen perusteella laaditut poikkeamailmoitukset yhteen tai useampaan tietokantaan. Tietokannan monimutkaisuuden vuoksi sen rakenne olisi voitava suhteuttaa asianomaisen organisaation kokoon ja/tai sen merkitykseen tämän asetuksen tavoitteiden kannalta, ja sen olisi koostuttava vähintään tiedostosta, joka sisältää yhteiset pakolliset tietokentät ja tarvittaessa erityiset pakolliset tietokentät.
- (18) Poikkeamista, joissa on osallisena jäsenvaltioon rekisteröity tai jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation käyttämä ilma-alue, olisi ilmoitettava myös silloin, kun ne ovat tapahtuneet kyseisen jäsenvaltion alueen ulkopuolella.
- (19) Poikkeamia koskevia tietoja olisi vaihdettava unionissa todellisten tai mahdollisten riskien havaitsemiseksi. Tämän tiedonvaihdon olisi myös annettava jäsenvaltioille mahdollisuus saada kaikki tiedot poikkeamista, jotka ovat tapahtuneet niiden alueella tai niiden ilmatilassa mutta jotka ilmoitetaan jollekin toiselle jäsenvaltiolle. Tämän pitäisi myös mahdollistaa se, että virasto saa tarkat tiedot poikkeamista ja sillä on pääsy kaikkiin unionissa kerättyihin poikkeamailmoituksiin, jotta se voi tarvittaessa toteuttaa korjaavia toimia unionissa havaitun riskin torjumiseksi. Tämän tiedonvaihdon olisi annettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus saada tarkat tiedot niiden ilmatilassa tapahtuneista poikkeamista, jotta ne voivat tarvittaessa toteuttaa korjaavia toimia niiden alueella havaitun riskin torjumiseksi.
- (20) Poikkeamatietojen vaihdon ensisijaisen tavoitteen olisi oltava ilmailuonnettomuuksien ja vaaratilanteiden ehkäiseminen. Sitä ei näin ollen olisi käytettävä syyllisyyden tai korvausvastuun osoittamiseen eikä turvallisuustason vertailuun.
- (21) Tehokkain tapa varmistaa suuren turvallisuustietomäärän vaihto kaikkien jäsenvaltioiden, komission ja viraston välillä on eurooppalainen keskusrekisteri, edellyttäen, että jäsenvaltioilla, komissiolla ja virastolla on siihen täydet käyttöoikeudet.
- (22) Kaikki unionissa kerättyistä poikkeamailmoituksista saadut turvallisuuteen liittyvät tiedot olisi hyvissä ajoin siirrettävä eurooppalaiseen keskusrekisteriin. Sen olisi sisällettävä vaaratilanteista kootut tiedot mutta myös asetuksen (EU) N:o 996/2010 mukaisesti tutkituista onnettomuuksista ja vakavista vaaratilanteista johdettua tietoa.
- (23) Tätä asetusta olisi sovellettava organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston tietokantoihin tallennettuihin poikkeamia koskeviin tietoihin.

- (24) Eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämien turvallisuustietojen olisi oltava täysin niiden yhteisöjen käytettävissä, jotka vastaavat siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelystä unionissa, mukaan lukien virasto, ja niiden viranomaisten käytettävissä, jotka vastaavat onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta unionissa.
- (25) Asianosaisten olisi voitava pyytää pääsyä eräisiin eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämiin tietoihin kyseisten tietojen luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä noudattaen ja siten, että poikkeamaan osalliset henkilöt säilyvät nimettöminä.
- (26) Koska kansallisilla yhteystahoilla on parhaat tiedot jäsenvaltioon sijoittautuneista asianosaisista, kunkin kansallisen yhteystahon olisi voitava käsitellä jäsenvaltionsa alueelle sijoittautuneiden asianosaisten pyynnöt. Komission olisi käsiteltävä kolmansien maiden asianosaisten tai kansainvälisten organisaatioiden pyynnöt.
- (27) Poikkeamailmoitusten sisältämät tiedot olisi analysoitava ja turvallisuusriskit tunnistettava. Mahdolliset asiaankuuluvat toimet ilmailun turvallisuuden parantamiseksi olisi määritettävä, ja ne olisi pantava täytäntöön hyvissä ajoin. Poikkeamien analysointia ja seuranta koskevia tietoja olisi jaettava organisaatioille, jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja virastolle, sillä palautteen antaminen ilmoitetuista poikkeamista on yksityishenkilöille hyvä kannustin poikkeamien ilmoittamiseen. Poikkeamien analysointia ja seuranta koskevia tietoja olisi tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan jaettava yksityishenkilöille, jotka ilmoittivat poikkeamista suoraan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tai virastolle. Tällaisessa palautteessa olisi noudatettava luottamuksellisuutta ja poikkeamailmoituksen tekijän sekä poikkeamailmoituksessa mainittujen henkilöiden suojaa koskevia sääntöjä tämän asetuksen mukaisesti.
- (28) Tämän asetuksen olisi autettava jäsenvaltioita, virastoa ja organisaatioita hallinnoimaan ilmailun turvallisuuteen kohdistuvia riskejä. Jäsenvaltioiden ja viraston turvallisuusjohtamisjärjestelmät täydentävät organisaatioiden omia turvallisuusjohtamisjärjestelmiä. Samalla kun organisaatiot hallinnoivat omaan erityistoimintaansa liittyviä turvallisuusriskejä, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja virasto hallinnoivat kokonaisuudessaan jäsenvaltioihin ja EU:n ilmailujärjestelmiin liittyviä turvallisuusriskejä puuttuen ilmailun yhteisiin turvallisuusriskeihin omassa jäsenvaltiossaan tai unionin tasolla. Virastolle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kuuluvan vastuun ei kuitenkaan olisi vapautettava organisaatioita näiden tarjoamien tuotteiden ja palveluiden turvallisuuden hallinnointia koskevasta suorasta vastuusta. Tätä varten organisaatioiden olisi kerättävä ja analysoitava poikkeamatietoja tunnistukseen ja vähentämiseen toimintaansa liittyviä vaaroja. Niiden olisi myös arvioitava toimintaansa liittyviä turvallisuusriskejä ja kohdennettava resursseja toteuttaakseen ripeitä ja asianmukaisia toimenpiteitä turvallisuusriskien lieventämiseksi. Asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen olisi valvottava koko prosessia ja vaadittava tarvittaessa lisätoimien toteuttamista sen varmistamiseksi, että turvallisuuspuutteet on korjattu asianmukaisesti. Toisaalta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja viraston olisi täydennettävä organisaatioiden turvallisuusjohtamisjärjestelmiä jäsenvaltioiden ja eurooppalaisella tasolla.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi käytettävä kerätystä poikkeamailmoituksista ja niiden analysoinnista saatuja tietoja päättäessään kansalliseen turvallisuusohjelmaan ja kansalliseen turvallisuussuunnitelmaan sisällytettävistä toimista ja varmistaa, että toimet perustuvat näyttöön. Kansallisia turvallisuusohjelmia ja turvallisuussuunnitelmia täydennetään eurooppalaisella tasolla Euroopan lentoturvallisuusohjelmalla ja Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmalla.
- (30) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ilmailun turvallisuuden parantamista koskevaa tavoitetta, sillä jäsenvaltioiden erilliset ilmoitusjärjestelmät eivät ole yhtä tehokkaita kuin yhteensovitettu verkko, jossa tapahtuvan tietojenvaihdon avulla mahdolliset unionin tason turvallisuusongelmat ja keskeiset riskialat voidaan havaita, joten kansallisen tason analysointia olisi täydennettävä unionin tason analysoinnilla ja seurannalla, jotta voidaan varmistaa ilmailuonnettomuuksien ja vaaratilanteiden entistä parempi ennaltaehkäisy. Tämän unionin tason tehtävän olisi oltava viraston ja komission kanssa yhteistyössä toimivan ilmailualan turvallisuusanalyttikkojen verkoston vastuulla. Tämän verkoston olisi voitava yksimielisesti päättää kutsua kokouksiinsa muita tarkkailijoita, muun muassa alan työntekijöitä tai edustajia.
- (31) Ilmailualan turvallisuusanalyttikkojen verkoston työtä olisi hyödynnettävä erityisesti Euroopan lentoturvallisuusohjelmassa ja Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmassa päätettäessä unionin tasolla näytön perusteella toteutettavista toimista.
- (32) Suurelle yleisölle olisi tarjottava yleisiä yhdistettyjä tietoja ilmailuturvallisuuden tasosta jäsenvaltioissa ja unionissa. Näiden tietojen olisi katettava erityisesti kehitysuuntauksia ja analyysit, jotka ovat seurausta tämän asetuksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa, sekä yhdistetyt tiedot eurooppalaisen keskusrekisterin sisällöstä ja niitä voidaan antaa julkaisemalla turvallisuutta kuvaavat indikaattorit.

- (33) Siviili-ilmailun turvallisuusjärjestelmä perustuu palautteeseen ja onnettomuuksista ja vaaratilanteista saaduista kokemuksista oppimiseen. Poikkeamista ilmoittaminen ja poikkeamatietojen käyttö turvallisuuden edistämiseksi perustuu poikkeamasta ilmoittajan ja tietojen keruusta ja arvioinnista vastaavan yhteisön väliseen luottamussuhteeseen. Tämä edellyttää luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen tiukkaa soveltamista. Turvallisuustiedot suojataan epäasianmukaiselta käytöltä, ja eurooppalaiseen keskusrekisteriin pääsy rajoitetaan ainoastaan siviili-ilmailun turvallisuuden parantamiseen osallistuviin asianosaisiin, jotta voidaan varmistaa turvallisuustietojen jatkuva saatuus asianmukaisten ja oikea-aikaisten ennaltaehkäisevien toimien toteuttamiseksi ja ilmailun turvallisuuden parantamiseksi. Tästä syystä arkaluonteiset turvallisuustiedot olisi suojattava asiaankuuluvalla tavalla ja niiden kerääminen varmistettava takaamalla niiden luottamuksellisuus, lähdesuoja ja varmistamalla siviili-ilmailualan poikkeamailmoitusjärjestelmien parissa työskentelevän henkilöstön luottamus. Olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että poikkeamailmoitusjärjestelmien kautta kerätyt tiedot säilyvät luottamuksellisina, ja eurooppalaiseen keskusrekisteriin pääsyn rajoittamiseksi. Tiedonsaantioikeutta koskevissa kansallisissa säädöksissä olisi otettava huomioon tällaisten tietojen tarvittava luottamuksellisuus. Kerätyt tiedot olisi suojattava asianmukaisella tavalla luvattomalta käytöltä ja luovuttamiselta. Niitä olisi käytettävä yksinomaan ilmailun turvallisuuden ylläpitämiseen ja parantamiseen, eikä niitä olisi käytettävä syyllisyyden tai vahingonkorvausvelvollisuuden osoittamiseen.
- (34) Jotta voidaan varmistaa työntekijöiden ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetun henkilöstön luottamus organisaation poikkeamailmoitusjärjestelmään, poikkeamailmoituksissa olevat tiedot olisi suojattava asianmukaisesti eikä niitä olisi käytettävä muihin tarkoituksiin kuin ilmailun turvallisuuden ylläpitämiseen tai parantamiseen. Organisaatioiden tämän asetuksen nojalla käyttöön ottamien oikeudenmukaisista turvallisuuskulttuuria koskevien sisäisten sääntöjen olisi osaltaan edistettävä erityisesti tätä tavoitetta. Myös henkilötietojen ja sellaisten tietojen siirron rajoittaminen, joiden avulla ilmoituksen tekijä tai poikkeamailmoituksessa mainitut muut henkilöt on mahdollista tunnistaa, erottamalla poikkeamailmoitusten käsittelystä vastaavat osastot selkeästi muusta organisaatiosta, voi olla tehokas tapa saavuttaa tämä tavoite.
- (35) Ilmoituksen tekijää tai poikkeamailmoituksessa mainittua henkilöä, olisi suojeltava asianmukaisesti. Sen vuoksi poikkeamailmoitukset olisi tehtävä ilmoituksen tekijää ja poikkeamailmoituksissa mainittuja henkilöitä yksilöimättömässä muodossa, eikä näiden henkilöllisyyteen liittyviä yksityiskohtaisia tietoja olisi tallennettava tietokantoihin.
- (36) Tämän lisäksi siviili-ilmailujärjestelmän olisi edistettävä turvallisuuskulttuuria, joka edesauttaa poikkeamien omaloitteista ilmoittamista ja vaikuttaa siten myönteisesti oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin periaatteen noudattamiseen. Oikeudenmukainen turvallisuuskulttuuri on olennainen osa laajempaa turvallisuuskulttuurin käsitettä, joka on vankan turvallisuusjohtamisjärjestelmän perusta. Turvallisuuskulttuurin periaatteita edistävän toimintaympäristön ei olisi kuitenkaan estettävä ilmailun turvallisuustason ylläpitämiseksi tai parantamiseksi tarpeellisten toimien toteuttamista.
- (37) Oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin olisi rohkaistava yksityishenkilöitä ilmoittamaan turvallisuuteen liittyviä tietoja. Sen ei kuitenkaan olisi vapautettava henkilöitä näiden tavanomaisista vastuista. Sen vuoksi työntekijöille ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetulle henkilöstölle ei saisi aiheutua vaikeuksia niiden tietojen perusteella, joita he ovat toimittaneet tämän asetuksen mukaisesti, ellei kyseessä ole tahallinen laiminlyönti tai tilanne, jossa ilmeinen riski on selkeällä ja vakavalla tavalla jätetty huomiotta ja joissa on vakavasti laiminlyöty olosuhteiden edellyttämää ammatillista huolellisuusvelvoitetta, mikä aiheuttaa ennakoitavissa olevaa vahinkoa henkilölle tai omaisuudelle tai vaarantaa vakavasti ilmailun turvallisuuden tason.
- (38) Poikkeamista ilmoittamiseen kannustamiseksi olisi asianmukaisista suojella poikkeamailmoitusten tekijöitä mutta myös kyseisessä ilmoituksessa mainittuja henkilöitä. Tällainen suojelu ei kuitenkaan saisi vapauttaa näitä henkilöitä tämän asetuksen mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Erityisesti sellaisessa tilanteessa, jossa poikkeamailmoituksessa mainitulla henkilöllä on itsellään velvollisuus ilmoittaa samasta poikkeamasta ja hän tahallisesti jättää tekemättä ilmoituksen, tätä henkilöä ei olisi enää suojeltava vaan häneen olisi kohdistettava seuraamuksia tämän asetuksen mukaisesti.
- (39) Rajoittamatta kansallisen rikosoikeuden soveltamista ja asianmukaisista lainkäyttöä on tärkeää määritellä selkeästi missä määrin poikkeama ilmoituksen tekijää ja muita poikkeamailmoituksessa mainittuja henkilöitä suojellaan haitoilta ja syyteiltä.
- (40) Jotta voitaisiin lisätä yksityishenkilöiden luottamusta järjestelmään, poikkeamailmoitusten käsittely olisi organisoidava siten, että turvataan asianmukaisesti poikkeamailmoituksen tekijän ja muiden poikkeamailmoituksessa mainittujen henkilöiden henkilöllisyyden luottamuksellisuus oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin edistämiseksi. Tällä olisi pyrittävä mahdollisuuksien mukaan siihen, että voidaan perustaa riippumaton poikkeamien käsittelyjärjestelmä.

- (41) Poikkeamien arviointiin, käsittelyyn tai analysointiin osallistuvalla organisaatioiden, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja viraston henkilöstöllä on merkittävä rooli turvallisuusriskien ja turvallisuuspuutteiden tunnistamisessa. Kokemus osoittaa, että kun poikkeamia analysoidaan saatujen kokemusten perusteella onnettomuuden jälkeen, analyysi johtaa sellaisten riskien ja puutteiden tunnistamiseen, joita ei olisi muutoin kenties tunnistettu. Arviointiin, käsittelyyn tai analysointiin osallistuvat henkilöt voivat näin ollen pelätä mahdollisia tuomioistuinkäsittelyyn liittyviä seurauksia. Jäsenvaltioiden ei olisi nostettava kannetta sellaisia henkilöitä vastaan, jotka hoitavat jäsenvaltioiden toimivaltaisissa viranomaisissa poikkeamien arviointia, käsittelyä tai analysointia ja joiden näiden tehtävien osana tekemät päätökset myöhemmin ja jälkikäteen tarkasteltuina osoittautuvat vääriksi tai tehottomiksi, jos nämä päätökset niitä tehtäessä ja tuolloin käytettävissä olleiden tietojen perusteella olivat oikeasuhteisia ja asianmukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen rikosoikeuden soveltamista ja asianmukaista lainkäyttöä.
- (42) Työntekijöillä ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetulla henkilöstöllä olisi oltava mahdollisuus ilmoittaa niiden periaatteiden rikkomisesta, jotka ohjaavat heidän suojeluaan tämän asetuksen mukaisesti, ja näistä rikkomuksista ilmoittamisesta ei olisi aiheuduttava heille rangaistuksia. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä seuraamukset ilmoittajan ja muiden poikkeamailmoituksessa mainittujen henkilöiden suojelemista sääntelevien periaatteiden rikkomisesta ja määrättävä tarvittaessa korjaavia toimenpiteitä tai rangaistuksia.
- (43) Yksityishenkilöt voivat jättää poikkeamia ilmoittamatta pelätessään, että he joutuvat osoittamaan oman syyllisyytensä ja kärsimään mahdollisista tuomioistuinkäsittelyyn liittyvistä seurauksista. Tämän asetuksen tavoitteet voidaan saavuttaa puuttumatta aiheettomasti jäsenvaltioiden oikeudellisiin järjestelmiin. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että suunnittelemaniin tai tahattomiin lainrikkomuksiin, jotka tulevat jäsenvaltioiden viranomaisten tietoon ainoastaan siksi, että niistä on tehty ilmoitus tämän asetuksen mukaisesti, ei saisi kohdistaa kurinpidollisia, hallinnollisia eikä oikeudellisia menettelyjä, jollei sovellettavissa rikoslain kansallisissa säännöksissä toisin säädetä. Tämän kiellon ei kuitenkaan olisi koskettava kolmansien osapuolten oikeutta aloittaa siviilioikeudellista menettelyä, ja siihen oikeuteen olisi sovellettava ainoastaan kansallista lainsäädäntöä.
- (44) Oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin kehittämisen yhteydessä jäsenvaltioiden olisi voitava kuitenkin ulottaa kielto käyttöä poikkeamailmoituksia todisteena ilmoittajia vastaan koskemaan hallinnollisten ja kurinpidollisten menettelyjen ohella myös siviili- tai rikosoikeudellisia menettelyjä.
- (45) Tämän lisäksi turvallisuusviranomaisten ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä olisi tehostettava ja virallistettava ennakkojärjestelyin, joissa olisi kunnioitettava asiaan liittyvien erinäisten yleisten etujen välistä tasapainoa ja erityisesti säänneltävä esimerkiksi kansallisten tietokantojen sisältämien poikkeamailmoitusten saatavuutta ja käyttöä.
- (46) Virastolle tämän asetuksen mukaisesti lisättyjen vastuiden tueksi virastolle olisi annettava käyttöön riittävät resurssit sille annettujen lisätehtävien suorittamista varten.
- (47) Tämän asetuksen täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (48) Tätä asetusta sovellettaessa komission olisi kuultava virastoa ja tässä asetuksessa tarkoitettua ilmailualan turvallisuusanalyttikkojen verkostoa.
- (49) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (50) Tätä asetusta sovellettaessa olisi noudatettava täysimääräisesti tietojen käsittelyä ja yksilöiden suojelua koskevia sääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁽³⁾. Tätä asetusta sovellettaessa olisi noudatettava

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

täysimääräisesti tietojen saatavuutta koskevia sääntöjä, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾, paitsi siltä osin kuin tämä asetus koskee eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämien tietojen jakamista, sillä kyseiset tiedot on suojattu tässä asetuksessa vahvistetuin tiukemmin saatavuutta koskevin säännöin.

- (51) Seuraamuksia olisi erityisesti sovellettava sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen rankaisemiseen, jotka tämän asetuksen vastaisesti käyttävät väärin tällä asetuksella suojattuja tietoja, aiheuttavat haittaa poikkeaman ilmoittajalle tai muille poikkeamailmoituksessa mainituille henkilöille tässä asetuksessa vahvistettuja poikkeuksia lukuun ottamatta, eivät luo otollisia edellytyksiä poikkeamia koskevien yksityiskohtaisen tietojen keräämiselle, eivät analysoi kerättyjä tietoja, eivät ryhdy toimiin korjatakseen havaitut tai mahdolliset turvallisuuspuutteet tai eivät jaa tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä tietoja.
- (52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on yhteisten sääntöjen vahvistaminen poikkeamien ilmoittamiseksi siviili-ilmailun alalla, vaan se voidaan tämän asetuksen unionin laajuisen soveltamisalan ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (53) Asetus (EU) N:o 996/2010 olisi sen vuoksi muutettava.
- (54) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/42/EY ⁽²⁾, komission asetus (EY) N:o 1321/2007 ⁽³⁾ ja komission asetus (EY) N:o 1330/2007 ⁽⁴⁾ olisi sen vuoksi kumottava.
- (55) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hän antoi lausuntonsa 10 päivänä huhtikuuta 2013 ⁽⁵⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet

1. Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa ilmailun turvallisuutta varmistamalla, että asiaankuuluvia siviili-ilmailun turvallisuustietoja ilmoitetaan, kerätään, tallennetaan, suojataan, vaihdetaan, jaetaan ja analysoidaan.

Tällä asetuksella varmistetaan,

- a) että kerättyjen tietojen analysoinnin perusteella toteutetaan tarvittaessa ja hyvissä ajoin asianmukaisia turvallisuustoimia;
- b) turvallisuustietojen jatkuva saatavuus tietojen luottamuksellisuutta ja asianmukaista käyttöä koskevien sääntöjen käytönoton sekä niiden henkilöiden, jotka ovat tehneet ilmoituksen tai jotka on mainittu poikkeamailmoituksessa, yhdenmukaisen ja tehostetun suojelun avulla; ja
- c) että ilmailun turvallisuuteen kohdistuvat riskit otetaan huomioon ja niitä käsitellään unionin tasolla sekä kansallisella tasolla.
2. Poikkeamien ilmoittamisen ainoana tarkoituksena on ehkäistä onnettomuuksia ja vaaratilanteita eikä osoittaa syyllisyyttä tai vahingonkorvausvelvollisuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/42/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2003, poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla (EUVL L 167, 4.7.2003, s. 23).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1321/2007, annettu 12 päivänä marraskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY mukaisesti vaihdettujen siviili-ilmailualan poikkeamia koskevien tietojen keskusrekisteriin tallentamisen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EUVL L 294, 13.11.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 1330/2007, annettu 24 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun siviili-ilmailun alan poikkeamia koskevan tietojen levittämisen täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 295, 14.11.2007, s. 7).

⁽⁵⁾ EUVL C 358, 7.12.2013, s. 19.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'ilmoittajalla' luonnollista henkilöä, joka tekee ilmoituksen poikkeamasta tai muista asiaan kuuluvista turvallisuuteen liittyvistä tiedoista tämän asetuksen mukaisesti.
- 2) 'ilma-aluksella' laitetta, joka voi saada ilmakehässä nostovoimaa ilman reaktioista, lukuun ottamatta ilman reaktioita maan tai veden pintaa vastaan;
- 3) 'vaaratilanteella' asetuksessa (EU) N:o 996/2010 tarkoitettua "vaaratilannetta";
- 4) 'vakavalla vaaratilanteella' asetuksessa (EU) N:o 996/2010 tarkoitettua "vakavaa vaaratilannetta";
- 5) 'onnettomuudella' asetuksessa (EU) N:o 996/2010 tarkoitettua "onnettomuutta";
- 6) 'yksilöimättömällä tiedolla' poikkeamailmoituksista saatuja tietoja, joista on poistettu kaikki henkilötiedot, kuten luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet;
- 7) 'poikkeamalla' mitä tahansa turvallisuuteen liittyvää tapahtumaa, joka vaarantaa tai, jos siihen ei puututa tai jos sitä ei käsitellä, voisi vaarantaa ilma-aluksen, siinä olevien henkilöiden tai muiden henkilöiden turvallisuuden; käsite sisältää erityisesti onnettomuudet tai vakavat vaaratilanteet;
- 8) 'organisaatiolla' mitä tahansa ilmailutuotteita ja/tai -palveluja tarjoavaa organisaatiota, jonka palveluksessa on henkilöitä tai jotka tekevät sopimuksia sellaisten henkilöiden kanssa tai käyttävät sellaisten henkilöiden palveluksia, joiden edellytetään ilmoittavan poikkeamista 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- 9) 'anonymisoinnilla' sitä, että poikkeamailmoituksista poistetaan kaikki ilmoituksen tekijää ja muita poikkeamailmoituksessa mainittuja henkilöitä koskevat henkilötiedot ja sellaiset yksityiskohdat, mukaan lukien poikkeamaan osallisenä olevan organisaation (organisaatioiden) nimi, jotka saattavat paljastaa poikkeamailmoituksen tekijän tai kolmansien osapuolten henkilöllisyyden taikka johtaa tällaisten tietojen päättelemiseen poikkeamailmoituksesta;
- 10) 'vaaralla' tilannetta tai esinettä, joka saattaa aiheuttaa henkilön kuoleman tai loukkaantumisen, vahinkoa laitteille tai rakenteille, aineellista hävikkä tai vähentää kykyä suoriutua määrätystä tehtävästä.
- 11) 'turvallisuustutkintaviranomaisella' asetuksen (EU) N:o 996/2010 4 artiklassa tarkoitettua pysyvää kansallista siviili-ilmailualan turvallisuustutkintaviranomaista, joka suorittaa tai valvoo turvallisuustutkintaa;
- 12) 'oikeudenmukaisella turvallisuuskulttuurilla' toimintakulttuuria, jossa käytännön ilmailutehtävissä toimivia henkilöitä tai muita henkilöitä ei rangaista toimista, laiminlyönneistä tai päätöksistä, jotka ovat näiden kokemuksen ja koulutuksen kannalta oikeasuhteisia, mutta jossa ei suvaita törkeää huolimattomuutta, tahallisia rikkomuksia ja vahingollisia toimia;
- 13) 'yhteystaholla' tarkoitetaan:
 - a) kunkin jäsenvaltion 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimeämää toimivaltaista viranomaista, kun tietopyynnön tekee johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut asianosainen;
 - b) komissiota, kun tietopyynnön tekee asianosainen, joka on sijoittautunut unionin ulkopuolelle;
- 14) 'asianosaisilla' sellaisia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä taikka virallisia elimiä, riippumatta siitä, ovatko nämä oikeushenkilöitä, jotka voivat asemansa vuoksi osallistua siviili-ilmailun turvallisuuden parantamiseen saamalla käyttöönsä jäsenvaltioiden vaihtamia poikkeamia koskevia tietoja ja jotka kuuluvat johonkin liitteessä II esitetyistä asianosaisten ryhmistä;
- 15) 'kansallisella turvallisuusohjelmalla' sellaisten säädösten ja toimintojen yhtenäistä kokonaisuutta, joilla hallinnoidaan siviili-ilmailun turvallisuutta jäsenvaltiossa;
- 16) 'Euroopan lentoturvallisuussuunnitelmalla' turvallisuuskysymysten arviointia ja siihen liittyvää toimintasuunnitelmaa Euroopan tasolla;
- 17) 'Euroopan lentoturvallisuusohjelmalla' unionin tason asetusten yhtenäistä kokonaisuutta sekä toimintoja ja menettelyjä, joita käytetään siviili-ilmailun turvallisuuden yhteiseen hallintointiin Euroopan tasolla;
- 18) 'turvallisuusjohtamisjärjestelmällä' ilmailun turvallisuuden hallintaan sovellettavaa systemaattista lähestymistapaa, mukaan lukien tarvittavat organisaatorakenteet, vastuut, toimintaperiaatteet ja menettelyt, joka kattaa kaikki johtamisjärjestelmät, joilla itsenäisesti tai muihin organisaation johtamisjärjestelmiin yhdistettyinä huolehditaan turvallisuusjohtamisesta;

3 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt
 - a) sellaisista poikkeamista ilmoittamiseksi, jotka vaarantavat, tai jos niihin ei puututa tai jos niitä ei käsitellä, vaarantaisivat ilma-aluksen, siinä olevien henkilöiden, kenen tahansa muun henkilön, ilma-aluksen toimintaan vaikuttavan varusteen tai laitteen turvallisuuden, sekä muista asiaan kuuluvista turvallisuustiedoista ilmoittamiseksi;
 - b) ilmoitettujen poikkeamien ja muiden turvallisuustietojen analysoinnista ja seurannasta;
 - c) ilmailualan ammattilaisten suojelusta;
 - d) kerättyjen turvallisuustietojen asianmukaisesta käytöstä;
 - e) tietojen yhdistämisestä eurooppalaiseen keskusrekisteriin; ja
 - f) tällaisten anonymisoitujen tietojen jakamista asianosaisille, jotta nämä saisivat ilmailun turvallisuuden parantamiseksi tarvitsemansa tiedot.
2. Tätä asetusta sovelletaan siviili-ilma-aluksiin liittyvistä poikkeamista ja muista turvallisuustiedoista ilmoittamiseen, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 216/2008 liitteessä II tarkoitettuja ilma-aluksia. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä asetusta myös kyseisen asetuksen liitteessä II tarkoitettuja ilma-aluksia koskeviin poikkeamiin ja muihin turvallisuustietoihin.

4 artikla

Pakollinen ilmoittaminen

1. Tämän artiklan mukaisten pakollisten poikkeamailmoitusjärjestelmien välityksellä 6 kohdassa lueteltujen henkilöiden on ilmoitettava seuraaviin luokkiin kuuluvista poikkeamista, jotka voivat muodostaa merkittävän riskin ilmailun turvallisuudelle:
 - a) poikkeamat, jotka liittyvät ilma-aluksen toimintaan, kuten:
 - i) yhteentörmäykseen liittyvät poikkeamat;
 - ii) lentoonlähtöön ja laskuun liittyvät poikkeamat;
 - iii) polttoaineeseen liittyvät poikkeamat;
 - iv) lennon aikana tapahtuvat poikkeamat;
 - v) viestintään liittyvät poikkeamat;
 - vi) vammoihin, hätätilanteisiin ja muihin kriittisiin tilanteisiin liittyvät poikkeamat;
 - vii) miehistön toimintakyvyn menetys ja muut miehistöön liittyvät poikkeamat;
 - viii) sääolosuhteisiin tai turvatoimiin liittyvät poikkeamat;
 - b) poikkeamat, jotka liittyvät ilma-aluksen tekniseen kuntoon, huoltoon ja korjaukseen, kuten:
 - i) rakenteelliset viat,
 - ii) järjestelmien toimintahäiriöt,
 - iii) huolto- ja korjausongelmat,
 - iv) työntövoimajärjestelmän ongelmat (mukaan luettuina moottorit, potkurit ja roottorijärjestelmät);
 - c) poikkeamat, jotka liittyvät lennonvarmistuspalveluihin ja -laitteisiin, kuten:
 - i) yhteentörmäykset, yhteentörmäysuhkat tai yhteentörmäyksen mahdollisuus;
 - ii) ilmaliikenteen hallintaan ja lennonvarmistuspalveluihin liittyvät erityiset poikkeamat;
 - iii) ilmaliikenteen hallintaan ja lennonvarmistuspalveluihin liittyvät toiminnalliset poikkeamat;

- d) poikkeamat, jotka liittyvät lentopaikkoihin ja maapalveluihin, kuten:
- i) lentopaikkojen toimintaan ja laitteisiin;
 - ii) matkustajista huolehtimiseen tai matkatavaroiden, postin ja rahdin käsittelyyn;
 - iii) ilma-alusten maahuolintaan ja siihen liittyviin palveluihin.
2. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on otettava käyttöön pakollinen ilmoitusjärjestelmä edistääkseen 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeamatietojen keräämistä.
3. Jokaisen jäsenvaltion on otettava käyttöön pakollinen ilmoitusjärjestelmä edistääkseen poikkeamatietojen keräämistä, mukaan lukien organisaatioiden 2 kohdan nojalla keräämät poikkeamatiedot.
4. Euroopan lentoturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', on otettava käyttöön pakollinen ilmoitusjärjestelmä edistääkseen poikkeamatietojen keräämistä, mukaan lukien viraston sertifioiden tai hyväksymien organisaatioiden 2 kohdan nojalla keräämät poikkeamatiedot.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksin poikkeamien luokittelua koskevan luettelon, johon on viitattava, kun poikkeamista ilmoitetaan 1 kohdan mukaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio liittää näihin täytäntöönpanosäädöksiin erillisen poikkeamien luokittelua koskevan luettelon, jota sovelletaan muihin ilma-aluksiin kuin vaativiin moottorikäyttöisiin ilma-aluksiin. Luettelo on yksinkertaisempi versio ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua luettelosta, ja siihen on tarvittaessa tehty mukautuksia ilmailun tämän sektorin erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

6. Seuraavien luonnollisten henkilöiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetuista poikkeamista organisaation, jonka palveluksessa ilmoittaja on tai joka teettää ilmoittajalla työtä muun sopimuksen perusteella tai käyttää ilmoittajan palveluksia, 2 kohdan mukaisesti käyttöön ottaman järjestelmän välityksellä tai, jos se ei ole mahdollista, heidän organisaationsa sijoittautumisjäsenvaltion tai lentolupakirjan myöntäneen, vahvistaneen tai muuntaneen valtion 3 kohdan mukaisesti käyttöön ottaman järjestelmän taikka viraston 4 kohdan mukaisesti perustaman järjestelmän välityksellä:
- a) jäsenvaltiossa rekisteröidyn ilma-aluksen päällikkö, tai jos päällikkö on estynyt ilmoittamasta poikkeamasta, komentoketjussa seuraavana oleva miehistön jäsen, kun ilma-alus on rekisteröity jäsenvaltiossa tai jos se on rekisteröity unionin ulkopuolella, sitä käyttää jonkin jäsenvaltion valvoma tai unioniin sijoittautunut lentotoiminnan harjoittaja;
 - b) henkilö, joka harjoittaa jonkin jäsenvaltion tai viraston valvomaan ilma-aluksen tai sen laitteen tai osan suunnittelua, valmistusta, jatkuvan lentokelpoisuuden valvontaa, huoltoa tai muutostöitä;
 - c) henkilö, joka allekirjoittaa jäsenvaltion tai viraston valvonnan alaisena ilma-alusta tai sen laitetta tai osaa koskevan lentokelpoisuuden tarkastustodistuksen tai huoltotodisteen;
 - d) henkilö, joka suorittaa tehtäviä, joihin häneltä vaaditaan jäsenvaltion myöntämä lupa toimia jonkin ilmaliikennepalvelun tarjoajan työntekijänä, jolla on lennonvarmistukseen liittyviä vastuita, tai lennontiedottajana;
 - e) henkilö, joka suorittaa tehtäviä, jotka liittyvät sellaisen lentoaseman turvallisuusjohtamiseen, johon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1008/2008 ⁽¹⁾;
 - f) henkilö, joka suorittaa tehtäviä, jotka liittyvät sellaisen lennonvarmistuslaitteiston asennukseen, muutostöihin, huoltoon, korjaamiseen, peruskorjaukseen, lentomittaukseen tai tarkastukseen, jonka valvonnan jokin jäsenvaltio varmistaa;
 - g) henkilö, joka suorittaa ilma-alusten maahuolintaan liittyviä tehtäviä, mukaan luettuina tankkaus, kuormauslaskelman laadinta, kuormaus, jäänpoisto ja hinaus asetuksen (EY) N:o 1008/2008 soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalla.
7. Edellä 6 kohdassa lueteltujen henkilöiden on ilmoitettava poikkeamat 72 tunnin kuluessa siitä, kun he ovat saaneet tiedon poikkeamasta, ellei tämä ole poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi mahdotonta.
8. Poikkeaman ilmoittamisen jälkeen jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation, johon ei sovelleta 9 kohtaa, on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kerätyt poikkeamatiedot mahdollisimman pian, ja joka tapauksessa viimeistään 72 tunnin kuluessa poikkeaman tietoon saamisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3).

9. Poikkeaman ilmoittamisen jälkeen jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation, jonka virasto on sertifioinut tai hyväksynyt, on ilmoitettava virastolle yksityiskohtaiset tiedot 2 kohdan mukaisesti kerätyt poikkeamatiedot mahdollisimman pian, ja joka tapauksessa viimeistään 72 tunnin kuluessa poikkeaman tietoon saamisesta.

5 artikla

Vapaaehtoinen ilmoittaminen

1. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on otettava käyttöön vapaaehtoinen ilmoitusjärjestelmä edistääkseen:

- a) sellaisten poikkeamatietojen keräämistä, jotka eivät välttämättä tule ilmi pakollisessa ilmoitusjärjestelmässä;
- b) sellaisten muiden turvallisuustietojen keräämistä, jotka niiden ilmoittajan mielestä muodostavat todellisen tai mahdollisen riskin ilmailun turvallisuudelle.

2. Jokaisen jäsenvaltion on otettava käyttöön vapaaehtoinen ilmoitusjärjestelmä edistääkseen:

- a) sellaisten poikkeamatietojen keräämistä, jotka eivät välttämättä tule ilmi pakollisessa ilmoitusjärjestelmässä;
- b) sellaisten muiden turvallisuustietojen keräämistä, jotka niiden ilmoittajan mielestä muodostavat todellisen tai mahdollisen riskin ilmailun turvallisuudelle.

Tähän järjestelmään on sisällyttävä myös organisaatioiden 6 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen kerääminen, mutta se ei saa rajoittaa pelkästään tähän.

3. Virasto ottaa käyttöön vapaaehtoisen ilmoitusjärjestelmän edistääkseen:

- a) sellaisten poikkeamatietojen keräämistä, jotka eivät välttämättä tule ilmi pakollisessa ilmoitusjärjestelmässä,
- b) sellaisten muiden turvallisuustietojen keräämistä, jotka niiden ilmoittajan mielestä muodostavat todellisen tai mahdollisen vaaran ilmailun turvallisuudelle.

Tähän järjestelmään on sisällyttävä myös viraston sertifioimien tai hyväksymien organisaatioiden 5 kohdan nojalla toimittamien tietojen kerääminen, mutta se ei saa rajoittaa pelkästään tähän.

4. Vapaaehtoisia ilmoitusjärjestelmiä on käytettävä edistämään sellaisten poikkeama- tai turvallisuustietojen keruuta:

- a) joiden ilmoittaminen ei 4 artiklan 1 kohdan nojalla ole pakollista;
- b) joista ilmoittavat muut kuin 4 artiklan 6 kohdassa luetellut henkilöt.

5. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation, joka on viraston sertifioima tai hyväksymä, on hyvissä ajoin ilmoitettava virastolle 1 kohdan nojalla kerätyistä poikkeamista ja muista turvallisuustiedoista, joista voi käydä ilmi todellinen tai mahdollinen ilmailun turvallisuusriski.

6. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation, joka ei ole viraston sertifioima tai hyväksymä, on hyvissä ajoin ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion 6 artiklan 3 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaiselle viranomaiselle tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti kerätyistä poikkeamatiedoista ja muista turvallisuustiedoista, joista voi käydä ilmi todellinen tai mahdollinen ilmailun turvallisuusriski. Jäsenvaltiot voivat vaatia kaikkia niiden alueelle sijoittautuneita organisaatioita ilmoittamaan kaikki tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti kerätyt poikkeamatiedot.

7. Jäsenvaltiot, virasto ja organisaatiot voivat ottaa käyttöön muita turvallisuustietojen keruu- ja käsittelyjärjestelmiä tietojen keräämiseksi poikkeamista, jotka eivät välttämättä tule ilmi 4 artiklassa ja tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa ilmoitusjärjestelmissä. Kyseisiin järjestelmiin voi sisältyä ilmoittaminen muille kuin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille, ja ne voivat edellyttää aktiivista osallistumista:

- a) ilmailutoimialta
- b) ilmailualan henkilöstön ammattijärjestöiltä.

8. Vapaaehtoisesta ja pakollisesta ilmoittamisesta saadut tiedot voidaan yhdistää yhteen järjestelmään.

6 artikla

Tietojen kerääminen ja tallentaminen

1. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on nimettävä yksi tai useampi henkilö hoitamaan riippumattomalla tavalla 4 ja 5 artiklan nojalla ilmoitettujen poikkeamatietojen keräämistä, arviointia, käsittelyä, analysointia ja tallentamista.

Tällaisten ilmoitusten käsittely on järjestettävä niin, että estetään tietojen käyttö muihin kuin turvallisuuteen liittyviin tarkoituksiin ja että ilmoittajan ja ilmoituksessa mainittujen henkilöiden henkilöllisyyttä koskevien tietojen luottamuksellisuus suojataan asianmukaisesti oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin edistämiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen kanssa sopien pienet organisaatiot voivat perustaa yksinkertaistetun mekanismin poikkeamatietojen keräämistä, arviointia, käsittelyä, analysointia ja tallentamista varten. Ne voivat jakaa nämä tehtävät samantyyppisten organisaatioiden kanssa noudattaen tämän asetuksen mukaisia luottamuksellisuutta ja suojelua koskevia sääntöjä.

3. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa riippumattomalla tavalla 4 ja 5 artiklan nojalla ilmoitettujen poikkeamatietojen keruu-, arviointi-, käsittely-, analysointi- ja tallennusjärjestelmän perustamisesta.

Tällaisten ilmoitusten käsittely on järjestettävä niin, että estetään tietojen käyttö muihin kuin turvallisuuteen liittyviin tarkoituksiin ja että ilmoittajan ja ilmoituksessa mainittujen henkilöiden henkilöllisyyden luottamuksellisuus suojataan asianmukaisesti oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin edistämiseksi.

Viranomaiset, jotka voidaan nimetä ensimmäisen alakohdan mukaisesti joko yhdessä tai erikseen, ovat:

- a) kansallinen siviili-ilmailuviranomainen; ja/tai
- b) turvallisuustutkintaviranomainen; ja/tai
- c) muu unioniin sijoittautunut itsenäinen elin tai yhteisö, jolle on annettu tämä tehtävä.

Jos jäsenvaltio nimeää tehtävään useamman kuin yhden elimen tai yhteisön, sen on nimettävä yksi niistä 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tiedonsiirron yhteystahoksi.

4. Virasto nimeää yhden tai useamman henkilön, joka vastaa riippumattomalla tavalla 4 ja 5 artiklan mukaisesti ilmoitettujen poikkeamatietojen keruu-, arviointi-, käsittely-, analysointi- ja tallennusjärjestelmän perustamisesta.

Tällaisten ilmoitusten käsittely on järjestettävä niin, että estetään tietojen käyttö muihin kuin turvallisuuteen liittyviin tarkoituksiin ja että ilmoittajan ja ilmoituksessa mainittujen henkilöiden henkilöllisyyden luottamuksellisuus suojataan asianmukaisesti oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin edistämiseksi.

5. Organisaatioiden on tallennettava 4 ja 5 artiklan mukaisesti kerättyjen poikkeamatietojen perusteella laaditut poikkeamailmoitukset yhteen tai useampaan tietokantaan.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tallennettava 4 ja 5 artiklan mukaisesti kerättyjen poikkeamatietojen perusteella laaditut poikkeamailmoitukset kansalliseen tietokantaan.

7. Kansalliseen tietokantaan on tallennettava myös turvallisuustutkintaviranomaisten keräämät tai julkaisemat asiaankuuluvat tiedot onnettomuuksista ja vakavista vaaratilanteista.

8. Virasto tallentaa tietokantaan poikkeamailmoitukset, jotka on laadittu 4 ja 5 artiklan mukaisesti kerättyjen poikkeamatietojen perusteella.

9. Turvallisuustutkintaviranomaisilla on oltava täydet käyttöoikeudet 6 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen tietokantaansa asetuksen (EU) N:o 996/2010 5 artiklan 4 kohdan mukaisten velvollisuuksiensa täyttämiseksi.

10. Jäsenvaltioiden siviili-ilmailuviranomaisilla on turvallisuuteen liittyviä velvoitteitaan varten oltava täydet käyttöoikeudet 6 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen tietokantaansa.

7 artikla

Poikkeamailmoitusten laatu ja sisältö

1. Edellä 6 artiklassa tarkoitetuissa poikkeamailmoituksissa on annettava vähintään liitteessä I luetellut tiedot.
2. Edellä 6 artiklan 5, 6 ja 8 kohdassa tarkoitetuissa poikkeamailmoituksissa on oltava kyseistä poikkeamaa koskeva turvallisuusriskiluokitus. Tämän luokituksen tarkistaa ja hyväksyy jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai virasto tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettun yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän mukaisesti.
3. Organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on luotava tietojen laadun tarkastusmenettelyjä parantaakseen tietojen johdonmukaisuutta erityisesti alun perin kerättyjen tietojen ja tietokantaan tallennetun ilmoituksen välillä.
4. Edellä 6 artiklan 5, 6 ja 8 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa on käytettävä tietomuotoja, jotka ovat:
 - a) vakioituja tiedonvaihdon helpottamiseksi; ja
 - b) Eccairs-ohjelmiston ja ADREP-luokituksen kanssa yhteensopivia.
5. Komissio kehittää tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja viraston kanssa 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmaialueen turvallisuusanalyttikkojen verkoston kautta yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän, jotta organisaatiot, jäsenvaltiot ja virasto voivat luokitella poikkeamat turvallisuusriskin perusteella. Näin tehdessään komissio ottaa huomioon yhteensopivuuden tarpeen olemassa olevien riskiluokitusjärjestelmien kanssa.

Komissio kehittää kyseisen järjestelmän viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2017.

6. Siirretään komissiolle 18 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän määrittämiseksi.
7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä järjestelyt yhteisen eurooppalaisen riskiluokitusjärjestelmän täytäntöön panemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
8. Komissio ja virasto tukevat jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia näiden tietojen yhtenäistämässä, kuten esimerkiksi:
 - a) 1 kohdassa tarkoitettujen vähimmäistietojen yhtenäistämässä;
 - b) 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeamien riskiluokituksessa; ja
 - c) 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen laadun tarkastusmenettelyjen laatimisessa.

Komissio ja virasto tarjoavat tätä tukea tavalla, joka edistää tietojen tallennusmenettelyjen yhdenmukaistamista eri jäsenvaltioissa, ja erityisesti tarjoamalla 6 artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa organisaatioissa tai elimissä työskentelevälle henkilöstölle:

- a) ohjeita;
- b) työpajoja; ja
- c) asianmukaista koulutusta.

8 artikla

Eurooppalainen keskusrekisteri

1. Komissio hallinnoi eurooppalaista keskusrekisteriä, johon tallennetaan kaikki unionissa kerätyt poikkeamailmoitukset.
2. Kunkin jäsenvaltion on päivitettävä eurooppalaista keskusrekisteriä yhteisymmärryksessä komission kanssa siirtämällä keskusrekisteriin kaikki 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin tietokantoihin tallennetut turvallisuutta koskevat tiedot.

3. Virasto sopii komission kanssa teknisistä yhteyskäytännöistä, jotka koskevat viraston Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti keräämien poikkeamailmoitusten, erityisesti sisäiseen poikkeamien raportointijärjestelmään (IORS) tallennettujen poikkeamien, sekä 4 artiklan 9 kohdan ja 5 artiklan 5 kohdan nojalla kerättyjen tietojen siirtämistä eurooppalaiseen keskusrekisteriin.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksin järjestelyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen keskusrekisterin hallinnoimiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Tiedonvaihto

1. Jäsenvaltioiden ja viraston on osallistuttava tietojenvaihtoon asettamalla kaikki ilmoitustietokantoihinsa tallennetut turvallisuustiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, viraston ja komission saataville eurooppalaisen keskusrekisterin välityksellä.

Poikkeamailmoitukset on siirrettävä eurooppalaiseen keskusrekisteriin viimeistään 30 päivän kuluttua niiden tallentamisesta kansalliseen tietokantaan.

Poikkeamailmoituksia on tarvittaessa päivitettävä uusilla turvallisuustiedoilla.

2. Jäsenvaltioiden on siirrettävä myös onnettomuuksia ja vakavia vaaratilanteita koskevat tiedot eurooppalaiseen keskusrekisteriin seuraavasti:

a) alustavat tiedot, kun onnettomuuden tai vaaratilanteen tutkinta on kesken;

b) tutkinnan päätyttyä:

i) lopullinen tutkintaselostus; ja

ii) englanninkielinen tiivistelmä lopullisesta tutkintaselostuksesta, jos sellainen on saatavilla.

3. Jäsenvaltion tai viraston on mahdollisimman pian välitettävä kaikki merkitykselliset turvallisuustiedot asiaankuuluvalla jäsenvaltion viranomaiselle tai virastolle, jos se poikkeamatietoja kerätessään tai poikkeamailmoituksia tallentaessaan tai 13 artiklan 6 kohdan mukaista analysointia tehdessään havaitsee turvallisuuteen liittyviä seikkoja, joiden katsotaan joko

a) kiinnostavan muita jäsenvaltioita tai virastoa; tai

b) edellyttävän mahdollisesti turvallisuustoimia muilta jäsenvaltioilta tai virastolta.

10 artikla

Eurooppalaiseen keskusrekisteriin tallennettujen tietojen jakaminen

1. Kaikilla yhteisöillä, jotka vastaavat siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelystä unionissa tai turvallisuustutkintaviranomaisella on oltava täysi suojattu online-käyttöoikeus eurooppalaisessa keskusrekisterissä oleviin poikkeamatietoihin.

Tietoja on käytettävä 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

2. Liitteessä II luetellut asianosaiset voivat pyytää pääsyä eräisiin eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämiin tietoihin.

Unioniin sijoittautuneiden asianosaisten on osoitettava tietopyyntönsä sen jäsenvaltion yhteystaholle, johon ne ovat sijoittautuneet.

Unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden asianosaisten on osoitettava pyyntönsä komissiolle.

Komissio ilmoittaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun tämän kohdan mukainen pyyntö tehdään.

3. Jollei asetuksen (EU) N:o 996/2010 15 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämiä tietoja, jotka liittyvät mainitun asetuksen mukaisesti suoritettaviin käynnissä oleviin turvallisuustutkimuksiin, ei saa antaa tämän artiklan mukaisille asianosaisille.

4. Tietoturvasyistä asianosaisille ei anneta suoraa pääsyä eurooppalaiseen keskusrekisteriin.

11 artikla

Pyyntöjen ja päätösten käsittely

1. Eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämiä tietoja koskevat pyynnöt on toimitettava yhteystahon hyväksymillä lomakkeilla. Näissä lomakkeissa on oltava vähintään liitteessä III esitetyt kohdat.

2. Pyyntöön vastaanottavan yhteyspisteen on varmistettava, että:

a) pyytäjää on asianosainen;

b) yhteystaho on toimivaltainen käsittelemään pyyntöä.

Kun yhteystaho päättää, että toinen jäsenvaltio tai komissio on toimivaltainen käsittelemään pyynnön, se siirtää sen tapauksen mukaan tälle jäsenvaltiolle tai komissiolle.

3. Yhteystahon, joka ottaa vastaan tietopyynnön, on arvioitava tapauskohtaisesti, onko pyyntö perusteltu ja voidaanko siihen vastata.

Yhteystaho voi toimittaa tiedot asianosaisille paperilla tai käyttäen suojattuja sähköisiä viestintävälineitä.

4. Jos pyyntö hyväksytään, yhteystahon on määriteltävä annettavan tiedon määrä ja taso. Ainoastaan pyynnön kannalta ehdottoman välttämättömät tiedot on annettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 ja 16 artiklan säännösten soveltamista.

Tietoja, jotka eivät liity asianosaisen omiin laitteisiin, toimintaan tai toimialaan, saa antaa ainoastaan yhdistetyssä tai anonymisoidussa muodossa. Muussa kuin yhdistetyssä muodossa olevia tietoja saa antaa asianosaiselle, jos tämä esittää pyynnölleen yksityiskohtaiset kirjalliset perustelut. Näitä tietoja on käytettävä tämän asetuksen 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

5. Yhteystaho antaa liitteessä II olevassa b kohdassa luetelluille asianosaisille ainoastaan tietoja, jotka liittyvät niiden omiin laitteisiin, toimintaan tai toimialaan.

6. Yhteystaho, joka saa pyynnön liitteessä II olevassa a kohdassa luetellulta asianosaiselta, voi tehdä yleisen päätöksen tietojen säännöllisestä toimittamisesta kyseiselle asianosaiselle, edellyttäen että:

a) pyydetyt tiedot liittyvät asianosaisen omiin laitteisiin, toimintaan tai toimialaan;

b) yleisellä päätöksellä ei anneta pääsyä tietokannan kaikkeen sisältöön;

c) yleinen päätös liittyy vain anonymisoiuihin tietoihin.

7. Asianosainen saa käyttää tämän artiklan nojalla saamia tietoja seuraavin edellytyksin:

a) asianosainen saa käyttää tietoja ainoastaan pyyntölomakkeessa ilmoitettuun tarkoitukseen, jonka olisi oltava yhteensopiva tämän asetuksen 1 artiklassa säädetyn tavoitteen kanssa; ja

b) asianosainen ei saa luovuttaa saamia tietoja eteenpäin ilman tietojen antajan kirjallista suostumusta, ja asianosaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen saamiensa tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden.

8. Tämän artiklan nojalla annettu päätös tietojen jakamisesta on rajoitettava siihen, mikä on tietojen käyttäjän tarkoituksen kannalta ehdottoman välttämätöntä.

12 artikla

Pyyntöjen tallentaminen ja tietojenvaihto

1. Kunkin yhteystahon on tallennettava kaikki vastaanottamansa pyynnöt ja tiedot niiden johdosta toteutetuista toimista.

Nämä tiedot on ilmoitettava komissiolle kohtuullisessa ajassa pyynnön vastaanottamisesta ja/tai toimen toteuttamisesta.

2. Komissio asettaa ajantasaisen luettelon eri yhteystahojen ja komission itsensä vastaanottamista pyynnöistä ja niiden johdosta toteutetuista toimista kaikkien yhteystahojen saataville.

13 artikla

Poikkeamien analysointi ja seuranta kansallisella tasolla

1. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on laadittava menettely 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kerättyjen poikkeamatietojen analysoimiseksi määritelläkseen havaittuihin poikkeamiin tai poikkeamaryhmiin liittyvät turvallisuusriskit.

Tämän analyysin perusteella jokaisen organisaation on määriteltävä mahdollisesti tarvittavat korjaavat tai ehkäisevät toimet, joita ilmailun turvallisuuden parantaminen edellyttää.

2. Jos jäsenvaltioon sijoittautunut organisaatio 1 kohdassa tarkoitetun analyysin jälkeen toteaa, että todelliset tai mahdolliset ilmailun turvallisuuteen liittyvät puutteet edellyttävät asianmukaisia korjaavia tai ennaltaehkäiseviä toimia, sen on:

a) pantava kyseiset toimet täytäntöön kohtuullisessa ajassa; ja

b) laadittava menettely toimien täytäntöönpanon ja tehokkuuden seuraamiseksi.

3. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on säännöllisesti tiedotettava työntekijöilleen ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetulle henkilöstölle sellaisten poikkeamien analysoinnista ja seurannasta, joiden osalta toteutetaan ennaltaehkäiseviä tai korjaavia toimia.

4. Kun jäsenvaltioon sijoittautunut organisaatio, joka ei kuulu 5 kohdan soveltamisalaan, on 4 artiklan 8 kohdan ja 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitettuja poikkeamia koskevan analyysinsa perusteella tunnistanut todellisen tai mahdollisen ilmailun turvallisuuteen liittyvän riskin, sen on 30 päivän kuluessa päivästä, jona ilmoittaja on ilmoittanut poikkeamasta, toimitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle:

a) edellä olevan 1 kohdan nojalla laaditun analyysin alustavat tulokset, jos sellaisia on saatavilla; ja

b) edellä olevan 2 kohdan nojalla toteutettavat toimet.

Organisaation on ilmoitettava analyysin lopulliset tulokset heti kun ne ovat saatavilla ja periaatteessa viimeistään kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona poikkeamasta on ilmoitettu.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää organisaatioita toimittamaan sille sellaisten poikkeamien analysoinnin alustavat tai lopulliset tulokset, joista sille on ilmoitettu mutta joista se ei ole saanut seurantatietoja tai on saanut vain alustavat tulokset.

5. Jos jäsenvaltioon sijoittautunut viraston sertifioima tai hyväksymä organisaatio on 4 artiklan 9 kohdan tai 5 artiklan 5 kohdan nojalla ilmoitettua poikkeamaa tai poikkeamien ryhmää koskevan analyysin perusteella tunnistanut todellisen tai mahdollisen ilmailun turvallisuuteen liittyvän riskin, sen on 30 päivän kuluessa päivästä, jona ilmoittaja on ilmoittanut poikkeamasta, ilmoitettava virastolle

a) edellä olevan 1 kohdan nojalla laaditun analyysin mahdolliset alustavat tulokset; ja

b) edellä olevan 2 kohdan nojalla toteutettavat toimet.

Viraston sertifioiman tai hyväksymän organisaation on toimitettava virastolle analyysin lopulliset tulokset heti kun ne ovat saatavilla ja periaatteessa viimeistään kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona poikkeamasta on ilmoitettu.

Virasto voi pyytää organisaatioita toimittamaan sille sellaisten poikkeamien analysoinnin alustavat tai lopulliset tulokset, joista sille on ilmoitettu mutta joista se ei ole saanut seurantatietoja tai on saanut vain alustavat tulokset.

6. Jokaisen jäsenvaltion ja viraston on laadittava menettely niille 4 artiklan 6 kohdan ja 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoraan ilmoitettujen poikkeamatietojen analysoimiseksi tunnistaakseen näihin poikkeamiin liittyvät turvallisuusriskit. Tämän analyysin perusteella niiden on määritettävä asianmukaiset korjaavat tai ennaltaehkäisevät toimet, joita ilmailun turvallisuuden parantaminen edellyttää.

7. Jos jäsenvaltio tai virasto 6 kohdassa tarkoitetun analyysin jälkeen toteaa, että todelliset tai mahdolliset ilmailun turvallisuuteen liittyvät puutteet edellyttävät asianmukaisia korjaavia tai ennaltaehkäiseviä toimia, sen on

- a) pantava nämä toimet täytäntöön kohtuullisessa ajassa; ja
- b) laadittava menettely toimien täytäntöönpanon ja tehokkuuden seuraamiseksi.

8. Jokaisen jäsenvaltion ja viraston on jokaisen sellaisen poikkeaman tai poikkeamaryhmän osalta, johon sovelletaan 4 ja 5 kohdan mukaista seuranta, saatava käyttöönsä tehty analyysi ja seurattava asianmukaisesti sen vastuulla olevien organisaatioiden toteuttamia toimia.

Jos jäsenvaltio tai virasto katsoo, että ilmoitettujen toimien täytäntöönpano ja teho on riittämätön todellisten tai mahdollisten turvallisuuspuutteiden korjaamiseksi, sen on varmistettava, että asiaankuuluva organisaatio toteuttaa ja panee täytäntöön asianmukaiset lisätoimet.

9. Tämän artiklan nojalla saadut, yksittäisten poikkeamien tai poikkeamaryhmien analysointiin ja tarvittaessa seurantaan liittyvät tiedot, silloin kun niitä on saatavilla, on tallennettava eurooppalaiseen keskusrekisteriin 8 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti kohtuullisessa ajassa ja viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun ne on tallennettu kansalliseen tietokantaan.

10. Jäsenvaltioiden on käytettävä poikkeamailmoitusten analysoinnista saamia tietoja apuna määrittäessään kansallisen turvallisuusohjelman yhteydessä toteutettavia mahdollisia korjaavia toimia.

11. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava siviili-ilmailun turvallisuutta koskevaa yleistä tiedottamista varten ainakin kerran vuodessa turvallisuuskatsaus. Turvallisuuskatsauksen on

- a) sisällettävä yhdistettyjä ja anonymisoituja tietoja kansallisten pakollisten ja vapaaehtoisten poikkeamailmoitusjärjestelmien mukaisesti ilmoitetuista poikkeamatyypeistä ja muista turvallisuustiedoista;
- b) kerrottava kehityssuuntauksista;
- c) yksilöitävä toimet, jotka se on toteuttanut.

12. Jäsenvaltiot voivat myös julkaista anonymisoituja poikkeamailmoituksia ja riskianalyysien tuloksia.

14 artikla

Poikkeamien analysointi ja seuranta unionin tasolla

1. Komissio ja virasto osallistuvat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa säännöllisesti eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämien tietojen vaihtoon ja analysointiin.

Tarkkailijoita voidaan tarvittaessa kutsua tapauskohtaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen luottamuksellisuusvaatimusten soveltamista.

2. Komissio, virasto ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä ilmailualan turvallisuusanalyttikoiden verkoston välityksellä.

Ilmailualan turvallisuusanalyttikoiden verkosto edistää ilmailun turvallisuuden parantamista unionissa erityisesti laatimalla turvallisuusanalyysijä Euroopan lentoturvallisuusohjelman ja Euroopan lentoturvallisuussuunnitelman tueksi.

3. Virasto tukee ilmailualan turvallisuusanalyttikkojen verkoston toimintaa esimerkiksi avustamalla verkoston kokousten valmistelussa ja järjestämisessä.
4. Virasto sisällyttää tietoja 1 kohdassa tarkoitetun tietojen analysoinnin tuloksista asetuksen (EY) N:o 216/2008 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen turvallisuuskatsaukseen.

15 artikla

Tietojen luottamuksellisuus ja asianmukainen käyttö

1. Jäsenvaltioiden ja organisaatioiden, kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, sekä viraston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden poikkeamatietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden varmistamiseksi, joita ne ovat saaneet 4, 5 ja 10 artiklan mukaisesti.

Jokaisen jäsenvaltion, jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation tai viraston on käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan siinä määrin, kuin se on tarpeen tämän asetuksen tarkoitusta varten, ja rajoittamatta direktiivin 95/46/EY kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista.

2. Poikkeamailmoituksista kerättyjä tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on kerätty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 996/2010 12, 14 ja 15 artiklassa annettujen, turvallisuustietojen suojaamista koskevien säännösten soveltamista.

Jäsenvaltiot, virasto ja organisaatiot eivät saa asettaa poikkeamia koskevia tietoja saataville tai käyttää niitä

- a) syyllisyyden tai vahingonkorvausvelvollisuuden osoittamiseen; tai
 - b) muihin tarkoituksiin kuin ilmailun turvallisuuden ylläpitämiseen tai parantamiseen.
3. Edellä 14 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan täyttäessään eurooppalaisen keskusrekisterin sisältämien tietojen osalta komissio, virasto ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset:
 - a) varmistavat tietojen luottamuksellisuuden; ja
 - b) rajoittavat tietojen käytön ainoastaan tarkoituksiin, jotka ovat välttämättömiä niiden turvallisuuteen liittyvien velvollisuuksien täyttämiseksi syyllisyyttä tai vahingonkorvausvelvollisuutta osoittamatta; sen vuoksi näitä tietoja on käytettävä erityisesti riskinhallintaan ja turvallisuussuuntausten analysointiin, jotka voivat johtaa turvallisuussuosituksiin tai -toimiin todellisten tai mahdollisten turvallisuuspuutteiden korjaamiseksi.
 4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja toimivaltaiset lainkäyttöviranomaiset tekevät keskenään yhteistyötä sopimalla etukäteen hallinnollisista ennakkojärjestelyistä. Näillä hallinnollisilla ennakkojärjestelyillä on pyrittävä varmistamaan oikea tasapaino asianmukaisen lainkäytön tarpeen ja turvallisuustietojen jatkuvan saatavuuden välillä.

16 artikla

Tietolähteen suojelu

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ”henkilötietoihin” kuuluvat erityisesti luonnollisten henkilöiden nimet ja osoitteet.
2. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on varmistettava, että kaikki henkilötiedot annetaan organisaation muun henkilöstön kuin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen henkilöiden saataville ainoastaan, jos se on ehdottoman välttämätöntä poikkeaman tutkimiseksi ilmailun turvallisuuden tehostamiseksi.

Tietoja, joista henkilötiedot on poistettu, jaetaan organisaatiossa tarpeen mukaan.

3. Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin kansallisiin tietokantoihin tallenneta mitään henkilötietoja. Tällaiset tiedot, joista henkilötiedot on poistettu, on asetettava kaikkien asiaankuuluvien osapuolten saataville esimerkiksi näiden ilmailun turvallisuuden parantamiseen liittyvien velvollisuuksien täyttämiseksi.

4. Viraston on varmistettava, ettei 6 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin viraston tietokantoihin tallenneta mitään henkilötietoja. Tällaiset tiedot, joista henkilötiedot on poistettu, on asetettava kaikkien asiaankuuluvien osapuolten saataville esimerkiksi näiden ilmailun turvallisuuden parantamiseen liittyvien velvollisuuksien täyttämiseksi.

5. Jäsenvaltioita ja virastoa ei saa estää toteuttamasta toimia, jotka ovat tarpeen ilmailun turvallisuuden ylläpitämiseksi tai parantamiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on pidätyttävä aloittamasta oikeudenkäyntimenettelyjä sellaisten suunnitteleptomien tai tahattomien lainrikkomusten johdosta, jotka tulevat niiden tietoon ainoastaan siksi, että niistä on tehty ilmoitus 4 ja 5 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen rikosoikeuden soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 4 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä poikkeamailmoitusten tekijöiden tai poikkeamailmoituksissa mainittujen henkilöiden suojelun tehostamiseksi. Jäsenvaltiot voivat erityisesti soveltaa tätä sääntöä ilman 10 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

7. Jos kansallisen lain nojalla käynnistetään kurinpidollinen tai hallinnollinen menettely, poikkeamailmoituksiin sisältyviä tietoja ei saa käyttää:

- a) poikkeamailmoituksen tekijöitä; tai
- b) poikkeamailmoituksissa mainittuja henkilöitä vastaan.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 10 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön toimenpiteitä poikkeamailmoitusten tekijöiden tai poikkeamailmoituksissa mainittujen henkilöiden suojelun tehostamiseksi, erityisesti ne voivat laajentaa tämän suojelun koskemaan siviili- tai rikosoikeudellisia menettelyjä.

8. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa säännöksiä, jotka takaavat tässä asetuksessa vahvistettua suojelun tasoa paremman suojan poikkeamailmoitusten tekijöille tai poikkeamailmoituksissa mainituille henkilöille.

9. Työnantaja tai organisaatio, jota varten palveluja tuotetaan, ei saa ilmoittajan toimittamien tietojen perusteella aiheuttaa vaikeuksia niille työntekijöille ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetulle henkilöstölle, jotka tekevät ilmoituksen tai jotka mainitaan 4 ja 5 artiklan mukaisesti kerätyissä poikkeamailmoituksissa, muutoin kuin 10 kohtaa sovellettaessa.

10. Tämän artiklan 6, 7 ja 9 kohdan mukaista suojelua ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

- a) kun kyse on tahallisesta laiminlyönnistä
- b) kun ilmeinen riski on selkeällä ja vakavalla tavalla jätetty huomiotta ja on vakavasti laiminlyöty olosuhteiden edellyttämää ammatillista huolellisuusvelvollisuutta, mikä aiheuttaa ennakoitavissa olevaa vahinkoa henkilölle tai omaisuudelle tai vaarantaa vakavasti ilmailun turvallisuuden tason.

11. Jokaisen jäsenvaltioon sijoittautuneen organisaation on vahvistettava henkilöstön edustajia kuultuaan sisäiset säännöt, joissa kuvaillaan, miten oikeudenmukaisen turvallisuuskulttuurin periaatteet, erityisesti 9 kohdassa tarkoitettu periaate, turvataan ja pannaan täytäntöön kyseisessä organisaatiossa.

Jäljempänä olevan 12 kohdan mukaisesti nimetty elin voi pyytää jäsenvaltioon sijoittautuneiden organisaatioiden sisäisten sääntöjen tarkistamista ennen näiden sisäisten sääntöjen täytäntöönpanoa.

12. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä elin, joka vastaa 6, 9 ja 11 kohdan täytäntöönpanosta.

Työntekijät ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otettu henkilöstö voivat ilmoittaa kyseiselle elimelle tässä artiklassa vahvistettujen sääntöjen väitetyistä rikkomisista. Tällaisista väitetyistä rikkomisista ilmoittamisesta ei saa aiheutua työntekijöille ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otetulle henkilöstölle rangaistuksia. Työntekijät ja muun sopimuksen perusteella palvelukseen otettu henkilöstö voivat ilmoittaa väitetyistä rikkomuksista komissiolle.

Nimetyin elimen on tarvittaessa annettava jäsenvaltionsa asiaankuuluville viranomaisille neuvontaa oikeuskeinoista tai 21 artiklan soveltamiseksi määrättävistä seuraamuksista.

13. Jokaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 15 päivänä toukokuuta 2019 ja joka viides vuosi sen jälkeen raportti tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 12 kohdan mukaisesti nimetyn elimen toiminnasta. Raportti ei saa sisältää henkilötietoja.

17 artikla

Liitteiden ajantasaistaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti:

- a) liitteessä I olevan poikkeamailmoitusten pakollisten tietokenttien luettelon päivittämiseksi asetuksen soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella, jos muutokset osoittautuvat tarpeellisiksi ilmailun turvallisuuden parantamiseksi;
- b) liitteessä III olevan eurooppalaisen keskusrekisterin tietopyyntölomakkeen päivittämiseksi saatujen kokemusten ja uusien tilanteiden huomioon ottamiseksi;
- c) minkä tahansa liitteen mukauttamiseksi Eccairs-ohjelmiston ja ADREP-luokituksen sekä unionin hyväksymien säädösten ja kansainvälisten sopimusten mukaisiksi.

Pakollisten kenttien luettelon päivittämiseksi virasto ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmailualan turvallisuusanalyttikkojen verkosto antavat komissiolle asiaan liittyviä lausuntoja.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 7 artiklan 6 kohdassa ja 17 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä viiden vuoden ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 6 kohdassa ja 17 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamista koskeva päätös lakkauttaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 7 artiklan 6 kohdan tai 17 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 216/2008 65 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

20 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin ja henkilötietojen suoja

1. Tämän asetuksen säännösten soveltaminen ei rajoita asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista, lukuun ottamatta 10 ja 11 artiklaa, joissa vahvistetaan eurooppalaisen keskusrekisterin tietojen saatavuutta koskevat tiukemmat säännöt.
2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomiseen. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä ja niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista komissiolle.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttaminen

Kumotaan asetuksen (EU) N:o 996/2010 19 artikla.

Mainittua artiklaa sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen soveltamispäivään saakka 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

23 artikla

Kumoamiset

Kumotaan direktiivi 2003/42/EY, asetus (EY) N:o 1321/2007 ja asetus (EY) N:o 1330/2007. Niitä sovelletaan tämän asetuksen soveltamispäivään saakka 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

24 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Komissio julkaisee viimeistään 16 päivänä marraskuuta 2020 kertomuksen, jossa arvioidaan asetuksen täytäntöönpanoa, sekä toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti asetuksen osuutta ilma-alusten onnettomuuksien ja niihin liittyvien kuolonuhrien lukumäärän vähentämisessä. Jos se on tarpeen, komissio esittää kyseisen kertomuksen pohjalta ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.
3. Tätä asetusta sovelletaan 15 päivästä marraskuuta 2015 eikä ennen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden voimaantuloa. Asetuksen 7 artiklan 2 kohtaa sovelletaan heti, kun delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset, joilla täsmennetään ja kehitetään 7 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettua yhteistä eurooppalaista riskiluokitusjärjestelmää, tulevat voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LUETTELO POIKKEAMIEN PAKOLLISIIN JA VAPAAEHTOISIIN ILMOITUSJÄRJESTELMIIN SOVELLETTAVISTA VAATIMUKSISTA

Huom. Tietokenttiin on merkittävä pyydyt tiedot. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai virasto eivät pysty merkitsemään näitä tietoja, koska organisaatio tai ilmoittaja ei ole antanut niitä, tietokenttään voidaan tehdä merkintä "ei tiedossa". Merkinnän "ei tiedossa" käyttöä olisi kuitenkin vältettävä mahdollisuuksien mukaan, jotta asianmukaiset tiedot saadaan välitettyä, ja ilmoitusta olisi mahdollisuuksien mukaan täydennettävä myöhemmin ajantasaisilla tiedoilla.

1. YHTEISET PAKOLLISET TIETOKENTÄT

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

- 1) Otsikko
 - Otsikko
- 2) Arkistointitiedot
 - Vastuussa oleva yksikkö
 - Asian numero
 - Poikkeaman käsittelytilanne
- 3) Milloin
 - UTC-päivämäärä
- 4) Missä
 - Poikkeaman tapahtumavaltio/-alue
 - Poikkeaman tapahtumapaikka
- 5) Luokitus
 - Poikkeaman luokka
 - Poikkeaman ryhmä
- 6) Selostus
 - Selostuksen kieli
 - Selostus
- 7) Tapahtumat
 - Tapahtuman tyyppi
- 8) Riskiluokitus

2. ERITYISET PAKOLLISET TIETOKENTÄT

2.1 Ilma-aluksen liittyvät tietokentät

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

- 1) Ilma-aluksen tunnistetiedot
 - Rekisteröintivaltio
 - Merkki/Malli/Sarja

- Ilma-aluksen sarjanumero
- Ilma-aluksen rekisteritunnus
- Radiokutsu
- 2) Ilma-aluksen käyttö
 - Lentotoiminnan harjoittaja
 - Lentotoiminnan tyyppi
- 3) Ilma-aluksen kuvaus
 - Ilma-alusluokka
 - Käyttövoimatyyppi
 - Painoluokitus
- 4) Lennon kuvaus
 - Edellinen lähtöpaikka
 - Suunniteltu määräpaikka
 - Lennon vaihe
- 5) Sää
 - Oliko sääolosuhteilla vaikutusta

2.2 Lennonvarmistuspalveluihin liittyvät tietokentät

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

- 1) Yhteys ilmaliikenteen hallintaan
 - Ilmaliikenteen hallinnan osuus tapahtuneeseen
 - Palvelu, johon vaikutus kohdistui (vaikutus ilmaliikenteen hallintapalveluun)
- 2) Ilmaliikenteen hallintayksikön nimi

2.2.1 Porrastusminimin alitukseen/porrastuksen menetykseen ja ilmatilan loukkaukseen liittyvät tietokentät

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

- 1) Ilmatila
 - Ilmatilan tyyppi
 - Ilmatilaluokka
 - Lentotiedotusalueen (FIR)/ylälentotiedotusalueen (UIR) nimi

2.3 Lentopaikkaan liittyvät tietokentät

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

- 1) Paikkatunnus (lentopaikan ICAO-tunnus)
- 2) Lentopaikan sijainti

2.4 Ilma-aluksen vaurioon tai henkilövahinkoihin liittyvät tietokentät

Tallentaessaan kaikki pakollisesti ilmoitetut poikkeamat ja mahdollisuuksien mukaan kaikki vapaaehtoisesti ilmoitetut poikkeamat tietokantoihinsa organisaatioiden, jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että niiden tietokantoihin tallennetuissa poikkeamailmoituksissa annetaan ainakin seuraavat tiedot:

1) Vakavuus

- Suurin aiheutunut vahinko
- Vamman aste

2) Henkilövahingot

- Maassa tapahtuneiden vammautumisten (kuolemaan johtaneet, vakavat, vähäiset) lukumäärä
 - Ilma-aluksessa tapahtuneiden vammautumisten (kuolemaan johtaneet, vakavat, vähäiset) lukumäärä
-

LIITE II

ASIANOSAISET

- a) Luettelo asianosaisista, jotka voivat saada tietoja 11 artiklan 4 kohdan mukaisen tapauskohtaisen päätöksen tai 11 artiklan 6 kohdan mukaisen yleisen päätöksen perusteella:
1. Valmistajat: ilma-alusten, moottoreiden, potkureiden ja ilma-alusten osien ja laitteiden suunnittelijat ja valmistajat ja näiden yhdistykset; ilmaliikenteen hallinnan järjestelmien ja rakenneosien suunnittelijat ja valmistajat; lennonvarmistuspalvelun järjestelmien ja rakenneosien suunnittelijat ja valmistajat; lentopaikan kenttäalueella käytettävien järjestelmien ja laitteiden suunnittelijat ja valmistajat.
 2. Huolto: ilma-alusten, moottoreiden, potkureiden ja ilma-alusten osien ja laitteiden huoltoon tai peruskorjaukseen osallistuvat organisaatiot; lennonvarmistuslaitteistojen asentamiseen, muutostöihin, huoltoon, korjaukseen, peruskorjaukseen, lentomittaukseen tai tarkastukseen osallistuvat organisaatiot; lentopaikan kenttäalueen järjestelmien, rakenneosien ja laitteiden huoltoon tai peruskorjaukseen osallistuvat organisaatiot.
 3. Toiminnanharjoittajat: lentoyhtiöt ja ilma-alusten käyttäjät ja niiden yhdistykset; lentopaikkojen pitäjät ja niiden yhdistykset.
 4. Lennonvarmistuspalvelun ja ilmaliikenteen hallintaan liittyvien palvelujen tarjoajat
 5. Lentopaikan palveluntarjoajat: ilma-alusten maahuolinnasta vastaavat organisaatiot, joiden tehtävänä on muun muassa tankkaus, kuormauslaskelman laadinta, kuormaus, jäänpoisto ja hinaus lentopaikalla, sekä palontorjunnasta ja pelastuspalveluista vastaavat organisaatiot
 6. Ilmailualan koulutusorganisaatiot
 7. Kolmansien maiden organisaatiot: kolmansien maiden ilmailuviranomaiset ja onnettomuustutkintaviranomaiset
 8. Kansainväliset ilmailujärjestöt
 9. Tutkimus: julkiset ja yksityiset tutkimuslaboratoriot, -keskukset ja -yksiköt tai ilmailun turvallisuutta tutkivat korkeakoulut.
- b) Luettelo asianosaisista, jotka voivat saada tietoja 11 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisen tapauskohtaisen päätöksen perusteella:
1. Lentäjät (yksityishenkilöinä)
 2. Lennonjohtajat (yksityishenkilöinä) ja muu ilmaliikenteen hallintaan ja lennonvarmistukseen osallistuva henkilöstö, joka suorittaa turvallisuuteen liittyviä tehtäviä
 3. Insinöörit/tekniikot/lennonvarmistustekninen henkilöstö/lentotoiminnan (tai lentopaikan) johtajat (yksityishenkilöinä)
 4. Turvallisuuteen liittyviä tehtäviä suorittavan henkilöstön ammatilliset edustuselimet
-

LIITE III

PYYNTÖ SAADA TIETOJA EUROOPPALAISESTA KESKUSREKISTERISTÄ

1. Nimi:

Asema/tehtävä:

Yhteisö:

Osoite:

Puhelin:

Sähköposti:

Päiväys:

Asian luonne:

Pyynnön esittäjän ryhmä (ks. poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla 3 päivänä huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 376/2014 ⁽¹⁾ liite II):

2. Pyydetty tiedot (yksilöi pyyntö mahdollisimman tarkasti ja ilmoita päivämäärä tai ajanjakso, jolta tietoja halutaan):

3. Pyynnön perustelut:

4. Tietojen käyttötarkoitus:

5. Päivämäärä, johon mennessä tiedot tarvitaan:

6. Lähetä täytetty lomake sähköpostitse osoitteeseen: (yhteystaho)

7. Tietojen saatavuus

Yhteystaho ei ole velvollinen antamaan pyydettyjä tietoja. Se voi antaa tietoja ainoastaan varmistuttuaan siitä, että pyyntö on yhteensopiva asetuksen (EU) N:o 376/2014 kanssa. Pyynnön esittäjä ja hänen edustamansa organisaatio sitoutuvat käyttämään tietoja ainoastaan 4 kohdassa ilmoittamaansa tarkoitukseen. Lisäksi muistutetaan, että tämän pyynnön perusteella annetaan tietoja ainoastaan siitä syystä, että niitä voitaisiin käyttää lentoturvallisuuden parantamiseen asetuksen (EU) N:o 376/2014 mukaisesti. Tietoja ei ole tarkoitettu käytettäväksi muihin tarkoituksiin, kuten erityisesti syyllisyyden tai vahingonkorvausvelvollisuuden osoittamiseen taikka kaupallisiin tarkoituksiin.

Pyytäjällä ei saa luovuttaa saamia tietoja eteenpäin ilman yhteystahon kirjallista suostumusta.

Näiden edellytysten noudattamatta jättäminen saattaa johtaa siihen, ettei pyytäjälle enää anneta tietoja eurooppalaisesta keskusrekisteristä, ja tarvittaessa voidaan määrätä asianmukaisia seuraamuksia.

8. Aika, paikka ja allekirjoitus:

⁽¹⁾ EUVL L 122, 24.4.2014, s. 18.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 377/2014,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
Copernicus-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 911/2010 kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 189 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seuranta (Global Monitoring for Environment and Security, GMES) on ollut maan seurantaan liittyvä hanke, jota johtaa unioni ja joka toteutetaan yhteistyössä jäsenvaltioiden ja Euroopan avaruusjärjestön (ESA) kanssa. GMES-ohjelma sai alkunsa toukokuussa 1998, jolloin Euroopan avaruustoiminnan kehittämiseen osallistuvat instituutiot antoivat yhteisen julistuksen, niin kutsutun Bavenon manifestin. Manifestissa peräänkuulutettiin pitkäaikaista sitoutumista avaruussijoitteisten ympäristönseurantapalvelujen kehittämiseen, jossa hyödynnetään ja kehitetään edelleen eurooppalaista osaamista ja teknologiaa. Vuonna 2005 unioni teki strategisen valinnan riippumattoman eurooppalaisen maanseurantakapasiteetin kehittämisestä yhdessä ESAn kanssa voidakseen tarjota palveluja ympäristö- ja turvallisuusalalla.
- (2) Kyseisen aloitteen perusteella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 911/2010 ⁽³⁾ perustettiin Euroopan maanseurantaohjelma (GMES) ja annettiin säännöt sen ensivaiheen toiminnan täytäntöönpanoa varten.
- (3) Asetuksella (EU) N:o 911/2010 perustetun ohjelman olisi jatkettava neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽⁴⁾ vahvistetun vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen puitteissa, mutta ohjelmasta käytettävän lyhenteen 'GMES' sijaan sen nimi olisi korvattava nimellä 'Copernicus', joka olisi yleisölle suunnatun viestinnän kannalta käyttökelpoisempi. Komissio on rekisteröinyt tavaramerkin, jotta unionin toimielimet voivat käyttää sitä ja lisensoida sen käytön muille asiaan liittyville käyttäjille, etenkin ydinpalvelujen tarjoajille.
- (4) Copernicus-ohjelma, jäljempänä 'Copernicus', perustuu unionin, ESAn ja jäsenvaltioiden väliseen kumppanuuteen. Sen olisi näin ollen pohjaututtava olemassa oleviin eurooppalaisiin ja kansallisiin valmiuksiin ja täydennettävä niitä uusilla, yhteisesti kehitetyillä resursseilla. Tämän lähestymistavan toteuttamiseksi komission olisi pyrittävä pitämään yllä vuoropuhelua ESAn ja jäsenvaltioiden kanssa, joilla on asianomaisia avaruus- ja *in situ*-resursseja.
- (5) Copernicuksessa olisi sen tavoitteiden saavuttamiseksi varmistettava unionin itsenäinen kapasiteetti avaruudesta suoritettavan seurannan osalta ja tarjottava operationaalisia palveluja ympäristön, pelastuspalvelutoimien ja siviiliturvallisuuden alalla kunnioittaen täysin kansallisia toimeksiantoja virallisista varoituksista. Siinä olisi hyödynnettävä myös käytettävissä olevia, pääasiassa jäsenvaltioiden toteuttamia edistäviä hankkeita ja niiden toimittamia *in situ*-tietoja. Copernicuksessa olisi hyödynnettävä mahdollisimman kattavasti avaruudesta suoritettavaan seurantaan ja palveluihin liittyviä jäsenvaltioiden valmiuksia. Copernicuksessa olisi myös hyödynnettävä eurooppalaisten kaupallisten aloitteiden tarjoamaa kapasiteettia sekä edistettävä elinvoimaisen kaupallisen avaruusalan kehitystä Euroopassa. Lisäksi olisi edistettävä tiedonsiirtoa optimoivia järjestelmiä, jotta voidaan vahvistaa edelleen valmiuksia vastata lähes reaaliaikaisia tietoja koskevaan lisääntyvään käyttäjäkysyntään.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. lokakuuta 2013.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 24. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 911/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan maanseurantaohjelmasta (GMES) ja sen ensivaiheen toiminnasta (2011–2013) (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).

- (6) Jotta maanseurantateknologian käyttöä voitaisiin edistää ja helpottaa sekä paikallisten viranomaisten että pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', parissa, olisi edistettävä erityisiä Copernicus-datan jakelua käsitteleviä verkkoja, jotka koostuvat kansallisista ja alueellisista elimistä.
- (7) Copernicuksen tavoitteena olisi oltava sellaisten ympäristö- ja turvallisuusalaan koskevien tarkkojen ja luotettavien tietojen tarjoaminen, jotka on räätälöity käyttäjien tarpeiden mukaan ja jotka tukevat muita unionin toimintalinjoja, varsinkin niitä, jotka liittyvät sisämarkkinoihin, liikenteeseen, ympäristöön, energiaan, pelastuspalvelutoimiin ja siviiliturvallisuuteen, kolmansien maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön ja humanitaarisiin avustustoimiin.
- (8) Copernicusta olisi pidettävä Euroopan panoksena maapallon tilan seurantaan käsittelevän ryhmän (Group on Earth Observations, GEO) puitteissa kehitettävän maailmanlaajuisen maanhavainnointijärjestelmän (Global Earth Observation System of Systems, GEOSS) rakentamiseen.
- (9) Copernicus olisi toteutettava johdonmukaisesti muiden asiaan liittyvien unionin välineiden ja toimien kanssa, joita ovat erityisesti ympäristö- ja ilmastomuutostoimet sekä välineet turvallisuuden, henkilötietojen suojan, kilpailukykyyn ja innovaation, koheesion, tutkimuksen, liikenteen, kilpailun ja kansainvälisen yhteistyön alalla, sekä Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien (Galileo ja EGNOS) kanssa. Copernicus-datan olisi lisäksi oltava yhdenmukaista jäsenvaltioiden paikkatietotietojen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/2/EY⁽¹⁾ perustetun unionin paikkatietoinfrastruktuurin täytäntöönpanosääntöjen ja teknisten suuntaviivojen kanssa. Copernicuksen olisi lisäksi täydennettävä 1 päivänä helmikuuta 2008 annetussa komission tiedonannossa "Kohti yhteistä ympäristötietojärjestelmää (Shared Environmental Information System, SEIS)" tarkoitettua yhteistä ympäristötietojärjestelmää ja hätätilanteiden hallintaan liittyviä unionin toimia. Copernicus olisi pantava täytäntöön julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY⁽²⁾ tavoitteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti avoimuus, palvelujen kehittämistä edellytykset ja taloudelliseen kasvuun ja työpaikkojen luomiseen myötävaikuttaminen. Copernicus-datan ja -informaation tulisi olla vapaasti ja avoimesti saatavilla 26 päivänä elokuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Euroopan digitaalistrategia" tarkoitettuna Euroopan digitaalistrategian tukemiseksi.
- (10) Copernicus toteutetaan älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', puitteissa. Siinä olisi hyödynnettävä unionin eri toimintalinjoja ja edistettävä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista, etenkin laatimalla toimiva avaruuspolitiikka, jolla tarjotaan välineet joihinkin keskeisiin globaaleihin haasteisiin vastaamiseksi ja ilmastomuutosta ja energian kestävyyttä koskeviin tavoitteisiin pääsemiseksi. Copernicuksella olisi myös tuettava Euroopan avaruuspolitiikan toteuttamista sekä Euroopan avaruuspusteisten tietojen ja palvelujen markkinoiden kasvua.
- (11) Copernicuksessa olisi myös hyödynnettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013⁽³⁾ perustetun Horisontti 2020 -ohjelman tuottamia tuloksia, etenkin sen toimia, jotka koskevat kaukokartoitus-, ilmassa käytettävää ja *in situ* -teknologiaa ja -tietoja käyttävän uuden maanseurantateknologian ja -sovellusten tutkimusta ja innovointia merkittäviin yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi. Komission olisi varmistettava Copernicuksen eri näkökohtien asianmukainen synergia, avoimuus ja selkeys.
- (12) Copernicuksen avaruuskomponenttia olisi kehitettävä analysoimalla vaihtoehtoja käyttäjien muuttuviin tarpeisiin vastaamiseksi. Tähän kuuluvat hankinnat kansallisista/julkisista hankkeista ja Euroopan kaupallisilta toimittajilta, uusien kohdennettujen hankkeiden yksilöiminen, kansainväliset sopimukset muihin kuin eurooppalaisiin hankkeisiin pääsyn varmistamiseksi sekä eurooppalaiset maanhavainnointimarkkinat.
- (13) Selvyyden vuoksi ja kustannusvalvonnan helpottamiseksi unionin Copernicukseen sisältyvien toimien toteuttamiseen kohdentama enimmäismäärä olisi jaettava eri luokkiin. Komission olisi kuitenkin joustavuuden vuoksi ja Copernicuksen sujuvan toteuttamisen varmistamiseksi voitava kohdentaa uudelleen varoja luokasta toiseen.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/98/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014-2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (14) Operationaalisten palvelujen tarjoaminen riippuu Copernicuksen avaruuskomponentin moitteettomasta toimivuudesta, jatkuvasta käytettävyydestä ja turvallisuudesta. Vakava uhka avaruuskomponentin toiminnalle on kasvava yhteentörmäyksen riski muiden satelliittien ja avaruusromun kanssa. Copernicukseen sisältyviin toimiin olisi sen vuoksi kuuluttava Copernicuksen avaruuskomponentin ja sen käytön suojaaminen, mukaan lukien satelliitteja laukaistaessa. Suhteellinen rahoitusosuus tällaisten suojaamispalvelujen kustannuksiin voitaisiin rahoittaa Copernicukselle osoitetusta talousarviosta hallinnoimalla kustannuksia mahdollisimman tiukasti ja noudattamalla täysin tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, joka on 26,5 miljoonaa euroa. Tällaista rahoitusosuutta olisi käytettävä vain Copernicus-tietojen ja -palvelujen toimittamiseen, ei infrastruktuurin hankintaan.
- (15) Copernicuksen täytäntöönpanon ja sen pitkän aikavälin suunnittelun parantamiseksi komission olisi hyväksyttävä vuotuinen työohjelma, johon sisältyy suunnitelma toimista Copernicuksen tavoitteiden täytäntöönpanemiseksi. Suunnitelman olisi oltava ennakoiva, ja siinä olisi kuvattava tarpeelliset toimet Copernicuksen täytäntöönpanemiseksi ottaen huomioon käyttäjien muuttuvat tarpeet ja teknologian kehitys.
- (16) Copernicuksen palvelukomponentin täytäntöönpanon olisi perustuttava teknisiin eritelmiin Copernicuksen monimutkaisuus ja sille osoitetut resurssit huomioon ottaen. Näin helpotettaisiin myös palvelujen julkista hyväksyntää, koska käyttäjät voisivat ennakoita palvelujen saatavuutta ja kehittymistä sekä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja muiden osapuolten kanssa. Komission olisi sen vuoksi hyväksyttävä ja tarvittaessa päivitettävä kaikkia Copernicus-palveluja varten teknisiä eritelmiä, joissa käsitellään muun muassa kattavuutta, arkkitehtuuria, teknisten palvelujen kokonaisuuksia, viitteellistä kustannusten jakoa ja suunnittelua, suorituskykyä, tarvetta saada avaruus- ja *in situ* -tietoja, kehitystä, standardeja, arkistointia ja tietojen levittämistä.
- (17) Copernicuksen avaruuskomponentin täytäntöönpanon olisi perustuttava teknisiin eritelmiin Copernicuksen monimutkaisuus ja sille osoitetut resurssit huomioon ottaen. Komission olisi sen vuoksi hyväksyttävä ja tarvittaessa päivitettävä teknisiä eritelmiä, joissa esitetään yksityiskohtaisesti toimet, joita tuetaan Copernicuksen avaruuskomponentin mukaisesti, ja niiden viitteellinen kustannusten jakautuminen ja suunnittelu. Koska Copernicuksen olisi perustuttava unionin, ESA:n ja jäsenvaltioiden ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurannan yhteydessä tekemiin investointeihin, Copernicuksen avaruuskomponentin mukaisissa toimissa olisi otettava tarvittaessa huomioon ESA:n pitkän aikavälin skenaarion osia; skenaario on ESA:n valmisteleva ja päivittämä asiakirja, jolla luodaan yleiset puitteet Copernicuksen avaruuskomponenttia varten.
- (18) Copernicuksen olisi oltava käyttäjälähtöinen ohjelma, mikä edellyttää käyttäjien jatkuvaa ja todellista osallistumista varsinkin palveluvaatimusten määrittelyyn ja validointiin.
- (19) Copernicuksen kansainvälinen ulottuvuus on erityisen merkityksellinen dataa ja informaatiota koskevan vaihdon samoin kuin seurantainfrastruktuurin käyttömahdollisuuksien kannalta. Tällainen data- ja informaatiovaihto on kustannustehokkaampaa kuin tiedonostojärjestelmät ja vahvistaa Copernicuksen globaalia ulottuvuutta.
- (20) Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyssä sopimuksessa sekä ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokkaiden kanssa tehdyissä puitesopimuksissa määrätään kyseisten maiden osallistumisesta unionin ohjelmiin. Muiden kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen osallistuminen olisi mahdollistettava kansainvälisillä sopimuksilla.
- (21) Jäsenvaltioiden, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen olisi voitava osallistua ohjelmien rahoitukseen asianmukaisten sopimusten perusteella.
- (22) Komissiolla olisi oltava yleisvastuu Copernicuksesta. Komission olisi määriteltävä Copernicuksen prioriteetit ja varmistettava sen yleinen koordinointi ja valvonta. Tähän tulisi sisältyä myös erityistoimia, joilla lisätään yleisön tietoisuutta avaruusohjelmien merkityksestä Euroopan kansalaisille. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle hyvissä ajoin kaikki Copernicusta koskevat olennaiset tiedot.
- (23) Copernicusta toteuttaessaan komission olisi tarvittaessa tukeuduttava eurooppalaisiin hallitustenvälisiin elimiin, joiden kanssa sillä jo on kumppanuussuhde, erityisesti ESA:n Copernicuksen avaruuskomponentin teknisen koordinoinnin, sen arkkitehtuurin määrittelyn, avaruusresurssien kehittämisen ja hankinnan, tietojensaannin sekä kohdennettujen hankkeiden toteuttamisen osalta. Komission olisi tukeuduttava myös Euroopan sääsatelliittijärjestön (Eumetsat) kohdennettujen hankkeiden toteuttamisen osalta sen asiantuntemuksen ja toimeksiannon mukaisesti.

- (24) Kun otetaan huomioon Copernicuksen yhteistyökumppanuuslottuvuus ja jotta vältettäisiin teknisen asiantunte muksen päällekkäisyys, Copernicuksen täytäntöönpano olisi siirrettävä tahoille, joilla on asianmukaiset tekniset ja ammatilliset valmiudet. Tällaisia tahoja olisi kannustettava avaamaan näiden tehtävien suorittaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', mukaisesti kilpailulle asianmukaiselle tasolle saakka.
- (25) Copernicukseen olisi sisällytettävä palvelukomponentti, jolla varmistetaan tietojen tarjoaminen ilmakehän seurannan, meriympäristön seurannan, maankartoituksen, ilmastonmuutoksen seurannan, hätätilanteiden hallinnan ja turvallisuuden alalla. Copernicuksen olisi erityisesti tarjottava tietoa ilmakehän tilasta niin paikallisella, kansallisella, Euroopan kuin maailmanlaajuisellakin tasolla; tietoa valtameren tilasta, mukaan lukien perustamalla meriympäristön seurantaan keskittyvä eurooppalainen ryhmittymä; maankartoitusta tukevaa tietoa paikallisen, kansallisen ja eurooppalaisen politiikan toteuttamisen tueksi; tietoa ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja sen vaikutusten hillitsemisen tueksi; paikkatietoja hätätilanteiden hallinnan tueksi, ennalta ehkäisevät toimet mukaan lukien, ja siviiliturvallisuuden tueksi, unionin ulkoinen toiminta mukaan lukien. Komission olisi määriteltävä asianmukaiset sopimusjärjestelyt, joilla tuetaan kestävää palvelujen tarjoamista.
- (26) Copernicuksen palvelukomponentin täytäntöönpanossa komissio voi — kun se on perusteltua toimen erityisluonteen ja erityisasiantuntemuksen vuoksi — tukeutua toimivaltaisiin tahoihin, jollaisia ovat esimerkiksi Euroopan ympäristökeskus, Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (FRONTEX), Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA) sekä Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK), Euroopan keskipitkien sääennusteiden keskus (ECMWF), muut asianomaiset eurooppalaiset virastot, kansallisten elinten ryhmittymät tai yhteenliittymät, tai muihin asianmukaisiin elimiin, joille tehtävät voidaan siirtää varainhoitoasetuksen mukaisesti. Kyseisen tahon valinnassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon tehtävien antamisesta syntyvä kustannustehokkuus ja vaikutus kyseisen tahon hallintorakenteeseen ja sen taloudellisiin ja henkilöresursseihin.
- (27) Komission Yhteinen tutkimuskeskus on osallistunut aktiivisesti asetuksella (EU) N:o 911/2010 perustettuun GMES-aloitteeseen ja sen ensivaiheen toiminnan toteuttamiseen. Komission olisi lisäksi hyödynnettävä edelleen Yhteisen tutkimuskeskuksen tieteellistä ja teknistä tukea Copernicuksen täytäntöönpanossa.
- (28) Copernicus-ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien tahojen julkisten hankintojen olisi oltava unionin sääntöjen tai vastaavien kansainvälisten normien mukaisia varainhoitoasetuksen julkisia hankintoja koskevien sääntösten sallimissa rajoissa. Vastaavissa valtuutus sopimuksissa olisi määriteltävä erityiset näihin sääntöihin tarvittavat mukautukset sekä nykyisten sopimusten jatkamista koskevat järjestelyt. Julkisilla hankinnoilla olisi pyrittävä ennen kaikkea kustannustehokkuuteen, kustannusten hallintaan, riskien vähentämiseen, tehokkuuden parantamiseen ja riippuvuuden vähentämiseen yksittäisistä toimittajista. Olisi varmistettava vapaa osallistuminen ja terve kilpailu koko toimitusketjussa sekä tasapuolisten osallistumismahdollisuuksien tarjoaminen eri toimialoille kaikilla tasoilla, mukaan lukien erityisesti uudet tulokkaat sekä pk-yritykset. Olisi vältettävä mahdollista hallitsevan aseman väärinkäyttöä ja pitkäaikaista riippuvuutta yksittäisistä toimittajista. Jotta voidaan vähentää Copernicukseen liittyviä riskejä, välttää riippuvuutta yksittäisistä toimittajista sekä varmistaa ohjelmien ja niiden kustannusten ja aikataulujen parempi yleinen hallinta, on syytä käyttää tarpeen mukaan useita eri toimituslähteitä. Lisäksi olisi turvattava Euroopan teollisuuden kehitys ja edistettävä sitä kaikilla maanhavainnointiin liittyvillä aloilla niiden kansainvälisten sopimusten mukaisesti, joiden osapuolena unioni on.
- (29) Hankintasopimuksen heikon toteuttamisen tai toteuttamatta jättämisen riskiä olisi pienennettävä mahdollisuuksien mukaan. Tätä varten toimeksisaajien olisi osoitettava luotettavuutensa sopimusten toteuttamisessa sekä tehtyjen sitoumusten että sopimuksen keston osalta. Hankintaviranomaisten olisi sen vuoksi aina, kun se on tarkoituksenmukaista, yksilöitävä toimitusten luotettavuuteen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvät vaatimukset. Lisäksi arkaluonteisten tavaroiden ja palvelujen hankinnan osalta hankintaviranomaiset voivat asettaa kyseisille hankinnoille erityisvaatimuksia, erityisesti tietoturvallisuuden varmistamiseksi. Unionin teollisuuden olisi voitava käyttää unionin ulkopuolella sijaitsevia lähteitä tiettyjen komponenttien ja palvelujen hankkimiseksi, kun tällä osoitetaan olevan merkittäviä etuja laadun ja kustannusten kannalta, ottaen kuitenkin huomioon Copernicus-ohjelmien strateginen luonne sekä unionin turvallisuutta ja vientivalvontaa koskevat vaatimukset. On tarpeen hyödyntää julkisen sektorin investointeja sekä alan kokemusta ja osaamista varmistamassa samalla, ettei kilpailusääntöjen noudattamista vaaranneta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (30) Hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn kokonaiskustannusten arvioimiseksi paremmin, mukaan lukien pitkän aikavälin toimintakustannukset, olisi hankinnan aikana aina kun se on tarkoituksenmukaista otettava huomioon hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn koko elinkaaren aikana muodostuvat kokonaiskustannukset käyttäen kustannustehokasta lähestymistapaa, kuten elinkaarikustannuksia, suoritettaessa hankintoja taloudellisesti edullisimman tarjouksen valitsemisperustetta käyttäen. Tätä varten hankintaviranomaisen olisi varmistettava, että tuotteen, palvelun tai työn koko elinkaaren kustannusten laskemisessa käytettävä menetelmä mainitaan nimenomaisesti sopimusasiakirjoissa tai hankintailmoituksessa ja että sen avulla on mahdollista tarkistaa tarjoajien toimittamien tietojen oikeellisuus.
- (31) Hankintaviranomaisen olisi voitava palauttaa tasapuoliset kilpailuolosuhteet silloin, kun yhdellä tai useammalla yrityksellä on etuoikeutettuja tietoja kyseiseen tarjouspyyntöön liittyvistä toimista jo ennen tarjouspyynnön esittämistä. Sen olisi myös voitava tehdä sopimus monivaiheisen ehdollisen sopimuksen muodossa, liittämällä sopimukseen sen toteuttamisen kuluessa tietyin ehdoin lisäsopimus ja lisäksi vaatia alihankinnan vähimmäisosuutta. Copernicus-ohjelmille ominaisten teknisten epävarmuustekijöiden vuoksi hankintahintoja ei myöskään aina ole mahdollista määrittää täsmällisesti, joten olisi toivottavaa tehdä sopimukset sen muotoisina, että niissä ei määrätä kiinteää, lopullista hintaa ja että niihin sisältyy unionin taloudelliset edut turvaavia suojausmekanismeja.
- (32) Jotta Copernicus voitaisiin säilyttää enimmäismäärän puitteissa vähentämällä mahdollisimman paljon teknisiä ja aikatauluun liittyviä riskejä ja niihin liittyviä kustannuksia ja varmistamalla toimitusten kestävä luotettavuus, Copernicuksessa olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon julkisen sektorin rahoitus- ja infrastruktuuri-investointeja sekä tällaisista investoinneista GMES-alalla saatua kokemusta ja osaamista. Tämä koskee erityisesti toistuvia avaruus- ja maasegmenttikomponentteja, joita ESA ja sen osallistujavaltioiden ovat kehittäneet vapaaehtoisen GMES-avaruuskomponenttiohjelman puitteissa ja joiden rahoitukseen unioni on osallistunut. Jälkimmäisessä tapauksessa hankintaviranomaisen olisi harkittava asianmukaisesti neuvottelumenettelyn käyttöä ilman hankintailmoituksen tai vastaavan julkaisemista etukäteen.
- (33) Jotta Copernicuksen tavoitteet voitaisiin saavuttaa kestäväällä tavalla, on tarpeen koordinoita Copernicus-toimintaan osallistuvien eri kumppanien toimia sekä kehittää, perustaa ja tarjota palvelu- ja seurantaavaliudet, jotka vastaavat käyttäjien tarpeita. Tähän liittyen komitean, jäljempänä 'Copernicus-komitea', olisi autettava komissiota huolehtimaan unionin, jäsenvaltioiden ja hallitusten välisten järjestöjen Copernicusta edistävien toimien koordinoinnista sekä koordinoinnista yksityisen sektorin kanssa hyödyntämällä parhaalla mahdollisella tavalla nykyisiä valmiuksia ja määrittelemällä sellaiset puutteet, joihin on tarpeen puuttua unionin tasolla. Sen olisi myös avustettava komissiota Copernicuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon seurannassa. Koska moitteeton julkinen hallinnointi edellyttää Copernicuksen yhtenäistä hallintaa, nopeampaa päätöksentekoa ja yhtäläistä tietojen saatavuutta, talousarvion toteuttamistehtävistä huolehtivien tahojen edustajien olisi voitava osallistua tarkkailijoina Copernicus-komitean työhön. Samoista syistä niiden kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen edustajien, jotka ovat tehneet kansainvälisen sopimuksen unionin kanssa, olisi voitava osallistua Copernicus-komitean työhön, ellei turvallisuusnäkökohdista muuta johdu, kyseisessä sopimuksessa määrättyin edellytyksin. Mainittujen edustajien ei tulisi saada osallistua Copernicus-komitean äänestysmenettelyihin.
- (34) Niiden tahojen työtä, joille komissio on siirtänyt täytäntöönpanotehtäviä, olisi myös mitattava tulosindikaattoreiden perusteella. Näin Euroopan parlamentti ja neuvosto saisivat osiittua Copernicus-toimien ja Copernicuksen täytäntöönpanon edistymisestä.
- (35) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1159/2013⁽¹⁾ vahvistetaan GMES-käyttäjien rekisteröitymis- ja lisenssiehdot ja määrittää GMES-erityisdatan ja GMES-palveluinformaation saannin rajoittamista koskevat kriteerit.
- (36) Copernicuksen puitteissa tuotettu data ja informaatio olisi asetettava saataville täysimääräisesti, avoimesti ja maksuttomasti, ellei asianmukaisista edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu, jotta voidaan edistää niiden käyttöä ja jakamista ja vahvistaa Euroopan maanseurantamarkkinoita, etenkin toimintaketjun loppupäässä, ja mahdollistaa näin kasvu ja työpaikkojen luominen.

(1) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1159/2013, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2013, Euroopan maanseurantaohjelmasta (GMES) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 911/2010 täydentämisestä vahvistamalla GMES-käyttäjien rekisteröitymis- ja lisenssiehdot ja määrittelemällä GMES-erityisdatan ja GMES-palveluinformaation saannin rajoittamista koskevat kriteerit (EUVL L 309, 19.11.2013, s. 1).

- (37) Komission olisi tehtävä yhteistyötä datan toimittajien kanssa kolmannen osapuolen dataan liittyvistä lisenssisiehoista sopimiseksi, jotta helpotetaan niiden käyttöä Copernicuksessa, tämän asetuksen ja sovellettavien kolmannen osapuolen oikeuksien mukaisesti.
- (38) ESan maanseurantaä käsittelevän ohjelmalautakunnan 24. syyskuuta 2013 hyväksymän GMES-avaruuskomponenttiohjelman nojalla myönnetty oikeudet Copernicus Sentinel -tietojen saantiin olisi otettava huomioon.
- (39) Koska Copernicus on siviilivalvonnassa oleva siviiliohjelma, ensisijaisen tärkeää olisi oltava sellaisen datan hankkiminen ja sellaisen informaation tuottaminen, mukaan lukien teräväpiirtokuvat, jotka eivät aiheuta riskiä tai uhkaa unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuudelle. Koska tiettyä Copernicus-dattaa ja -informaatiota on kuitenkin suojeltava sen turvallisen jakamisen varmistamiseksi tämän asetuksen soveltamisalan puitteissa, kaikkien Copernicukseen osallistuvien olisi varmistettava, että EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojelun taso vastaa komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾ liitteessä säädettyjen turvallisuussääntöjen ja neuvoston päätöksen 2013/488/EU ⁽²⁾ liitteissä säädettyjen neuvoston turvallisuussääntöjen tasoa.
- (40) Koska tietty Copernicus-data ja -informaatio, mukaan lukien teräväpiirtokuvat, voi vaikuttaa unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen, neuvostolle olisi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa annettava valtuudet hyväksyä toimenpiteitä unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuden kohdistuviin riskeihin tai uhiin puuttumiseksi.
- (41) Unionin olisi oltava kaiken Copernicus-ohjelmissä luodun tai kehitetyn aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistaja. Nykyisten omistajien kanssa olisi tehtävä tarvittavat järjestelyt, jotta kaikki omistajuuteen liittyvät perusoikeudet otetaan täysin huomioon. Tässä asetuksessa esitettyjen aineettoman omaisuuden omistajuutta koskevien säännösten ei katsota koskevan aineettomia oikeuksia, joiden siirtäminen ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole mahdollista. Tällainen unionin omistajuus ei saisi rajoittaa unionin mahdollisuutta antaa tämän asetuksen mukaisesti ja silloin, kun se katsotaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella asianmukaiseksi, tämä omaisuus kolmansien osapuolten käyttöön tai luovuttaa se. Unionilla pitäisi erityisesti olla mahdollisuus siirtää omistajuus tai lisensioita tekijän- ja teollisoikeudet, jotka johtuvat Copernicuksen nojalla suoritetusta työstä, Copernicus-palvelujen vahvan hyväksynnän aikaansaamiseksi toimintaketjun loppupään käyttäjien keskuudessa.
- (42) Euroopan unionin taloudellisia etuja olisi menojen hallinnoinnin kaikissa vaiheissa suojattava oikeasuhteisin toimenpitein, joita ovat muun muassa sääntöjen vastaisuuksien ehkäiseminen, havaitseminen ja tutkiminen sekä menetettyjen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä ja tapauksen mukaan hallinnolliset tai taloudelliset seuraamukset varainhoitoasetuksen mukaisesti.
- (43) Koska Copernicus on monimutkainen ohjelma, komission apuna olisi oltava riippumattomia asiantuntijoita lukuisista sidosryhmistä, mukaan lukien erityisesti jäsenvaltioiden nimeämiä turvallisuusalan asiantuntijoita, asianmukaisten kansallisten avaruudesta vastaavien tahojen edustajia ja Copernicus-käyttäjiä, jotka tarjoavat sille tarpeellista teknistä ja tieteellistä asiantuntemusta ja eri tieteiden ja alojen välisiä näkökulmia ottaen huomioon olemassa olevat unionin, kansallisen ja alueellisen tason aloitteet.
- (44) Jotta voidaan varmistaa asetuksen täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset vuotuisen työohjelman, palvelu- ja avaruuskomponenttien teknisten eritelmien, turvallisuusnäkökohtien ja niiden toimenpiteiden hyväksymistä varten, joilla edistetään jäsenvaltioiden lähentymistä Copernicus-datan ja -informaation käytössä ja niiden maanseurantaan liittyvän teknologian ja kehittämisen käyttömahdollisuuksia, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (45) Koska Copernicus on käyttäjälähtöinen ohjelma, se edellyttää käyttäjien jatkuvaa ja todellista osallistumista varsinkin palveluvaatimusten määrittelyyn ja validointiin. Käyttäjien arvon lisäämiseksi käyttäjien panosta olisi aktiivisesti pyydyttävä julkisen ja yksityisen sektorin loppukäyttäjille esitettävillä säännöllisillä kyselyillä. Tätä varten olisi perustettava työryhmä, jäljempänä 'käyttäjäfoorumi', avustamaan Copernicus-komiteaa käyttäjien vaatimusten tunnistamisessa, vaatimustenmukaisuuden tarkastamisessa ja julkisen sektorin käyttäjien koordinoimisessa.

⁽¹⁾ Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EUVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä siltä osin kuin on kyse operationaalisten palveluiden kehittämiseen tarvittavista tietovaatimuksista, Copernicus-datan ja -informaation käyttömahdollisuuksia, rekisteröintiä ja käyttöä koskevista ehdoista ja menettelyistä, Copernicus-datan ja -informaation häiriöiden ehkäisemiseksi tarvittavista erityisistä teknisistä kriteereistä ja Copernicus-datan ja -informaation hankkimisen tai levittämisen rajoittamista koskevista kriteereistä eturistiriitojen vuoksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (47) Tämän asetuksen nojalla rahoitettua toimintaa olisi seurattava ja arvioitava mahdollisia mukautuksia ja uusia kehitysaskelia varten. Erityisesti olisi arvioitava Copernicus-data- ja Copernicus-informaatiokonseptin vaikutuksia sidosryhmiin, toimintaketjun loppupään käyttäjiin, yrityksiin sekä kansallisiin ja yksityisiin investointeihin maanhavainnointi-infrastruktuureihin. Arvioinnissa olisi myös tarkasteltava asianomaisten eurooppalaisten virastojen, kuten Euroopan GNSS-viraston (GSA), tulevaa osallistumista. Tulosten maksimoimiseksi ja Copernicuksen täytäntöpanovaiheissa syntyneen osaamisen ja asiantuntemuksen hyödyntämiseksi olisi tutkittava tulevaa suunnittelua varten uusia organisaatiomalleja, joilla varmistetaan pitkän aikavälin taloudellinen sitoutuminen.
- (48) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on Copernicuksen perustaminen, koska siihen sisältyy myös yleiseurooppalainen kapasiteetti, mikä edellyttää unionin tasolla koordinoitua palvelujen tarjontaa kaikissa jäsenvaltioissa, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (49) Tässä asetuksessa vahvistetaan rahoituspuitteet, joita Euroopan parlamentti ja neuvosto pitävät talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 17 kohdan mukaisesti ensisijaisena rahoitusohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (50) On aiheellista yhdenmukaistaa tämän asetuksen rahoitusajankohta asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 kanssa. Näin ollen tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014.
- (51) On myös tarpeen kumota asetus (EU) N:o 911/2010, jotta voidaan luoda asianmukaiset hallinta- ja rahoituspuitteet ja varmistaa täysin toimiva Copernicus. Jatkuvuuden turvaamiseksi asetuksen (EU) N:o 911/2010 perusteella hyväksytyjen toimenpiteiden olisi pysyttävä voimassa,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET JA VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan unionin maanseuranta- ja valvontaohjelma Copernicus, jäljempänä 'Copernicus-ohjelma', ja annetaan säännöt sen toteutuksesta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Copernicus-ohjelma on siviilivalvonnassa oleva käyttäjälähtöinen siviiliohjelma, jolla hyödynnetään olemassa olevia kansallisia ja eurooppalaisia valmiuksia ja varmistetaan ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisen seurannan (GMES) mukaisesti saavutettujen toimien jatkuvuus.

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

2. Copernicus-ohjelma koostuu seuraavista komponenteista:
 - a) palvelukomponentti, jolla varmistetaan tietojen toimittaminen seuraavilla aloilla: ilmakehän seuranta, meriympäristön seuranta, maankartoitus, ilmastonmuutoksen seuranta, hätätilanteiden hallinta ja turvallisuus;
 - b) avaruuskomponentti, jolla huolehditaan avaruudesta käsin tapahtuvasta kestäväpohjaisesta havainnoinnista a alakohdassa tarkoitetuilla palvelualueilla;
 - c) *in situ* -komponentti, jolla huolehditaan ilmaan, mereen ja maanpinnalle sijoitettujen laitteitten avulla tehtävästä havainnoinnista a alakohdassa tarkoitetuilla palvelualueilla.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuille komponenttien välille luodaan tarkoituksenmukaiset kytkökset ja rajapinnat.

3 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'kohdennetuilla hankkeilla' avaruussijotteisia maan havainnointihankkeita Copernicus-ohjelman käyttöön ja siinä käytettäväksi, erityisesti Sentinel-hankkeita;
- 2) 'edistävillä hankkeilla' avaruussijotteisia maan havainnointihankkeita, joilla Copernicus-ohjelmalle toimitetaan kohdennetuista hankkeista saatuja tietoja täydentäviä tietoja;
- 3) 'kohdennetuista hankkeista saaduilla tiedoilla' kohdennettujen hankkeiden avaruudesta käsin tapahtuvasta maan havainnoinnista saatuja tietoja Copernicus-ohjelman käyttöön;
- 4) 'edistävästä hankkeista saaduilla tiedoilla' edistävien hankkeiden avaruudesta käsin tapahtuvasta maan havainnoinnista saatuja tietoja, jotka on lisensoitu tai toimitettu Copernicus-ohjelman käyttöön;
- 5) '*in situ* -tiedoilla' maan pinnalle, mereen tai ilmaan sijoitettujen mittalaitteiden havainnointitietoja sekä Copernicus-ohjelman käyttöön lisensoituja tai toimitettuja viite- ja liitännäistietoja;
- 6) 'kolmannen osapuolen datalla ja informaatiolla' Copernicus-ohjelman soveltamisalan ulkopuolella luotua dataa ja informaatiota, joka on tarpeen ohjelman tavoitteiden toteuttamiseksi;
- 7) 'Copernicus-datalla' kohdennetuista hankkeista ja edistävästä hankkeista saatuja tietoja sekä *in situ* -tietoja;
- 8) 'Copernicus-informaatiolla' 5 artiklan 1 kohdassa tarkoituilta Copernicus-palveluilta Copernicus-datan käsittelyn tai mallintamisen jälkeen saatuja tietoja;
- 9) 'Copernicus-ohjelman käyttäjillä'
 - a) Copernicus-ohjelman varsinaisia käyttäjiä: unionin toimielimet ja elimet, EU:n, kansalliset, alueelliset tai paikallisviranomaiset, joiden tehtävänä on julkisen palvelun tai toimintalinjan määrittely, täytäntöönpano, täytäntöönpanon valvonta tai seuranta 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla aloilla;
 - b) tutkijakäyttäjiä: yliopistot tai muut tutkimus- ja koulutusorganisaatiot;
 - c) kaupallisia ja yksityisiä käyttäjiä;
 - d) hyväntekeväisyysjärjestöjä, valtiosta riippumattomia järjestöjä ja kansainvälisiä järjestöjä.

4 artikla

Tavoitteet

1. Copernicus-ohjelmalla edistetään seuraavia yleistavoitteita:
 - a) maanseuranta ympäristönsuojelun sekä pelastuspalvelun ja siviiliturvallisuuden pyrkimysten tukemiseksi;
 - b) sosioekonomisten hyötyjen maksimointi tukemalla siten Eurooppa 2020 -strategiaa ja sen älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun tavoitteita edistämällä maahavainnoinnin käyttöä sovelluksissa ja palveluissa;
 - c) kilpailukykyisen eurooppalaisen avaruus- ja palveluteollisuuden kehittämisen edistäminen ja eurooppalaisten yritysten mahdollisuuksien maksimointi innovatiivisten maahavainnointijärjestelmien ja -palvelujen kehittämisessä ja toimittamisessa;

- d) maahavainnointi- ja geoinformaatiopalvelujen riippumattoman tiedonsaannin varmistaminen ympäristöstä ja keskeisestä teknologiasta, jotta Eurooppa voi tehdä päätöksiä ja toimia itsenäisesti;
- e) eurooppalaisten toimintalinjojen tukeminen ja edistäminen sekä maailmanlaajusten aloitteiden kuten GEOSS:n edistäminen.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi Copernicus-ohjelmalla on oltava seuraavat erityistavoitteet:
- a) tarkkojen ja luotettavien tietojen toimittaminen Copernicus-käyttäjille pitkällä aikavälillä ja kestävästi, jotta 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut palvelut olisivat mahdollisia ja Copernicus-ohjelman varsinaisten käyttäjien vaatimuksiin vastattaisiin;
- b) huolehditaan kestävästä ja luotettavasta avaruudesta saatujen tietojen saannista sekä itsenäisestä eurooppalaisesta maanseurantakapasiteetista saatujen tietojen saannista niin, että noudatetaan yhdenmukaisia teknisiä eritelmiä ja käytetään perustana olemassa olevia eurooppalaisia ja kansallisia resursseja ja valmiuksia ja täydennetään niitä tarpeen mukaan;
- c) kestävä ja luotettava pääsy *in situ* -tietoihin hyödyntämällä erityisesti olemassa olevia eurooppalaisia ja kansallisia valmiuksia sekä maailmanlaajuisia havainnointijärjestelmiä ja -verkkoja.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista mitataan seuraavilla tulosindikaattoreilla:
- a) saataville asetettu Copernicus-data ja -informaatio ympäristöä, pelastuspalvelua ja siviiliturvallisuutta koskevien palvelutason toimitusvaatimusten mukaisesti;
- b) Copernicus-datan ja -informaation lisääntyvä kysyntä mittaamalla käyttäjien lukumäärän kasvua, käytettyjen tietojen määrää ja toimintaketjun loppupään palveluista saatavan lisäarvoa tuottavan informaation määrää sekä sen jakelun laajentumista jäsenvaltioissa ja unionissa;
- c) unionin toimielinten ja elinten, kansainvälisten järjestöjen ja eurooppalaisten, kansallisten, alueellisten tai paikallisviranomaisien Copernicus-datan ja -informaation käyttö, mukaan lukien käyttäjäkunnan hyväksyntä ja tyytyväisyys, sekä eurooppalaisille yhteiskunnille koituvat hyödyt;
- d) eurooppalaisten toimintaketjun loppupään toimijoiden markkinaosuus, mukaan lukien olemassa olevien markkinoiden laajentuminen ja uusien markkinoiden luominen, sekä kilpailukyky;
- e) Copernicus-palveluja tukevan Copernicus-datan kestävä saatavuus.

5 artikla

Copernicus-ohjelman palvelukomponentti

1. Copernicus-ohjelman palvelukomponentti koostuu seuraavista palveluista:
- a) Ilmakehän seurantapalvelut, joilla tarjotaan tietoa ilmanlaadusta Euroopan laajuisesti ja ilmakehän kemiallisesta koostumuksesta maailmanlaajuisesti. Tietoa tarjotaan varsinkin paikallisille ja kansallisille ilmanlaadun seurantajärjestelmille, ja edesautetaan ilmakehän kemiallisten ilmastomuuttujien seurantaan, vuorovaikutus metsäpinta-alan kanssa mukaan luettuna, mikäli mahdollista.
- b) Meriympäristön seurantapalvelut, joilla tarjotaan tietoa valtamerien ja merien ekosysteemien tilasta ja kehityksestä sekä maailman valtamerillä että Euroopan merialueilla meriturvallisuuden, jätevirtojen, meriympäristön sekä rannikko- ja napa-alueiden ja merellisten resurssien seuraamisen edistämisen ja sääennusteiden laatimisen ja ilmaston seurannan tueksi.
- c) Maakartoituspalvelut, joilla tarjotaan tietoa maankäytöstä ja maanpeitteestä, kryosfääristä, ilmastomuutoksesta ja biogeofysikaalisista muuttujista, muun muassa niiden dynamiikasta biodiversiteetin, maaperän, sisä- ja rannikkovesien, metsien ja kasviston sekä luonnonvarojen ympäristönseurannan tueksi maailmanlaajuiselta tasolta paikallistasolle sekä ympäristö-, maatalous-, kehitys-, energia-, kaupunkisuunnittelu-, infrastruktuuri- ja liikennepolitiikan yleistä täytäntöönpanoa varten.
- d) Ilmastomuutosta koskevat palvelut, joilla tarjotaan tietoa tietopohjan parantamiseksi sopeutumis- ja hillitsemispolitiikkojen tukemiseksi. Niillä edistetään erityisesti ajallisten ja alueellisten ilmastomuuttujien sekä ilmastoanalyysien, -ennusteiden ja -indikaattoreiden laatimista, mikä on merkityksellistä sopeutumis- ja hillitsemisstrategioissa eri aloilla, joilla saadaan alakohtaisia ja yhteiskunnallisia hyötyjä unionissa.

- e) Hätätilanteiden hallintapalvelut, joilla tarjotaan tietoa hätätilanteiden hallintaa varten erityyppisistä katastrofeista, kuten ilmastoon liittyvistä tai geofysikaalisista, ihmisen tahallaan tai tahattomasti aiheuttamista tai muista humanitaarisista kriiseistä, sekä ehkäisy-, valmius-, reagointi- ja jälkihoitotoimia varten.
- f) Turvallisuuspalvelut, joilla tarjotaan tietoa Euroopan siviiliturvallisuushaasteiden tueksi parantamalla kriisien ehkäisy-, valmius- ja reagointivalmiuksia etenkin rajavalvonnan ja merialueiden valvonnan osalta, mutta myös unionin ulkoisten toimien tueksi, tämän vaikuttamatta mahdollisiin komission ja eri yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan elinten, erityisesti Euroopan unionin satelliittikeskuksen, välillä sovittaviin yhteistyöjärjestelyihin.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna palvelujen tarjoamisessa on otettava huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet, palvelujen tarjoamisen on oltava kustannustehokasta ja tarvittaessa hajautettua olemassa olevien avaruus-, *in situ*- ja viitetietojen sekä jäsenvaltioiden valmiuksien yhdentämiseksi Euroopassa, jotta päällekkäisyyttä vältettäisiin. Nykyisten lähteiden kanssa päällekkäisten uusien tietojen hankkimista on vältettävä, paitsi jos nykyisten tai päivitettävissä olevien tietoaineistojen käyttö ei ole teknisesti toteutettavissa, kustannustehokasta tai mahdollista viipymättä.

Palvelujen on otettava käyttöön tinkimättömät laadunvalvontajärjestelmät ja toimitettava tietoja palvelujen tasosta, muun muassa saatavuudesta, luotettavuudesta, laadusta ja ajankohtaisuudesta.

3. Jotta varmistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen palvelujen kehittyminen ja se, että julkinen sektori hyväksyy ne, on toteutettava myös seuraavat toimet:

- a) kehitystoimet palvelujen laadun ja suorituskyvyn parantamiseksi, mukaan luettuna niiden kehittäminen ja mukauttaminen, operationaalisten riskien välttämiseksi tai vähentämiseksi ja synergioiden hyödyntämiseksi vastaavien toimien kanssa, kuten Horisontti 2020 -ohjelman puitteissa;
- b) tukitoimet, joiden avulla Copernicus-datan ja -informaation käyttöä ja hyväksymistä edistävät
- i) viranomaiset, joiden tehtävänä on 1 kohdassa tarkoitettujen julkisten palveluiden tai toimintalinjojen määrittely, täytäntöönpano, täytäntöönpanon valvonta tai seuranta. Tähän kuuluu valmiuksien ja standardimenettelyjen ja välineiden kehittäminen Copernicus-datan ja -informaation sisällyttämiseksi käyttäjien työkulkuun;
- ii) muut käyttäjät ja toimintaketjun loppupään sovellukset. Tähän sisältyy kenttätyö, koulutus ja tietojen levittäminen.

6 artikla

Copernicus-ohjelman avaruuskomponentti

1. Copernicus-ohjelman avaruuskomponentilla huolehditaan avaruudesta käsin tapahtuvasta havainnoinnista pääosin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja varten.
2. Se koostuu kohdennetuista hankkeista ja edistävistä hankkeista saaduista tiedoista, ja siihen kuuluvat seuraavat toimet:
- a) avaruudesta tapahtuva seuranta, mukaan luettuna
- i) kohdennettujen hankkeiden loppuunsaattaminen, ylläpito ja toiminta, muun muassa satelliittien toimeksiannot, satelliittien seuranta ja valvonta, tietojen vastaanotto, käsittely, arkistointi ja levittäminen sekä jatkuva kalibrointi ja validointi;
- ii) *in situ* -tietojen tarjoaminen kohdennetun hankkeen seurannan kalibrointia ja validointia varten;
- iii) kohdennetuista hankkeista saatuja tietoja täydentävistä edistävistä hankkeista saatujen tietojen tarjoaminen, arkistointi ja levittäminen;
- b) toimet vastaukseksi käyttäjien kehittyviin tarpeisiin, mukaan luettuna
- i) seurannassa olevien aukkojen yksilöiminen ja uusien kohdennettujen hankkeiden eritteleminen käyttäjien vaatimusten perusteella;
- ii) kohdennettujen hankkeiden nykyaikaistamiseen ja täydentämiseen tähtäävä kehitystyö, muun muassa avaruusinfrastruktuurin uusien elementtien suunnittelu ja hankinta;
- c) satelliittien suojaaminen törmäysriskiä vastaan ottaen huomioon unionin avaruusvalvonnan ja -seurannan tukiohjelman;
- d) satelliittien turvallinen käytöstäpoisto niiden käyttöään lopussa.

7 artikla

Copernicus-ohjelman *in situ* -komponentti

1. Copernicus-ohjelman *in situ* -komponentilla huolehditaan *in situ* -tietojen saatavuudesta pääosin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja varten.

Se koostuu seuraavista toimista:

- a) *in situ* -tietojen tarjoaminen olemassa olevien valmiuksien pohjalta operationaalisia palveluja varten, mukaan lukien kolmannen osapuolen *in situ* -tiedot kansainvälisellä tasolla;
 - b) *in situ* -tietojen keräämisen ja tarjoamisen koordinointi ja yhdenmukaistaminen;
 - c) *in situ* -seurantatietojen palveluvaatimuksia koskeva tekninen apu komissiolle;
 - d) yhteistyö *in situ* -toimijoiden kanssa *in situ* -seurantainfrastruktuuriin ja -verkostoihin liittyvien kehitystoimien johdonmukaisuuden edistämiseksi;
 - e) sellaisten *in situ* -havaintojen puutteiden tunnistaminen, myös maailmanlaajuisesti, joita ei voida korjata olemassa olevien infrastruktuurien ja verkkojen avulla, ja näiden puutteiden käsittely, noudattaen samalla toissijaisuusperiaatetta.
2. *In situ* -tietoja käytetään Copernicus-ohjelmassa sovellettavien kolmannen osapuolen oikeuksien mukaisesti, mukaan lukien jäsenvaltioiden oikeudet, ja sovellettavien käyttöä ja uudelleenjakelua koskevien rajoitusten mukaisesti.

3. Komissio voi varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti antaa osittain tai kokonaan tämän asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen *in situ* -komponentin toimintojen hoitamisen palvelujen tarjoajille, tai Euroopan ympäristökeskukselle, jos edellytetään yleiskattavaa koordinointia.

8 artikla

Rahoituspuitteet

1. Edellä 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseen 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliselle kaudelle vahvistetut rahoituspuitteet ovat käyvin hinnoin laskettuna 4 291,48 miljoonaa euroa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä jaetaan käyvin hinnoin laskettuna seuraaviin menoluokkiin:

- a) edellä 5 ja 7 artiklassa tarkoitettut toimet 897,415 miljoonaa euroa;
- b) edellä 6 artiklassa tarkoitettut toimet 3 394,065 miljoonaa euroa, mukaan lukien enintään 26,5 miljoonaa euroa 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin.

3. Komissio voi kohdentaa uudelleen varoja yhdestä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua menoluokasta toiseen enimmäismäärään asti, joka on 10 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua määrästä. Jos uudelleenkohdennettu kumulatiivinen määrä on yli 10 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua määrästä, komissio kuulee 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua Copernicus-komiteaa tarkoitettun neuvonantavan menettelyn mukaisesti.

4. Talousarvion toteuttamisesta välillisesti vastaaville tahoille suoritettujen ennakkomaksujen tuottamat korot kohdennetaan toimiin, joista on sovittu valtuutusopimuksessa tai muussa komission ja kyseisen tahon välillä tehdyssä sopimuksessa. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti talousarvion toteuttamisesta välillisesti vastaavien tahojen on avattava tilejä, joista varat ja vastaavat korot voidaan yksilöidä.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto myöntää vuosittaiset määrärahat monivuotisen rahoituskehiksen puitteissa. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa vuosieriin useiden vuosien ajalle.

6. Copernicus-ohjelman määrärahoista voidaan kattaa myös ohjelman hallinnoinnin ja sen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimista aiheutuvat menot, mukaan lukien selvityksistä ja kokouksista aiheutuvat menot, tiedotus- ja viestintämenot sekä tietojen käsittelyyn ja tiedonvaihtoon keskittyviin tietoteknisiin verkostoihin liittyvät menot.

7. Komissio voi antaa Copernicus-ohjelman täytäntöönpanon varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tahojen tehtäväksi. Jos Copernicus-ohjelman talousarvio toteutetaan 10 artiklan 3 kohdan tai 11 artiklan 1 kohdan pohjalta epäsuoran hallinnoinnin kautta, on sovellettava talousarvion toteuttamistehtävistä vastaavien tahojen hankintasääntöjä varainhoitoasetuksen 60 artiklan sallimissa rajoissa. Vastaavissa valtuutusopimuksissa on määriteltävä erityiset näihin sääntöihin tarvittavat mukautukset sekä nykyisten sopimusten jatkamista koskevat järjestelyt.

II LUKU

COPERNICUS-OHJELMAN HALLINNOINTI

9 artikla

Komission tehtävät

1. Komissioilla on yleisvastuu Copernicus-ohjelmasta ja sen eri komponenttien koordinoinnista. Komissio hallinnoi tämän asetuksen nojalla kohdennettuja varoja ja valvoo Copernicus-ohjelman täytäntöönpanoa, muun muassa painopisteiden asettamista, käyttäjien osallistumista, kustannuksia, aikataulua, suorituskykyä ja hankintoja.
2. Komissio hallinnoi unionin puolesta ja sen toimivallan puitteissa suhteita kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin ja varmistaa Copernicus-ohjelman koordinoinnin jäsenvaltioiden, unionin ja kansainvälisen tason toimien kanssa.
3. Komissio helpottaa jäsenvaltioiden niiden toimien koordinointia, joilla tähdätään palvelujen operationaaliseen tarjoamiseen ja tarpeellisten seurantatietojen pitkän aikavälin saatavuuteen.
4. Komissio tukee Copernicus-ohjelman palvelujen asianmukaista kehittämistä ja varmistaa täydentävyyden, johdonmukaisuuden ja yhteydet Copernicus-ohjelman ja muiden asiaan liittyvien unionin toimintalinjojen, välineiden, ohjelmien ja toimien kanssa sen varmistamiseksi, että nämä toimintalinjat, välineet, ohjelmat ja toimet hyötyvät Copernicus-ohjelman palveluista.
5. Komissio edistää pitkän aikavälin vakaata sijoitusympäristöä ja kuulee sidosryhmiä, jos se päättää muuttaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia Copernicus-dataa ja -informaatioon liittyviä palveluita koskevia tuotteita.
6. Komission on varmistettava, että täytäntöönpanotehtävistä vastaavat tahot tarjoavat palvelujaan kaikille jäsenvaltioille.
7. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun Copernicus-ohjelman palvelukomponentin kehittämisen edellyttämien tietovaatimusten vahvistamisesta 31 artiklan mukaisesti.
8. Komissio hyväksyy 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan
 - a) edellä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun Copernicus-ohjelman palvelukomponentin tekniset eritelmät sen täytäntöönpanon osalta;
 - b) edellä 6 artiklassa tarkoitetun Copernicus-ohjelman avaruuskomponentin tekniset eritelmät sen täytäntöönpanon ja kehittämisen osalta käyttäjien vaatimusten pohjalta.
9. Komission on toimitettava jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille ajoissa kaikki asiaan kuuluvat Copernicus-ohjelmaa koskevat tiedot erityisesti riskinhallinnasta, kokonaiskustannuksista, ohjelman infrastruktuuriin kunkin merkittävän osion vuotuisista käyttökustannuksista, aikataulusta, suorituskyvystä ja hankinnoista sekä arvio teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnasta.

10 artikla

Euroopan avaruusjärjestön tehtävät

1. Komissio tekee ESan kanssa valtuutus sopimuksen antaen sille seuraavat tehtävät:
 - a) Copernicus-ohjelman avaruuskomponentin tekninen koordinointi
 - b) Copernicus-ohjelman avaruuskomponentin yleisen järjestelmäarkkitehtuurin määrittely ja sen kehittäminen komission koordinoimien käyttäjävaatimusten pohjalta
 - c) kohdennettujen varojen hallinnointi
 - d) seuranta- ja valvontamenettelyistä huolehtiminen
 - e) uusien kohdennettujen hankkeiden kehittäminen
 - f) toistuvien kohdennettujen hankkeiden toimittaminen
 - g) kohdennettujen hankkeiden toteuttaminen lukuun ottamatta niitä, jotka Eumetsat toteuttaa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti
 - h) sellaisen järjestelmän koordinointi, jonka avulla Copernicus-palvelut saavat tietoja edistävistä hankkeista
 - i) oikeuksien hankkiminen ja ehtojen neuvottelemisen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen Copernicus-palvelujen pyytämien kaupallisten satelliittitietojen käyttöä varten.

2. Komissio tekee Eumetsatin kanssa valtuutus sopimuksen antaen sille vastuun toteuttaa kohdennettuja hankkeita ja antaa tietoja edistävistä hankkeista toimeksiantonsa ja asiantuntemuksensa mukaisesti.
3. Valtuutus sopimukset ESAn ja Eumetsatin kanssa tehdään komission varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tekemän valtuutus päätöksen nojalla.
4. ESA ja Eumetsat toimivat varainhoitoasetuksen 60 artiklan mukaisesti hankintaviranomaisina, jolla on valmiudet tehdä tarvittaessa päätöksiä niille siirrettyjen hankintatehtävien täytäntöönpanosta ja koordinoinnista.
5. Valtuutus sopimuksissa on vahvistettava siltä osin kuin siirretyt tehtävät ja talousarvion toteuttaminen edellyttävät, ESAlle ja Eumetsatille osoitettujen varojen hallinnoinnin yleiset ehdot ja otettava tarvittaessa huomioon ESAn pitkän aikavälin skenaario. Erityisesti niissä on vahvistettava toteutettavat toimet Copernicuksen avaruuskomponentin kehittämisen, hankintojen ja käyttämisen osalta, asiaankuuluva rahoitus, hallinnointimenettelyt, seuranta- ja valvontatoimenpiteet, sopimusten puutteelliseen täytäntöönpanoon kustannusten, aikataulun, suorituskyvyn ja hankintojen osalta sovellettavat toimenpiteet sekä kaiken aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistamista koskevat säännöt.
6. Seuranta- ja valvontatoimenpiteitä ovat esimerkiksi alustava kustannusten ennakointi- ja seurantamalli, säännöllinen tiedottaminen komissiolle kustannuksista ja aikataulusta, ja jos suunnitelman mukaisen ja toteutuneen talousarvion, suorituskyvyn ja aikataulun välinen ero on suuri, korjaavat toimenpiteet, joilla varmistetaan toimien täytäntöönpano osoitettujen määrärahojen puitteissa.
7. Copernicus-komiteaa kuullaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valtuutus päätöksestä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Copernicus-komitealle ilmoitetaan etukäteen valtuutus sopimuksista, jotka komission edustama unioni tekee ESAn ja Eumetsatin kanssa.
8. Komissio ilmoittaa Copernicus-komitealle hankintatarjousten arvioinnin tuloksista sekä sopimuksista, jotka ESAn ja Eumetsatin on määrä tehdä yksityisen sektorin toimijoiden kanssa, mukaan lukien alihankintaan liittyvät tiedot.

11 artikla

Palvelujen tarjoajat

1. Komissio voi valtuutus sopimuksilla tai sopimusjärjestelyillä antaa palvelukomponentin täytäntöönpanotehtävät muun muassa seuraaville tahoille, kun se on perusteltua toimen erityisluonteen ja erityisasiantuntemuksen, toimeksiannon ja toiminta- ja hallinnointivalmiuksien vuoksi:
 - a) Euroopan ympäristökeskus (EEA)
 - b) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex)
 - c) Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA)
 - d) Euroopan unionin satelliittikeskus (EUSK)
 - e) Euroopan keskipitkien sääennusteiden keskus (ECMWF)
 - f) muut merkitykselliset eurooppalaiset virastot, kansallisten elinten ryhmittymät tai yhteenliittymät.
- Valtuutus sopimukset palvelujen tarjoajien kanssa tehdään komission varainhoitoasetuksen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tekemän valtuutus päätöksen nojalla.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tahojen valinnassa on otettava asianmukaisesti huomioon tehtävien antamisesta syntyvä kustannustehokkuus ja vaikutus kyseisten tahojen hallintorakenteeseen ja niiden taloudellisiin ja henkilöresursseihin.
3. Copernicus-komiteaa kuullaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtuutus päätöksestä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Copernicus-komitealle ilmoitetaan etukäteen valtuutus sopimuksista, jotka komission edustama unioni tekee palvelujen tarjoajien kanssa.

*12 artikla***Komission työohjelma**

1. Komissio hyväksyy Copernicus-ohjelman vuotuisen työohjelman täytäntöönpanosäädöksellä varainhoitoasetuksen 84 artiklan mukaisesti.
2. Vuotuisessa työohjelmassa on oltava täytäntöönpanosuunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti 5, 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja Copernicus-komponentteja koskevat toimet, ja sen on oltava ennakoiva ottaen huomioon kehittyvät käyttäjien tarpeet ja teknologian kehitys.
3. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään tämän asetuksen 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*13 artikla***Yhteistyö jäsenvaltioiden kanssa**

1. Komissio tekee jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä parantaakseen datan ja informaation vaihtoa niiden välillä ja edistääkseen tietojen jakamisen kehittämistä alueellisella ja paikallisella tasolla. Komissio pyrkii varmistamaan, että pyydetty data ja informaatio ovat Copernicus-ohjelman käytettävissä. Jäsenvaltioiden edistävät hankkeet, palvelu- ja *in situ*-infrastruktuurit ovat olennaisen tärkeitä Copernicus-ohjelman kannalta.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä edistääkseen jäsenvaltioiden Copernicus-datan ja -informaation käyttöä ja tukeakseen maanseurantaan liittyvän teknologian ja kehityksen hyödyntämismahdollisuuksia. Tällaisilla toimenpiteillä ei saa olla vapaata kilpailua vääristäviä vaikutuksia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III LUKU

JULKISET HANKINNAT

I JAKSO

Julkisia hankintoja koskevat yleiset säännöt*14 artikla***Yleiset periaatteet**

Rajoittamatta 8 artiklan 7 kohdan soveltamista ja sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joita tarvitaan unionin keskeisten turvallisuussetujen tai yleisen turvallisuuden suojaamiseksi taikka unionin vientivalvontavaatimusten noudattamiseksi, Copernicus-ohjelmaan sovelletaan varainhoitoasetusta ja erityisesti vapaata osallistumista ja tervettä kilpailua koskevia periaatteita koko teollisessa toimitusketjussa, tarjouskilpailun järjestämistä avoimen ja oikea-aikaisen tietojen antamisen pohjalta sekä sovellettavien hankintasääntöjen, valinta- ja sopimuksentekoperusteiden ja sellaisten muiden merkityksellisten tietojen selkeää ilmoittamista, joilla annetaan yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille mahdollisille tarjoajille.

*15 artikla***Erityistavoitteet**

Hankintamenettelyn aikana hankintaviranomaisten on tarjouspyynnöissään pyrittävä seuraaviin tavoitteisiin:

- a) edistetään koko unionissa kaikkien talouden toimijoiden ja erityisesti uusien tarjoajaehdokkaiden ja pk-yritysten mahdollisimman laajaa ja avointa osallistumista, muun muassa lukien kannustamalla tarjoajia käyttämään alihankintaa;
- b) vältetään mahdollista määrävän aseman väärinkäyttöä ja riippuvuutta yksittäisistä toimittajista;
- c) hyödynnetään aiempia julkisen sektorin investointeja ja saatuja kokemuksia sekä toimialan kokemusta ja pätevyyttä ja taataan samalla tarjouskilpailusääntöjen noudattaminen;
- d) käytetään useita toimittajia aina, kun se on tarkoituksenmukaista Copernicus-ohjelman, sen kustannusten ja aikataulun paremman yleisen hallinnan varmistamiseksi;
- e) otetaan aina kun se on tarkoituksenmukaista huomioon kokonaiskustannukset hankinnan kohteena olevan tuotteen, palvelun tai työn koko elinkaaren aikana.

II JAKSO

Julkisia hankintoja koskevat erityissäännökset

16 artikla

Tasapuolisten kilpailuedellytysten luominen

Hankintaviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tasapuolisten kilpailuedellytysten luomiseksi silloin, kun jonkin talouden toimijan aikaisempi osallistuminen toimiin, jotka liittyvät tarjouspyynnön kohteeseen:

- a) saattaa antaa kyseiselle talouden toimijalle etuoikeutetuista tiedoista johtuvaa huomattavaa etua, mikä voi synnyttää huolta tasapuolisen kohtelun periaatteen toteutumisesta; tai
- b) vaikuttaa tavanomaisiin kilpailuedellytyksiin tai hankintasopimusten tekemisen tai toteuttamisen puolueettomuuteen ja objektiivisuuteen.

Toimenpiteet eivät saa vääristää tervettä kilpailua tai vaarantaa tasapuolista kohtelua taikka yrityksiä, niiden liikesuhteita ja kustannusrakennetta koskevien tietojen luottamuksellisuutta. Toimenpiteissä otetaan huomioon suunnitellun sopimuksen luonne ja yksityiskohdat.

17 artikla

Tietoturvaluottamus

Kun hankintasopimukset tuovat mukanaan, edellyttävät ja/tai sisältävät turvallisuusluokiteltuja tietoja, hankintaviranomaisen/hankintayksikön on määritettävä tarjouspyyntöasiakirjoissa toimenpiteet ja vaatimukset, jotka ovat tarpeen näiden tietojen turvallisuuden varmistamiseksi vaaditulla tasolla.

18 artikla

Toimituksen luotettavuus

Hankintaviranomaisen on määritettävä tarjouspyyntöasiakirjoissa toimituksen tai palvelujen tarjonnan luotettavuuteen liittyvät vaatimuksensa sopimuksen toteuttamista varten.

19 artikla

Monivaiheiset ehdolliset hankintasopimukset

1. Hankintaviranomainen voi tehdä hankinnat monivaiheisilla ehdollisilla hankintasopimuksilla.
2. Monivaiheisiin ehdollisiin sopimuksiin on sisällyttävä kiinteämääräinen osa ja sitä vastaava määrärahasitoumus, mikä merkitsee kiinteää sitoumusta toteuttaa kyseiseen osaan liittyvät rakennusurakat, tavarantoimitukset ja palvelut, sekä yksi tai useampi osa, joka on ehdollinen sekä määrärahojen että toteutuksen suhteen. Hankinta-asiakirjoissa mainitaan monivaiheisiin ehdollisiin hankintasopimuksiin sisältyvät osatekijät. Asiakirjoissa määritellään erityisesti sopimuksen kohde, hinta tai yksityiskohtaiset säännöt hinnan määrittämiseksi sekä urakan, tavarantoimitusten ja palvelujen toteuttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
3. Kiinteämääräistä osaa koskevien velvoitteiden on oltava osa yhdenmukaista kokonaisuutta kuten myös kunkin ehdollisen vaiheen veloitteet, ja niiden yhteydessä on otettava huomioon aiempien vaiheiden veloitteet.
4. Jokaisen ehdollisen osan toteuttaminen edellyttää hankintaviranomaisen päätöstä, josta ilmoitetaan toimeksisaajalle sopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti. Jos ehdollisen osan vahvistaminen viivästyy tai jos sitä ei vahvisteta, toimeksisaaja voi saada odotusajalta tai sopimuksen noudattamatta jättämisestä korvauksen, jos siitä määrätään sopimuksessa ja sopimuksen mukaisin ehdoin.
5. Jos hankintaviranomainen toteaa, että johonkin tiettyyn osaan liittyviä rakennusurakoita ei ole suoritettu, tavaroita ei ole toimitettu tai palveluja ei ole suoritettu, se voi vaatia vahingonkorvausta ja irtisanoa sopimuksen, jos siitä määrätään sopimuksessa ja sopimuksen mukaisin ehdoin.

20 artikla

Todellisten kustannusten korvaamiseen perustuvat hankintasopimukset

1. Hankintaviranomainen voi valita sopimuksen, joka perustuu todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain, enimmäishintaan asti 2 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tällaisista sopimuksista maksettava hinta muodostuu toimeksisaajalle sopimuksen toteuttamisessa aiheutuneiden kaikkien välittömien kustannusten, kuten sopimuksen täyttämisen edellyttämien työvoima- ja materiaalikustannusten, kulu- tushyödykkeistä johtuvien kustannusten sekä laitteiden ja infrastruktuurin käytöstä aiheutuneiden kustannusten koko- naismäärän korvaamisesta. Näiden kustannusten lisäksi korvataan joko kiinteä määrä, joka kattaa yleiskustannukset ja voiton, tai määrä, johon sisältyvät yleiskustannukset ja tulostavoitteiden täyttämiseen ja aikataulun noudattamiseen perustuva kannustuspalkkio.

2. Hankintaviranomainen voi valita todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvan sopi- muksen, kun on objektiivisesti mahdotonta määrittää tarkka kiinteä hinta ja jos voidaan hyväksyttävästi osoittaa, että kiinteä hinta olisi epätavallisen korkea hankintasopimuksen toteuttamiselle ominaisten epävarmuustekijöiden vuoksi, koska

- a) sopimus koskee erittäin monimutkaisia osia tai edellyttää uuden teknologian käyttöä, minkä vuoksi siihen liittyy merkittäviä teknisiä riskejä; tai
- b) sopimuksen kohteena olevat toimet on operationaalista syistä aloitettava viipymättä, vaikka kiinteän ja lopullisen kokonaishinnan määrittäminen ei vielä ole mahdollista huomattavien epävarmuustekijöiden vuoksi tai koska sopi- muksen toteuttaminen riippuu osittain muiden sopimusten toteuttamisesta.

3. Todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvan sopimuksen enimmäishinta on korkein mahdollinen maksettava hinta. Se voidaan ylittää ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja hankintaviranomaisen ennakkohyväksynnällä.

4. Todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvia sopimuksia koskevissa asiakirjoissa on täsmennettävä

- a) sopimuksen luonne eli että kyseessä on sopimus, joka perustuu kokonaan tai osittain todellisten kustannusten korvaa- miseen enimmäishinnan asettamissa rajoissa;
- b) todellisten kustannusten korvaamiseen osittain perustuvan sopimuksen osalta ne sopimuksen osat, jotka korvataan todellisten kustannusten perusteella;
- c) enimmäishinnan määrä;
- d) ratkaisuperusteet, jotka ovat tarpeen arvioitaessa alustavan kokonaistalousarvion, korvattavien kustannusten, kustan- nusten määräytymismekanismien sekä tarjouksessa mainitun voiton uskottavuutta;
- e) välittömiin kustannuksiin sovellettavan, 1 kohdassa tarkoitetun lisäkorvauksen tyyppi;
- f) tarjoajan arvioimien, sopimuksen toteuttamisesta aiheutuvien kustannusten korvattavuutta koskevat säännöt ja menettelyt 5 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti;
- g) kirjanpitosäännöt, joita tarjoajien on noudatettava;
- h) jos todellisten kustannusten korvaamiseen osittain perustuva sopimus muunnetaan lopulliseen kiinteään hintaan perustuvaksi sopimukseksi, tällaista muuntamista koskevat parametrit.

5. Kustannukset, joita toimeksisaaja esittää todellisten kustannusten korvaamiseen kokonaan tai osittain perustuvien sopimusten toteuttamisen aikana, ovat korvauskelpoisia ainoastaan, jos ne

- a) ovat tosiasiallisesti aiheutuneet sopimuksen voimassaolon aikana, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka aiheutuvat sellaisista sopimuksen täyttämisen edellyttämistä laitteista, infrastruktuurista ja aineettomista hyödykkeistä, joiden koko hankinta-arvo voidaan katsoa korvauskelpoiseksi;
- b) mainitaan alustavassa talousarviossa, jota on mahdollisesti myöhemmin tarkistettu alkuperäiseen sopimukseen liite- tyillä lisäsopimuksilla;
- c) ovat sopimuksen toteuttamisen kannalta välttämättömiä;
- d) johtuvat sopimuksen toteuttamisesta ja kohdennetaan siihen;
- e) ovat yksilöitävissä ja todennettavissa, ne on kirjattu toimeksisaajan kirjanpitoon ja määritetty tarjouseritelmässä ja sopimuksessa mainittujen kirjanpitosäännösten mukaisesti;
- f) ovat sovellettavan vero- ja sosiaalilainsäädännön mukaisia;
- g) eivät ole sopimusehtojen vastaisia;
- h) ovat kohtuullisia ja perusteltuja sekä moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisia erityisesti taloudellisuuden ja tehokkuuden osalta.

Toimeksisaaja vastaa omasta kustannuslaskennastaan sekä kirjanpidostaan ja kaikkien muiden sellaisten asiakirjojen asianmukaisesta säilyttämisestä, joilla voidaan osoittaa, että korvattaviksi esitetyt kustannukset ovat todellisia ja tässä artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisia. Kustannukset, joita toimeksisaaja ei pysty perustelevaan, katsotaan korvaukseen oikeuttamattomiksi, eikä niitä korvata.

6. Hankintaviranomainen vastaa seuraavista tehtävistä, joilla varmistetaan todellisten kustannusten korvaamiseen perustuvien sopimusten asianmukainen toteuttaminen:

- a) määritetään mahdollisimman realistinen enimmäishinta, joka kuitenkin antaa riittävästi joustovaraa teknisistä riskeistä johtuvien kustannusten kattamiseksi;
- b) muunnetaan todellisten kustannusten perusteella osittain korvattava sopimus lopulliseen kiinteään hintaan kokonaan perustuvaksi sopimukseksi heti, kun tällainen lopullinen kiinteä hinta on sopimuksen toteuttamisen aikana mahdollista vahvistaa. Tätä varten se määrittää muuntamista koskevat parametrit, joilla todellisten kustannusten perusteella korvattavana tehty sopimus voidaan muuttaa lopulliseen kiinteään hintaan perustuvaksi sopimukseksi;
- c) otetaan käyttöön seuranta- ja valvontamenettelyjä, joilla luodaan etenkin kustannusten ennakointi- ja seurantamalli;
- d) määritetään asianmukaiset periaatteet, välineet ja menettelyt sopimuksen täytäntöönpanoa varten ja erityisesti toimeksisaajan tai sen alihankkijoiden sopimuksen toteuttamisen aikana esittämien kustannusten yksilöintiä ja niiden korvauskelpoisuuden tarkastamista sekä lisäsopimusten tekemistä varten;
- e) varmistetaan, että toimeksisaaja ja sen alihankkijat noudattavat sopimuksessa määrättyjä kirjanpitostandardeja sekä velvollisuutta toimittaa kirjanpitoasiakirjat, joissa tulee antaa todenmukainen ja riittävä kuva tileistä;
- f) huolehditaan sopimuksen toteuttamisen aikana jatkuvasti siitä, että d alakohdassa mainitut periaatteet, välineet ja menettelyt ovat tehokkaita.

21 artikla

Tarkistukset

Hankintaviranomainen ja toimeksisaajat voivat muuttaa sopimusta lisäsopimuksella edellyttäen, että kyseinen lisäsopimus täyttää kaikki seuraavat ehdot:

- a) sillä ei muuteta sopimuksen kohdetta;
- b) se ei vaaranna sopimuksen taloudellista tasapainoa;
- c) sillä ei oteta käyttöön sellaisia ehtoja, jotka — jos ne olisivat sisältyneet alkuperäisiin hankinta-asiakirjoihin — olisivat mahdollistaneet sen, että alun perin hyväksytyjen tarjoajien lisäksi muutkin tarjoajat olisivat voineet tehdä tarjouksen tai että jokin muu kuin alun perin voittanut tarjous olisi voinut tulla valituksi.

22 artikla

Alihankinta

1. Hankintaviranomaisen on pyydettävä tarjoajaa teettämään osa sopimuksen kohteesta alihankintana kilpailuttamalla asianmukaisilla alihankintatasoilla yrityksiä ja etenkin uusia osallistujia ja pk-yrityksiä, jotka eivät kuulu tarjoajan kanssa samaan ryhmään.

2. Hankintaviranomaisen on ilmoitettava sopimuksen alihankintana teetettävän osan suuruus esittämällä sen vähimmäis- ja enimmäisprosenttiosuus. Sen on varmistettava, että ne ovat oikeassa suhteessa sopimuksen kohteeseen ja arvoon, ottaen huomioon asianomaisen toimialan luonteen ja erityisesti todetun kilpailutilanteen ja teollisen potentiaalin.

3. Jos tarjoaja toteaa tarjouksessaan, ettei se aio teettää alihankintana mitään sopimuksen osaa tai että se aikoo teettää alihankintana 2 kohdassa mainittua vaihteluväliä pienemmän osuuden, sen on perusteltava aikomuksensa hankintaviranomaiselle. Hankintaviranomainen toimittaa nämä tiedot komissiolle.

4. Hankintaviranomainen voi hylätä ehdokkaan valitsevat alihankkijat pääsopimuksen ratkaisuvaiheessa tai sopimuksen toteuttamiseen valitun tarjoajan valitsevat alihankkijat. Hankintaviranomainen antaa kirjalliset perustelut hylkäämiselle, joka voi perustua ainoastaan pääsopimuksen tarjoajien valinnassa sovellettaviin kriteereihin.

IV LUKU

DATA JA TURVALLISUUSPOLITIikka

23 artikla

Copernicus-ohjelman data- ja informaatiokonsepti

1. Copernicus-ohjelman mukaisesti rahoitettuja toimia koskeva Copernicus-data- ja Copernicus-informaatiokonsepti tukee 4 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden sekä seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:

- a) edistetään Copernicus-datan ja -informaation käyttöä ja jakamista
- b) vahvistetaan Euroopan maan havainnointiin liittyviä markkinoita etenkin toimintaketjun myöhemmän vaiheen osalta kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi
- c) edistetään Copernicus-datan ja -informaation tarjonnan ylläpidettävyyttä ja jatkuvuutta
- d) tuetaan eurooppalaisia tutkija-, teknologia- ja innovointiyhteisöjä.

2. Kohdennettuja hankkeita koskeva data ja Copernicus-informaatio on asetettava saataville Copernicus-ohjelman tiedonlevittämisfoorumien kautta etukäteen määriteltyjen teknisten ehtojen mukaisesti täysimääräisesti, avoimesti ja maksuttomasti seuraavien rajoitusten mukaisesti:

- a) kolmannen osapuolen dataan ja informaatioon liittyvät lisenssiehdot
- b) datan ja informaation formaatit, ominaisuudet ja levittämistavat
- c) unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuusintressit ja ulkosuhteet
- d) Copernicus-dattaa ja -informaatiota tuottavan järjestelmän häiriöiden vaara turvallisuus- tai teknisistä syistä
- e) luotettavan pääsyn varmistaminen eurooppalaisille käyttäjille Copernicus-dataan ja -informaatioon.

24 artikla

Copernicus-datan ja -informaation saantia ja käyttöä koskevat ehdot ja rajoitukset

1. Komissio voi kunnioittaen kolmannen osapuolen data- ja informaatiokonseptia ja rajoittamatta jäsenvaltioiden tai kansainvälisten järjestöjen hallinnassa olevia avaruus- ja *in situ* -infrastruktuureja koskevien sääntöjen ja menettelyjen soveltamista hyväksyä 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavista:

- a) Copernicus-datan ja -informaation saantia, rekisteröintiä ja käyttöä koskevat ehdot ja menettelyt, levittämistavat mukaan luettuina
- b) Copernicus-datan ja -informaation häiriöiden ehkäisemiseksi tarvittavat erityiset tekniset kriteerit, mukaan luettuna tietojen ensisijainen saanti
- c) Copernicus-datan ja -informaation hankkimisen tai levittämisen rajoittamista koskevat kriteerit ja menettelyt eturistiriitojen vuoksi.

2. Komissio voi kunnioittaen kolmannen osapuolen data- ja informaatiokonseptia ja rajoittamatta jäsenvaltioiden tai kansainvälisten järjestöjen hallinnassa olevia avaruus- ja *in situ* -infrastruktuureja koskevien sääntöjen ja menettelyjen soveltamista hyväksyä 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti toimenpiteitä seuraavista:

- a) vastaanottoasemille tai kohdennetuilla erittäin nopeilla laajakaistayhteyksillä asemille, jotka eivät kuulu Copernicus-ohjelmaan, siirrettyjen kohdennetuista hankkeista saatujen tietojen siirtoa ja käyttöä koskevat tekniset eritelmät
- b) Copernicus-datan ja -informaation arkistointia koskevat tekniset eritelmät.

3. Komissio vahvistaa asianmukaiset lisensointiehdot ja -menettelyt kohdennetuista hankkeista saatua dataa ja Copernicus-informaatiota varten ja vastaanottoasemille tai kohdennetuilla erittäin nopeilla laajakaistayhteyksillä asemille, jotka eivät kuulu Copernicus-ohjelmaan, siirrettyjen satelliittitietojen siirtoa varten tämän asetuksen ja sovellettavien kolmannen osapuolen oikeuksien mukaisesti.

25 artikla

Turvallisuusintressien suojaaminen

1. Komissio arvioi Copernicus-ohjelman turvallisuuspuitteet ottaen huomioon 4 artiklassa tarkoitetut tavoitteet. Komissio arvioi tätä varten tarpeelliset turvallisuustoimenpiteet, jotka on suunniteltava unionin tai sen jäsenvaltioiden etua tai turvallisuutta koskevien riskien tai uhkien estämiseksi, erityisesti sen varmistamiseksi, että noudatetaan päätöksessä 2001/844/EY ja päätöksessä 2013/488/EU säädettyjä periaatteita.
2. Komissio vahvistaa 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin pohjalta täytäntöönpanosäädöksellä tarvittavat turvallisuutta koskevat tekniset eritelmät Copernicus-ohjelmaa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.
3. Riippumattomat jäsenvaltioiden asiantuntijat voivat avustaa komissiota 2 kohdassa tarkoitettujen turvallisuuspuitteiden teknisten eritelmien määrittämiseksi.
4. Neuvosto hyväksyy toteutettavat toimenpiteet, jos Copernicus-ohjelman toimittama data tai informaatio voisi vaikuttaa unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen, sanotun rajoittamatta 2 kohtaa.
5. Jos EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja tuotetaan tai käsitellään Copernicus-ohjelmassa, kaikkien osallistujien on varmistettava, että tietojen suojelun taso vastaa päätöksen 2001/844/EY liitteessä ja päätöksen 2013/488/EU liitteessä säädettyjen turvallisuussäntöjen tasoa.

V LUKU

SEKALAISTA

26 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Seuraavat maat tai kansainväliset järjestöt voivat osallistua Copernicus-ohjelmaan asianmukaisten sopimusten pohjalta:
 - a) Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) maat, jotka ovat ETA-sopimuksen sopimuspuolia, ETA-sopimuksen ehtojen mukaisesti;
 - b) ehdokasmaat sekä mahdolliset ehdokkaat näiden maiden unionin ohjelmiin osallistumista koskevista yleisperiaateista tehtyjen puitesopimusten tai assosiaatiosopimusten lisäpöytäkirjojen mukaisesti;
 - c) Sveitsin valaliitto, muut kolmannet maat, joita ei mainita a tai b alakohdassa, sekä kansainväliset järjestöt SEUT 218 artiklan nojalla tehdyissä unionin ja kyseisten kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisissä sopimuksissa vahvistettujen osallistumiseen sovellettavien ehtojen ja sääntöjen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut maat tai kansainväliset järjestöt voivat antaa taloudellista tukea tai luontoissuorituksia Copernicus-ohjelmalle. Kyseistä taloudellista tukea ja kyseisiä suorituksia on käsiteltävä ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja ne ovat hyväksyttäviä kyseisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön kanssa tehdyn sopimuksen ehtojen mukaisesti.
3. Copernicus-ohjelma voi puuttua havainnointijärjestelmien ja niihin liittyvän tietojenvaihdon kansainväliseen koordinointiin vahvistaakseen globaalia ulottuvuuttaan ja täydentävyyttään ottaen huomioon voimassa olevat kansainväliset sopimukset ja koordinoitimenettelyt.

27 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että unionin taloudellisia etuja suojataan Copernicus-ohjelman mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.
2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta Copernicus-ohjelman mukaisesti rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi suorittaa tutkimuksia, myös paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽²⁾ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti, sen selvittämiseksi, onko avustussopimukseen tai avustuspäätökseen tai Copernicus-ohjelman nojalla rahoitettuun sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Copernicus-ohjelman täytäntöönpanosta johtuviin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin yhteistyösopimuksiin sekä muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

28 artikla

Omistajuus

1. Unioni on kaikkien Copernicus-ohjelmassa luodun tai kehitetyn aineellisen ja aineettoman omaisuuden omistaja. Tämän vuoksi kolmansien osapuolten kanssa on tehtävä tarvittaessa sopimuksia, jotka koskevat olemassa olevia omistusoikeuksia.
2. Omistajuuden siirtoa unionille koskevista ehdoista on määrättävä 1 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa.
3. Komissio varmistaa asianmukaisen rakenteen välityksellä tässä artiklassa tarkoitettun omaisuuden optimaalisen käytön; erityisesti se hallinnoi Copernicus-ohjelmaan liittyviä teollis- ja tekijänoikeuksia mahdollisimman tehokkaasti ja ottaa huomioon tarpeen suojata unionin tekijän- ja teollisoikeuksia ja lisätä niiden arvoa, kaikkien sidosryhmien edut sekä tarpeen kehittää markkinoita ja uusia teknologioita yhdenmukaisesti ja palvelujen jatkuvuuden. Tätä tarkoitusta varten se varmistaa, että Copernicus-ohjelman mukaisesti tehtäviin sopimuksiin sisällytetään mahdollisuus siirtää näiden ohjelmien puitteissa tehtävästä työstä johtuvien teollis- ja tekijänoikeuksien omistus- tai käyttöoikeus.

29 artikla

Komission avustaminen

Komissiota voivat avustaa Copernicus-ohjelmaan liittyvien eri alojen riippumattomat asiantuntijat, joihin kuuluu lukuisia sidosryhmiä, muun muassa Copernicus-ohjelman käyttäjien edustajia ja kansallisia avaruudesta vastaavia tahoja, tarjotakseen tarpeellista teknis-tieteellistä asiantuntemusta ja eri tieteiden ja alojen välisiä näkökulmia ottaen huomioon olemassa olevat unionin, kansallisen ja alueellisen tason aloitteet.

30 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea (Copernicus-komitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Copernicus-komitea kokoontuu erityisissä kokoonpanoissa erityisesti ottaen huomioon turvallisuusnäkökohdat (turvallisuuslautakunta).

2. Copernicus-komitea perustaa käyttäjien foorumin työryhmäksi antamaan Copernicus-komitealle neuvoja käyttäjien vaatimuksia koskevista seikoista työjärjestyksensä mukaisesti.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
5. Copernicus-ohjelman tehtävistä vastaavien tahojen edustajat osallistuvat tarvittaessa Copernicus-komitean työhön tarkkailijoina sen työjärjestyksessä vahvistetuun edellytyksiin.
6. Edellä 26 artiklassa tarkoitetuissa unionin tekemissä sopimuksissa voidaan sopia tarpeen mukaan kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen osallistumisesta Copernicus-komitean työhön sen työjärjestyksessä vahvistetuun edellytyksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

7. Copernicus-komitea kokoontuu säännöllisesti, mieluiten neljännesvuosittain. Komissio esittää kussakin kokouksessa kertomuksen Copernicus-ohjelman edistymisestä. Kertomuksissa esitetään yleiskatsaus Copernicus-ohjelman tilanteeseen ja sen kehitykseen erityisesti riskinhallinnan, kustannusten, aikataulun, suorituskyvyn, hankintojen ja komission neuvonnan osalta.

31 artikla

Siirrettyä säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle Copernicus-ohjelman keston ajaksi 9 artiklan 7 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 7 kohdassa ja 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 9 artiklan 7 kohdan ja 24 artiklan 1 kohdan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

32 artikla

Arviointi

1. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017 kaikkia asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan arviointiraportin Copernicus-ohjelmasta rahoitettujen kaikkien tehtävien tavoitteiden saavuttamisesta; siinä on käsiteltävä niiden tuloksia ja vaikutuksia, Euroopan tasolla saatua lisäarvoa ja resurssien käytön tehokkuutta. Arvioinnissa on tarkasteltava sitä, ovatko kaikki tavoitteet edelleen merkityksellisiä ja kuinka toimenpiteillä edistetään 4 artiklassa kuvattujen tavoitteiden saavuttamista, sekä organisaatorakenteen suorituskykyä ja käytettyjen palvelujen laajuutta. Arviointiin on sisällytettävä arvio asianomaisten eurooppalaisten virastojen (mukaan lukien Euroopan GNSS-virasto) mahdollisesta osallistumisesta, ja siihen on tarvittaessa liitettävä asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia.

Erityisesti on arvioitava 9 j artiklassa tarkoitetun Copernicus-data- ja Copernicus-informaatiokonseptin vaikutuksia sidosryhmiin, toimintaketjun loppupään käyttäjiin, yrityksiin sekä kansallisiin ja yksityisiin investointeihin maanhavainnointi-infrastruktuureihin.

2. Komissio tekee 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tiiviissä yhteistyössä toimijoiden ja Copernicus-ohjelman käyttäjien kanssa ja tarkastelee Copernicus-ohjelman tehokkuutta ja vaikuttavuutta sekä sitä, kuinka ohjelmalla edistetään 4 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista. Komissio toimittaa näiden arvioiden tulokset Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä.

3. Komissio voi tehdä tarpeen mukaan riippumattomien tahojen avustuksella arvioinnin hankkeiden toteutuksessa käytetyistä menetelmistä ja toteutuksen vaikutuksista määrittääkseen, onko asetetut tavoitteet saavutettu muun muassa ympäristönsuojelun alalla.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota esittämään erityisen arvioinnin tämän asetuksen puitteissa rahoitetuista toimista ja niihin liittyvistä hankkeista tai tarvittaessa antamaan tietoja ja apua, joita kyseisten hankkeiden arviointi edellyttää.

33 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EU) N:o 911/2010.
2. Kaikki asetuksen (EU) N:o 911/2010 perusteella hyväksytyt toimenpiteet pysyvät voimassa.
3. Viittauksia kumottuun asetukseen (EU) N:o 911/2010 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE

3 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

Asetus (EU) N:o 911/2010	Tämä asetys
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2, 5, 6 ja 7 artikla
3 artikla	–
4 artikla	4, 9, 10, 11, 13 ja 26 artikla
5 artikla	5, 9, 11 ja 13 artikla
6 artikla	14–22 artikla
7 artikla	9 ja 26 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	23, 24 ja 25 artikla
10 artikla	24 ja 31 artikla
11 artikla	31 artikla
12 artikla	31 artikla
13 artikla	23, 24 ja 25 artikla
14 artikla	4 ja 32 artikla
15 artikla	9 ja 12 artikla
16 artikla	30 artikla
17 artikla	30 artikla
18 artikla	27 artikla
19 artikla	34 artikla
Liite	4 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 378/2014,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
asetuksen (EY) N:o 1166/2008 muuttamisesta kauden 2014–2018 rahoituskehyksen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1166/2008 ⁽²⁾ säädetään, että jäsenvaltioiden on suoritettava maatalouden rakennetutkimuksia vuosina 2010, 2013 ja 2016 ja että jäsenvaltiot saavat tutkimuksia varten unionilta rahoitustukea, joka on enintään 75 prosenttia näiden tutkimusten suorittamisesta aiheutuvista kustannuksista, määriteltyjen enimmäismäärien rajoissa.
- (2) Maatalouden rakennetutkimusten suorittamista ja unionin tietovaatimusten täyttämistä varten jäsenvaltioilta ja unionilta vaaditaan merkittävää rahoitusta.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1166/2008 vahvistetaan rahoituspuitteet tutkimuksia koskevan ohjelman täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimittamien tietojen käsittelyä varten komissiossa käytössä olevien tietokantajärjestelmien hallinnointi, ylläpito ja kehittäminen, ja siinä vahvistettiin rahoituksen määrä kaudeksi 2008–2013.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1166/2008 mukaisesti budjetti- ja lainsäädäntövallan käyttäjä vahvistaa kauden 2014–2018 määrän komission ehdotuksesta vuonna 2014 alkavalla kaudella voimassa olevan uuden rahoituskehyksen perusteella.
- (5) Ehdotettujen rahoituspuitteiden avulla olisi ainoastaan rahoitettava vuoden 2016 maatalouden rakennetutkimuksen suorittaminen ja siihen liittyvä niiden tietokantajärjestelmien hallinnointi, ylläpito ja kehittäminen, jotka ovat käytössä komissiossa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen käsittelyä varten.
- (6) Kun huomioon otetaan Kroatian liittyminen sekä tarve suorittaa maatalouden rakennetta koskevia tutkimuksia kyseisessä jäsenvaltiossa vuonna 2016, Kroatialle olisi vahvistettava tutkimuskohtainen unionin tuen enimmäismäärä, koska siitä ei ole määrätty liittymisasiakirjassa.
- (7) Pysyvää maataloustilastokomiteaa on kuultu.
- (8) Asetus (EY) N:o 1166/2008 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. maaliskuuta 2014.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1166/2008, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, maatalouden rakennetutkimuksista ja maatalouden tuotantomenetelmiä koskevasta tutkimuksesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 571/88 kumoamisesta (EUVL L 321, 1.12.2008, s. 14).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1166/2008 seuraavasti:

1) Lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

”4 a. Kroatialle vuoden 2016 maatalojen rakennetutkimusta varten osoitettava enimmäismäärä on 500 000 euroa.”

2) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vuoden 2016 maatalojen rakennetutkimusten toteutukseen varatut rahoituspuitteet, jotka sisältävät jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla toimittamien tietojen käsittelyä varten komissiossa käytössä olevien tietokantajärjestelmien hallinnointiin, ylläpitoon ja kehittämiseen tarvittavat määrärahat, ovat 20 650 000 euroa kaudella 2014–2018.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Komissio panee unionin rahoitustuen täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheuttomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.

2. Komissiolla tai sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän ohjelman mukaisesti rahoitusta saaneiden tuensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty asianomaista rahoitusta, neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 (*) säädettyjen menettelyjen mukaisesti sen osoittamiseksi, onko kyse avustussopimukseen tai -päätökseen taikka unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen liittyvästä petoksesta, lahjonnasta tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavasta muusta laittomasta toiminnasta.

Tämän asetuksen täytäntöönpanosta seurauksena kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehdyissä yhteistyösopimuksissa, avustussopimuksissa, avustuspäätöksissä ja sopimuksissa on nimenomaisesti annettava komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamista.

(*) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI